

Dàn bài
cho kì Hội đồng Hòa lẫn Quốc tế tháng 5
22-25 tháng 05, 2026

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
NHU CẦU LỚN VỀ MỘT CUỘC PHỤC HUNG MỚI

Bài Một

Hợp tác với Chúa để đem đến
một cuộc phục hưng mới hầu kết thúc thời đại này

Đọc Kinh văn: Ha. 3:2; Công. 26:19, 22; Mat. 14:19, 22-23; Phil. 1:19-22, 25; Gi. 21:15-17

Ha. 3:2 Hỡi Đức Giê-hô-va! Tôi đã nghe danh tiếng Ngài thì tôi sợ hãi. Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin Ngài lại khiến công việc Ngài dấy lên giữa các năm, Tỏ ra cho biết giữa các năm; Khi Ngài đương giận, xin hãy nhớ lại sự thương xót!

Công. 26:19 Vì thế, tâu vua A-c-ríp-ba, tôi chẳng dám không vâng theo khái tượng thuộc trời đó.

Công. 26:22 Song vì đã được Đức Chúa Trời giúp đỡ nên tôi còn đứng cho đến ngày nay mà làm chứng cho cả người nhỏ lẫn người lớn, không nói gì ngoài điều các tiên tri và Môi-se đã nói phải xảy ra.

Mat. 14:19 Sau khi truyền cho các đám đông ngồi trên bãi cỏ, Ngài lấy năm ổ bánh và hai con cá, ngược lên trời, ban phước và bẻ bánh ra, rồi đưa cho môn đồ, môn đồ đưa cho các đám đông.

Mat. 14:22-23 Và lập tức, Ngài giục các môn đồ bước vào thuyền, qua bờ bên kia trước, trong khi Ngài cho các đám đông về. ²³Sau khi cho các đám đông về, Ngài đi riêng lên núi để cầu nguyện. Tối đến, Ngài vẫn ở đó một mình.

Phil. 1:19-22 vì tôi biết rằng điều này sẽ trở nên sự cứu rỗi cho tôi qua sự cầu xin của anh em và sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, ²⁰theo sự thiết tha trông đợi và hi vọng của tôi, ấy là tôi sẽ không bị hổ thẹn trong bất cứ điều gì, nhưng với cả sự dạn dĩ, thường thường thể nào thì nay vẫn thể ấy, Christ sẽ được tôn đại trong thân thể tôi, dù qua sự sống hay qua sự chết. ²¹Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi. ²²Nhưng nếu sống trong thân xác này, nếu như vậy là bông trái cho công việc tôi, thì tôi không biết sẽ chọn điều nào.

Phil. 1:25 Bởi tin chắc điều này nên tôi biết rằng tôi sẽ ở lại và tiếp tục ở với tất cả anh em vì sự tiến bộ và niềm vui của đức tin anh em.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” ¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

I. Giữa vòng tuyển dân của Đức Chúa Trời luôn có sự khao khát được phục hưng—Ha. 3:2; Ôs. 6:2; La. 8:20-22; Thi. 119:25, 50, 107, 154; Gi. 6:57, 63; 2 Cô. 3:3, 6.

Ha. 3:2 Hỡi Đức Giê-hô-va! Tôi đã nghe danh tiếng Ngài thì tôi sợ hãi. Hỡi Đức Giê-hô-va! Xin Ngài lại khiến công việc Ngài dấy lên giữa các năm, Tỏ ra cho biết giữa các năm; Khi Ngài đương giận, xin hãy nhớ lại sự thương xót!

Ôs. 6:2 Trong hai ngày, Ngài sẽ khiến chúng ta tỉnh lại; ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài.

La. 8:20-22 Vì cõi thọ tạo quy phục dưới sự hư không, chẳng phải tự ý nó, bèn là bởi Đấng đã khiến nó quy phục, ²¹hi vọng rằng chính cõi thọ tạo cũng sẽ được giải thoát khỏi phận nô lệ hư hoại mà vào sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. ²²Vì chúng ta biết rằng cả cõi thọ tạo đều cùng than thở, đau đớn quặn thắt cho đến bây giờ.

Thi. 119:25 Linh hồn tôi dính vào bụi đất, Xin hãy khiến tôi sống lại tùy theo lời Chúa.

Thi. 119:50 Lời Chúa làm cho tôi được sống lại, Ấy là sự an ủi tôi trong cơn hoạn nạn.

Thi. 119:107 Đức Giê-hô-va ôi! tôi bị khổ nạn quá đỗi; Xin hãy làm cho tôi được sống tùy theo lời của Ngài.

Thi. 119:154 Xin hãy bình vực duyên cớ tôi, và chuộc tôi; Cũng hãy khiến tôi được sống tùy theo lời Chúa.

Gi. 6:57 Như Cha hằng sống đã sai phái Ta và Ta sống bởi Cha thì cũng thế, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy.

Gi. 6:63 Ấy là Linh ban sự sống; xác thịt chẳng ích gì; những lời Ta đã nói với các anh là linh và là sự sống.

2 Cô. 3:3 vì anh em đang được tỏ ra là thư của Christ, do chúng tôi cung ứng mà khắc ra, không phải bằng mực mà bằng Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, không phải trên bảng đá mà trên bảng lòng bằng thịt.

2 Cô. 3:6 Đấng cũng đã khiến chúng tôi có tư cách làm các chấp sự của giao ước mới, không phải *chấp sự* của văn tự nhưng của Linh, vì văn tự giết chết còn Linh ban sự sống.

II. Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới bằng cách đạt đến đỉnh cao nhất của khả thi thần thượng mà Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta—khả thi về gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (1 Ti. 1:3-4; 1 Cô. 9:17; Công. 26:19, 22); đây là lời giải đáp tuyệt vời cho câu hỏi lớn liên quan đến mục đích của Đức Chúa Trời trong việc Ngài tạo nên con người và trong việc Ngài xử lí dân được chọn của Ngài (Sáng. 1:26; Gióp 10:13; đc. Êph. 3:9):

1 Ti. 1:3-4 Như khi sắp đi Ma-xê-đô-ni-a, ta đã khuyên con ở lại Ê-phê-sô để truyền bảo những người kia đừng dạy những điều khác, ⁴cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phả vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tể của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

1 Cô. 9:17 Nếu tôi tự nguyện làm việc này thì được phần thưởng, còn nếu không tự nguyện thì tôi vẫn được tín thác chức phận quản gia.

Công. 26:19 Vì thế, tâu vua A-c-ríp-ba, tôi chẳng *dám* không vâng theo khái tượng thuộc trời đó.

Công. 26:22 Song vì đã được Đức Chúa Trời giúp đỡ nên tôi còn đứng cho đến ngày nay mà làm chứng cho cả người nhỏ lẫn người lớn, không nói gì ngoài điều các tiên tri và Môi-se đã nói phải xảy ra.

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”

Gióp 10:13 Dầu vậy, Chúa giấu các điều này nơi lòng Chúa; / Tôi biết điều ấy ở trong tư tưởng của Ngài.

Êph. 3:9 Và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tể của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

A. Huyền nhiệm giấu kín trong lòng Đức Chúa Trời là gia tể đời đời của Đức Chúa Trời (1:10; 3:9; 1 Ti. 1:4), tức là ý định đời đời của Đức Chúa Trời cùng với khát vọng của lòng Ngài là ban phát chính Ngài trong tính Tam Nhất Thần thượng như là Cha trong Con bởi Linh vào dân được chọn của Ngài để làm sự sống và bản chất của họ, hầu họ có thể giống như Ngài, là bản sao của Ngài (La. 8:29; 1 Gi. 3:2) để trở thành một cơ cấu hữu cơ, tức Thân thể Đấng Christ là người mới (Êph. 2:15-16), vì sự đầy đủ của Đức Chúa Trời, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời (1:22-23; 3:19), là điều sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2–22:5).

Êph. 1:10 dẫn đến gia tể vào lúc các thời kì được trọn để quy mọi sự về quyền làm đầu trong Christ, tức những sự trên các tầng trời và những sự dưới đất, trong Ngài.

Êph. 3:9 Và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tể của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

1 Ti. 1:4 Cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phả vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tể của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

1 Gi. 3:2 Anh em yêu dấu ơi, bây giờ chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, còn chúng ta sẽ như thế nào thì chưa được tỏ ra. Nhưng chúng ta biết rằng nếu Ngài hiển lộ thì chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy Ngài chính như Ngài là vậy.

Êph. 2:15-16 bằng cách bãi bỏ trong xác thịt Ngài luật của những điều răn trong các quy định, hầu cho Ngài có thể tạo nên cả hai trong chính Ngài thành một người mới, vậy là kiến tạo hòa bình, ¹⁶và phục hòa cả hai trong một Thân thể với Đức Chúa Trời qua thập tự giá, sau khi đã diệt trừ sự thù nghịch bởi thập tự giá.

Êph. 1:22-23 Ngài cũng đã khiến mọi sự quy phục dưới chân Đấng ấy và ban Đấng ấy làm Đầu trên mọi sự cho Hội thánh ²³là Thân thể Ngài, sự đầy đủ của Đấng đổ đầy tất cả trong tất cả.

Êph. 3:19 và biết được tình yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời.

Khải. 21:2-27 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình. ³Tôi nghe một tiếng lớn ra từ ngai rằng: “Kìa, nhà trại của Đức Chúa Trời ở với con người; Ngài sẽ lập nhà trại với họ; họ sẽ là dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với họ và là Đức Chúa Trời của họ. ⁴Ngài sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ; sự chết sẽ không còn nữa, cũng sẽ không còn đau buồn hoặc khóc lóc hoặc đau đớn nữa, vì những điều trước đây đã qua rồi.” ⁵Đấng ngồi trên ngai phán: “Này, Ta làm mới mọi sự.” Và Ngài phán: “Hãy viết, vì những lời này đều đáng tin và chân thật.” ⁶Ngài cũng phán với tôi: “Chúng đã ứng nghiệm. Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Khởi đầu và Kết thúc. Người nào khát suối nước sự sống, Ta sẽ ban miễn phí. ⁷Người đắc thắng sẽ thừa hưởng những điều này; Ta sẽ là Đức Chúa Trời của người và người sẽ là con Ta. ⁸Còn những kẻ nhút nhát, vô tín, ghê tởm, giết người, gian dân, tà thuật, thờ hình tượng và mọi kẻ giả dối, phần của họ sẽ ở trong hồ cháy bằng lửa và lưu hoàng, tức là sự chết thứ nhì.” ⁹Một trong bảy thiên sứ mà có bảy bát đầy bảy tai họa sau cùng, đến nói với tôi rằng: “Hãy đến đây; tôi sẽ chỉ cho anh cô dâu, vợ của Chiên con.” ¹⁰Vị ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, ¹¹có vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ánh sáng của thành giống như đá quý nhất, như bích ngọc, trong như pha lê. ¹²Thành có tường cao lớn và có mười hai cổng; tại các cổng có mười hai thiên sứ, và tên mười hai chi phái của con dân Israel được khắc trên đó. ¹³Hướng Đông ba cổng, hướng Bắc ba cổng, hướng Nam ba cổng và hướng Tây ba cổng. ¹⁴Tường thành có mười hai nền, trên đó là mười hai tên của mười hai sứ đồ của Chiên con. ¹⁵Thiên sứ đã nói với tôi đó có cây sậy bằng vàng dùng làm thước để đo thành, các cổng và tường của thành. ¹⁶Thành hình vuông, chiều dài và chiều rộng bằng nhau. Thiên sứ dùng cây sậy đo thành, *mỗi chiều* được mười hai nghìn xta-đi-om; chiều dài, chiều rộng và chiều cao của thành bằng nhau. ¹⁷Thiên sứ cũng đo tường thành, được một trăm bốn mươi bốn cúp-bít, *theo* thước của con người, tức là *thước* của thiên sứ. ¹⁸Tường thành được xây bằng bích ngọc; thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong vắt. ¹⁹Các nền của tường thành được trang điểm bằng mọi *loại* đá quý: nền thứ nhất bằng bích ngọc, nền thứ nhì bằng lam bửu thạch, nền thứ ba bằng lục mã não, nền thứ tư bằng lục bửu thạch, ²⁰nền thứ năm bằng hồng mã não, nền thứ sáu bằng hồng bửu thạch, nền thứ bảy bằng hoàng bích tít, nền thứ tám bằng thủy thương ngọc, nền thứ chín bằng hoàng ngọc, nền thứ mười bằng phi thủy ngọc, nền thứ mười một bằng tử mã não, nền thứ mười hai bằng tử bửu thạch. ²¹Mười hai cổng bằng mười hai viên ngọc trai; mỗi cổng tương ứng với một viên ngọc trai. Đường của thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong suốt. ²²Tôi không thấy đèn thờ nào trong thành, vì Chúa, tức Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, và Chiên con là đèn thờ của thành. ²³Thành không cần mặt trời hoặc mặt trăng chiếu sáng trong đó, vì vinh hiển của Đức Chúa Trời tỏa sáng, và đèn của thành là Chiên con. ²⁴Các dân tộc sẽ bước đi bởi ánh sáng của thành; và các vua trên đất sẽ đem vinh hiển của họ vào thành. ²⁵Các cổng thành không bao giờ đóng vào ban ngày, vì ở đó sẽ không có ban đêm. ²⁶Người ta sẽ đem vinh hiển và tôn trọng

của các dân tộc vào thành. ²⁷Bất cứ điều gì tầm thường, kẻ làm điều ghê tởm và nói dối đều chắc chắn sẽ không được vào thành, ngoại trừ những người được ghi trong sách sự sống của Chiên con.

Khải. 22:1-5 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành. ²Bờ sông bên này và bên kia đều có cây sự sống, sinh ra mười hai trái, mỗi tháng đều ra trái; lá cây dùng để chữa lành các dân tộc. ³Sẽ không còn sự rửa sả nữa. Ngai của Đức Chúa Trời và Chiên con sẽ ở tại đó; các nô lệ của Ngài sẽ phụng sự Ngài; ⁴họ sẽ thấy mặt Ngài, và danh Ngài sẽ ở trên trán họ. ⁵Đêm sẽ không còn nữa; họ cũng không cần ánh sáng đèn hay ánh sáng mặt trời, vì Chúa là Đức Chúa Trời sẽ chiếu sáng trên họ; và họ sẽ trị vì mãi mãi vô cùng.

- B. Việc Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách nhằm sản sinh và xây dựng Thân thể Đấng Christ hầu tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới chính là thể yếu của toàn bộ Kinh Thánh, là “viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh, tức gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26; Gi. 12:24; La. 8:29:

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”

Gi. 12:24 Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

1. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa bằng cách dự phần vào nhân tính của con người; con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách qua sự biến đổi bằng cách dự phần vào thần tính của Đức Chúa Trời—Gi. 1:14; 2 Cô. 3:18; Cól. 3:4; 2 Phi. 1:4; Phil. 2:5; La. 8:29; Hê. 2:10; Êph. 1:5; La. 8:19; 1 Gi. 3:2; Gi. 1:12-13.

Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

Cól. 3:4 Khi Christ là sự sống của chúng ta được hiển lộ thì anh em cũng sẽ được hiển lộ với Ngài trong vinh hiển.

2 Phi. 1:4 qua đó, Ngài đã ban cho chúng ta các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội, hầu cho qua những điều này mà anh em có thể trở nên người dự phần bản chất thần thượng, sau khi đã thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng mà ra.

Phil. 2:5 Hãy để tâm trí này ở trong anh em, là *tâm trí* cũng đã ở trong Christ Jesus.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

Hê. 2:10 Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì muốn dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài.

Êph. 1:5 tiền định chúng ta được quyền làm con qua Jesus Christ cho chính Ngài, theo niềm vui thích tốt lành của ý muốn Ngài.

La. 8:19 Cõi thọ tạo nóng lòng thức canh, háo hức trông đợi sự hiển lộ của các con Đức Chúa Trời.

1 Gi. 3:2 Anh em yêu dấu ơi, bây giờ chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, còn chúng ta sẽ như thế nào thì chưa được tỏ ra. Nhưng chúng ta biết rằng nếu Ngài hiển lộ thì chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy Ngài chính như Ngài là vậy.

Gi. 1:12-13 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

2. Chuyện tình thần thượng–phàm nhân này là chủ đề của toàn bộ Kinh Thánh, nội dung của gia tể Đức Chúa Trời, và là bí mật của toàn vũ trụ—Nhã. 1:1; 6:13; đc. Ha. 1:1; 2:4; La. 1:17:

Nhã. 1:1 Nhã ca trong các bài ca, mà Sa-lô-môn đã làm.

Nhã. 6:13 Hỡi Su-la-mít, hãy trở về, hãy trở về! Khá trở về, trở về, hầu cho chúng tôi xem thấy người. Vì sao các người muốn thấy người Su-la-mít, Như thấy sự nhảy múa của Ma-ha-na-im?

Ha. 1:1 Đây là gánh nặng mà đấng tiên tri Ha-ba-cúc đã xem thấy.

Ha. 2:4 Đây, lòng người kiêu ngạo, không có sự ngay thẳng trong nó; song người công bình thì sống bởi đức tin mình.

La. 1:17 Bởi lẽ, sự công chính của Đức Chúa Trời được khải thị trong phúc âm đó ra từ đức tin đến đức tin, như có chép: “Những người công chính sẽ có sự sống và sống bởi đức tin.”

- Christ thì thần thượng và phàm nhân, và người yêu được biến đổi của Ngài thì phàm nhân và thần thượng; họ giống nhau trong sự sống và bản chất, tương xứng với nhau cách hoàn hảo.
- Đức Chúa Trời Tam Nhất được tổng kết để trở thành Chồng và con người ba phần được biến đổi để trở thành cô dâu, sẽ là một cặp vợ chồng, một Thần–nhân tập thể vĩ đại—Khải. 21:2, 9; 22:17a.

Khải. 21:2 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

Khải. 21:9 Một trong bảy thiên sứ mà có bảy bát đầy bảy tai họa sau cùng, đến nói với tôi rằng: “Hãy đến đây; tôi sẽ chỉ cho anh cô dâu, vợ của Chiên con.”

Khải. 22:17 Linh và cô dâu cùng nói: “Hãy đến!” Người nghe hãy nói: “Hãy đến!” Ai khát, hãy đến; người nào muốn, hãy nhận lấy nước sự sống miễn phí.

- C. Khải thị trung tâm của Đức Chúa Trời và sự khôi phục của Chúa là Đức Chúa Trời trở nên xác thịt (Gi. 1:1, 14), xác thịt trở nên Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b), và Linh ban-sự-sống trở nên Linh tăng cường gấp bảy (Khải. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6) để xây dựng Hội thánh (Mat. 16:18) mà trở nên Thân thể Đấng Christ (Êph. 4:15-16) và tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới (Khải. 21:2, 9; 22:17a; đc. Sáng. 2:22; Gi. 19:34).

Gi. 1:1 Ban đầu có Lời, Lời ở với Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

1 Cô. 15:45 Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống.

Khải. 1:4 Giảng viết cho bảy Hội thánh tại A-si: Nguyên anh em được ân điển, bình an từ Đấng hiện có, đã có và sắp đến, từ bảy Linh ở trước ngai Ngài.

Khải. 3:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Sặt-đe: Đấng có bảy Linh của Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao phán những điều này: Ta biết các công việc của con, con có danh là sống nhưng *thật ra* là chết.

Khải. 4:5 Từ ngai phát ra chớp, tiếng và sấm. Cũng có bảy ngọn đèn lửa cháy trước ngai, tức là bảy Linh của Đức Chúa Trời.

Khải. 5:6 Rồi tôi thấy giữa ngai và bốn sinh vật, và giữa các trưởng lão có một Chiên con đứng, như vừa bị giết, có bảy sừng và bảy mắt, tức bảy Linh của Đức Chúa Trời được sai đi khắp đất.

Mat. 16:18 Và Ta cũng nói với anh rằng anh là Phi-e-rơ, trên vầng đá này, Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, các cổng Ha-đét sẽ không thắng được Hội ấy.

Êph. 4:15-16 nhưng giữ vững lẽ thật trong tình yêu để trong mọi sự chúng ta có thể lớn lên vào trong Ngài là Đầu, tức Christ, ¹⁶ra từ Ngài, cả Thân thể được kết hiệp với nhau và được đan kết với nhau qua từng khớp nối của sự cung ứng phong phú và qua sự vận hành trong mức lượng của mỗi một phần, làm cho Thân thể lớn lên dẫn đến việc tự xây dựng trong tình yêu.

Khải. 21:2 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

Khải. 21:9 Một trong bảy thiên sứ mà có bảy bát đầy bảy tai họa sau cùng, đến nói với tôi rằng: “Hãy đến đây; tôi sẽ chỉ cho anh cô dâu, vợ của Chiên con.”

Khải. 22:17 Linh và cô dâu cùng nói: “Hãy đến!” Người nghe hãy nói: “Hãy đến!” Ai khát, hãy đến; người nào muốn, hãy nhận lấy nước sự sống miễn phí.

Sáng. 2:22 Và Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn mà Ngài đã lấy từ người nam xây dựng thành một người nữ rồi đem nàng đến với người nam.

Gi. 19:34 song một trong những tên lính lấy giáo đâm hông Ngài, lập tức huyết và nước tuôn ra.

- D. Đức Chúa Trời và con người sẽ trở nên một thực thể, và một thực thể đó là sự hòa quyện giữa thần tính với nhân tính, mà sẽ tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới để đúc kết toàn bộ Kinh Thánh—**Khải. 21:3, 22, 2, 9; đc. Lê. 2:4-5; Thi. 92:10.**

Khải. 21:3 Tôi nghe một tiếng lớn ra từ ngai rằng: “Kìa, nhà trại của Đức Chúa Trời ở với con người; Ngài sẽ lập nhà trại với họ; họ sẽ là dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với họ và là Đức Chúa Trời của họ.”

Khải. 21:22 Tôi không thấy đền thờ nào trong thành, vì Chúa, tức Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, và Chiên con là đền thờ của thành.

Khải. 21:2 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

Khải. 21:9 Một trong bảy thiên sứ mà có bảy bát đầy bảy tai họa sau cùng, đến nói với tôi rằng: “Hãy đến đây; tôi sẽ chỉ cho anh cô dâu, vợ của Chiên con.”

Lê. 2:4-5 Và khi con trình dâng một của lễ là của lễ bột mịn nướng trong lò thì nó phải bằng bột mịn, là những bánh vòng không men hòa quyện với dầu hoặc bánh xối không men được xúc dầu. ⁵Nếu của lễ của con là một của lễ bột mịn nướng trên chảo thì nó phải bằng bột mịn hòa quyện với dầu, không có men.

Thi. 92:10 Nhưng Chúa làm cho sừng tôi ngược cao lên như sừng con bò tót; Tôi được xúc bằng dầu mới.

- E. “Tôi hi vọng các thánh đồ trong tất cả các Hội thánh trên khắp đất, đặc biệt là các đồng công và trưởng lão, sẽ thấy khải thị này và sau đó trở dậy cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một cuộc phục hưng mới—một cuộc phục hưng chưa từng được ghi lại trong lịch sử”—*Nghiên cứu sự sống sách 1 và 2 Sử Kí*, b. 2

III. Nếu chúng ta thực hành sống đời sống của một Thần-nhân, là thực tại của Thân thể Đấng Christ, thì tự phát một kiểu mẫu tập thể sẽ được xây dựng, một kiểu mẫu sống

trong gia tể của Đức Chúa Trời; kiểu mẫu này sẽ là cuộc phục hưng vĩ đại nhất trong lịch sử Hội thánh để đem Chúa trở lại—Thi. 48:2 và chú thích 1; Khải. 3:12, 21:

Thi. 48:2 Núi Si-ôn đẹp đẽ nổi lên về phía bắc, là kinh đô của Vua cao cả, Và là sự vui vẻ của cả thế gian.

Khải. 3:12 Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta.

Khải. 3:21 Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như Ta cũng đã đắc thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai Ngài.

- A. Đức Chúa Trời cần một dân tập thể được dấy lên bởi ân điển Ngài qua đỉnh cao của khái thị thần thượng để sống một đời sống theo khái thị này; một cuộc phục hưng là sự thực hành, tính thực tiễn của khái tượng mà chúng ta đã thấy.
- B. Những người theo Christ (Mat. 5:1; 28:19) đã được môn đồ hóa qua đời sống làm người của Christ trên đất như là kiểu mẫu về một Thần-nhân—sống Đức Chúa Trời bởi từ chối chính Ngài trong nhân tính (Gi. 5:19, 30), cách mạng hóa quan niệm của họ về con người (Phil. 3:10; 1:21a).

Mat. 5:1 Và khi thấy các đám đông thì Ngài lên núi. Sau khi Ngài đã ngồi, các môn đồ đến với Ngài.

Mat. 28:19 Vậy, hãy đi môn đồ hóa mọi dân tộc: báp-têm họ vào trong danh Cha, Con và Thánh Linh.

Gi. 5:19 Jesus đáp lời họ rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các ông, Con không thể làm gì từ chính mình, ngoài những điều Người thấy Cha làm, vì hễ điều gì Đấng ấy làm, Con cũng làm giống như vậy.

Gi. 5:30 Ta không thể làm điều gì từ chính mình; Ta nghe thể nào thì phán xét thể ấy, và sự phán xét của Ta là công bằng vì Ta không tìm ý muốn của riêng Ta nhưng *tìm* ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

Phil. 3:10 để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài.

Phil. 1:21a Vì đối với tôi, sống là Christ.

- C. Đời sống của chúng ta nên là một bản sao, một sự tái sản sinh của kiểu mẫu là đời sống của Christ, Thần-nhân đầu tiên—1 Phi. 2:21; Mat. 11:28-29; Êph. 4:20-21; Gi. 17:4; 5:17; Phil. 1:19-22, 25.

1 Phi. 2:21 Anh em vốn được kêu gọi đến điều đó, bởi Christ cũng đã chịu khổ vì anh em, để lại cho anh em một kiểu mẫu, hầu cho anh em noi các bước Ngài.

Mat. 11:28-29 Hỡi hết thảy những người đang lao nhọc và nặng gánh, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi. ²⁹Hãy mang lấy ách của Ta và học nơi Ta, vì Ta nhu mì và khiêm ti trong lòng; các con sẽ tìm được sự nghỉ ngơi cho hồn mình.

Êph. 4:20-21 Nhưng anh em đã không học Christ như thế, ²¹nếu thực sự anh em đã nghe Ngài và được dạy dỗ trong Ngài như thực tại ở trong Jesus.

Gi. 17:4 Con đã tôn vinh Cha trên đất, hoàn tất công việc Cha đã giao cho Con làm.

Gi. 5:17 Nhưng Jesus đáp lời họ: “Cha Ta làm việc cho đến bây giờ, và Ta cũng đang làm việc.”

Phil. 1:19-22 vì tôi biết rằng điều này sẽ trở nên sự cứu rỗi cho tôi qua sự cầu xin của anh em và sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, ²⁰theo sự thiết tha trông đợi và hi vọng của tôi, ấy là tôi sẽ không bị hổ thẹn trong bất cứ điều gì, nhưng với cả sự dạn dĩ, thường thường thể nào thì nay vẫn thể ấy, Christ sẽ được tôn đại trong thân thể tôi, dù qua sự sống hay qua sự chết. ²¹Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi. ²²Nhưng nếu sống trong thân xác này, nếu như vậy là bông trái cho công việc tôi, thì tôi không biết sẽ chọn điều nào.

Phil. 1:25 Bởi tin chắc điều này nên tôi biết rằng tôi sẽ ở lại và tiếp tục ở với tất cả anh em vì sự tiến bộ và niềm vui của đức tin anh em.

- D. Linh sự sống và thực tại được thổi vào các môn đồ sẽ dẫn họ vào mọi thực tại của những gì họ đã quan sát nơi Chúa khi ở với Ngài ba năm rưỡi—Gi. 16:13; 20:22:

Gi. 16:13 Nhưng khi Linh thực tại đến, Ngài sẽ chỉ dẫn các anh vào mọi thực tại, vì Ngài sẽ không nói từ chính mình, nhưng điều gì Ngài nghe thì Ngài nói; và Ngài sẽ giải bày cho các anh những điều sắp đến.

Gi. 20:22 Sau khi nói điều này, Ngài thổi vào trong họ và nói với họ: “Hãy nhận lãnh Thánh Linh.

1. Vào lúc khởi đầu chức vụ của Thần—nhân đầu tiên, Ngài đã chịu báp-têm để làm trọn mọi sự công chính, nhận biết rằng theo xác thịt Ngài (nhân tính Ngài—1:14; La. 1:3; 8:3), Ngài chẳng có ích gì ngoại trừ chết và bị chôn (Mat. 3:15-17).

Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

La. 1:3 về Con Ngài, Đấng đến từ dòng giống Đa-vít theo xác thịt.

La. 8:3 Về điều kinh luật không thể thực hiện, do xác thịt mà nó yếu, thì Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt bằng cách sai chính Con Ngài đến trong hình dạng thuộc xác thịt của tội và liên quan đến tội.

Mat. 3:15-17 Jesus trả lời ông rằng: “Bây giờ hãy cho phép làm điều này, vì như vậy là thích hợp để chúng ta làm trọn mọi sự công chính.” Rồi ông cho phép Ngài. ¹⁶Khi đã chịu báp-têm rồi, Jesus liền lên khỏi nước; kia, các tầng trời mở ra cho Ngài, và Ngài thấy Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống như bồ câu, ngự trên Ngài. ¹⁷Và kia, có tiếng từ các tầng trời phán: “Đây là Con Ta, Con yêu dấu, mà Ta hài lòng.”

2. Ngài đã huấn luyện các môn đồ học nơi Ngài (11:29) trong phép lạ cho năm nghìn người ăn bằng năm ổ bánh và hai con cá; việc Ngài “ngước lên trời” để ban phước cho năm ổ bánh và hai con cá (14:19) cho thấy Ngài nhận thức rằng nguồn phước hạnh không phải là Ngài, Đấng được sai phái, mà là Cha, Đấng sai phái (Gi. 10:30; 5:19, 30; 7:6, 8, 18).

Mat. 11:29 Hãy mang lấy ách của Ta và học nơi Ta, vì Ta nhu mì và khiêm ti trong lòng; các con sẽ tìm được sự nghỉ ngơi cho hồn mình.

Mat. 14:19 Sau khi truyền cho các đám đông ngồi trên bãi cỏ, Ngài lấy năm ổ bánh và hai con cá, ngước lên trời, ban phước và bẻ bánh ra, rồi đưa cho môn đồ, môn đồ đưa cho các đám đông.

Gi. 10:30 Ta và Cha là một.

Gi. 5:19 Jesus đáp lời họ rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các ông, Con không thể làm gì từ chính mình, ngoài những điều Người thấy Cha làm, vì hễ điều gì Đấng ấy làm, Con cũng làm giống như vậy.”

Gi. 5:30 Ta không thể làm điều gì từ chính mình; Ta nghe thể nào thì phán xét thể ấy, và sự phán xét của Ta là công bằng vì Ta không tìm ý muốn của riêng Ta nhưng tìm ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

Gi. 7:6 Vậy, Jesus nói với họ: “Thời gian của tôi chưa đến, còn thời gian của anh em thì luôn sẵn sàng.”

Gi. 7:8 “Anh em lên dự lễ đi; tôi sẽ không lên dự lễ này, vì thời gian của tôi chưa được trọn.”

Gi. 7:18 Ai từ chính mình mà nói thì tìm vinh hiển riêng; nhưng Người tìm vinh hiển của Đấng đã sai phái mình thì Người ấy chân thật, và trong Người không có sự bất chính.

3. Chúa đã không ở lại trong kết quả của phép lạ với đám đông, nhưng rời khỏi họ để ở riêng với Cha trên núi trong sự cầu nguyện—Mat. 14:22-23; Lu. 6:12.

Mat. 14:22-23 Và lập tức, Ngài giục các môn đồ bước vào thuyền, qua bờ bên kia trước, trong khi Ngài cho các đám đông về. ²³Sau khi cho các đám đông về, Ngài đi riêng lên núi để cầu nguyện. Tối đến, Ngài vẫn ở đó một mình.

Lu. 6:12 Và trong những ngày ấy, Ngài đi ra, lên núi để cầu nguyện. Ngài dành trọn đêm cầu nguyện với Đức Chúa Trời.

4. Chúa đã sống một đời sống tiếp xúc Đức Chúa Trời (Mác 1:35; Lu. 5:16; 6:12; 9:28; Hê. 7:25), không ngừng sống trong hiện diện của Đức Chúa Trời (Công. 10:38c; Gi. 8:29; 16:32), và tiếp xúc con người, cung ứng Đức Chúa Trời vào trong họ để đem họ vào sự hân hỉ của gia tế Tân Ước của Đức Chúa Trời (Lu. 4:18-19; Hê. 8:2; đc. Sáng. 14:18; Công. 6:4).

Mác 1:35 Vào buổi sáng, Ngài trỗi dậy rất sớm *khi trời còn tối*, rồi bước ra, đi vào nơi vắng vẻ và cầu nguyện ở đó.

Lu. 5:16 Còn chính Ngài thì *thường* lui vào hoang mạc và cầu nguyện.

Lu. 6:12 Và trong những ngày ấy, Ngài đi ra, lên núi để cầu nguyện. Ngài dành trọn đêm cầu nguyện với Đức Chúa Trời.

Lu. 9:28 Khoảng tám ngày sau khi *nói* những lời này, Ngài đem theo Phi-e-rơ, Giăng và Gia-cơ lên núi để cầu nguyện.

Hê. 7:25 Vì thế, Ngài có thể cứu đến cực điểm những người đến với Đức Chúa Trời qua Ngài, vì Ngài luôn sống để cầu thay cho họ.

Công. 10:38 Thế nào Jesus, Đấng từ Na-xa-rét mà Đức Chúa Trời đã xức Thánh Linh và quyền năng cho, đã đi khắp nơi làm thiện và chữa lành mọi người bị ma quỷ áp chế, vì Đức Chúa Trời ở với Ngài.

Gi. 8:29 Và Đấng đã sai phái Ta ở với Ta; Ngài không để Ta một mình, vì Ta luôn làm điều vui lòng Ngài.

Gi. 16:32 Nay, giờ sắp đến, và đã đến rồi, các anh sẽ bị tan tác, ai về chỗ nấy và bỏ Ta một mình; nhưng Ta không ở một mình, vì Cha ở với Ta.

Lu. 4:18-19 “Linh của Chúa ở trên Ta, vì Ngài đã xức dầu cho Ta để rao truyền phúc âm cho người nghèo; Ngài đã sai phái Ta để công bố sự giải phóng cho các phu tù, sự phục hồi thị lực cho người mù, để phóng thích người bị áp chế, ¹⁹để công bố năm vui nhận của Chúa, *năm hân hỉ.*”

Hê. 8:2 là Chắp sự của các nơi thánh, tức là của nhà trại thật mà Chúa đã dựng lên, không phải con người.

Sáng. 14:18 Và Mên-chi-xê-đéc vua của Sa-lem đem bánh và rượu ra. Lúc ấy, ông là thầy tế lễ của Đức Chúa Trời Chí cao.

Công. 6:4 Còn chúng tôi sẽ cứ tiếp tục cách kiên định trong sự cầu nguyện và trong chức vụ cung ứng lời.

5. Ngài là một người mà Sa-tan, kẻ cai trị thế giới, không có gì trong Ngài (không có chỗ, không có cơ hội, không có hi vọng, không có khả năng trong bất cứ điều gì)—Gi. 14:30b, đc. c. 20; 2 Cô. 12:2a; Côl. 1:27; 2 Ti. 4:22; Gi. 3:6b; 4:23-24; 1 Gi. 5:4, 18.

Gi. 14:30 Ta sẽ không còn nói nhiều với các anh nữa, vì kẻ cai trị thế giới này đang đến, và hẳn chẳng có gì trong Ta.

Gi. 14:20 Trong ngày đó, các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các anh ở trong Ta, và Ta ở trong các anh.

2 Cô. 12:2 Tôi biết một người trong Christ, mười bốn năm trước (hoặc trong thân thể, tôi không biết, hoặc ngoài thân thể, tôi *cũng* không biết; Đức Chúa Trời biết), người ấy đã được đem đến tầng trời thứ ba.

Côl. 1:27 là những người mà Đức Chúa Trời đã muốn tỏ cho biết sự phong phú của vinh hiển về huyền nhiệm này là gì giữa dân ngoại, ấy là Christ trong anh em, là hi vọng về vinh hiển.

2 Ti. 4:22 Nguyện Chúa ở với linh của con. Nguyện ân điển ở với anh em.

Gi. 3:6 Điều được sinh bởi xác thật là xác thật, điều được sinh bởi Linh là linh.

Gi. 4:23-24 Nhưng giờ sắp đến, và chính là bây giờ, khi những người thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha trong linh và sự chân thật, vì Cha cũng đang tìm kiếm những người như thế để thờ phượng Ngài.
²⁴Đức Chúa Trời là Linh; ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong linh và sự chân thật.”

1 Gi. 5:4 Vì mọi sự được sinh bởi Đức Chúa Trời đều đắc thắng thế giới; và đây là sự chiến thắng mà đã đắc thắng thế giới – đức tin của chúng ta.

1 Gi. 5:18 Chúng ta biết rằng người nào được sinh bởi Đức Chúa Trời thì không phạm tội, nhưng ai được sinh bởi Đức Chúa Trời thì giữ chính mình, và kẻ ác không chạm đến người ấy.

- E. Cách duy nhất để sống đời sống của một Thần–nhân theo kiểu mẫu của Chúa là đặt toàn bộ bản thể chúng ta nơi linh hòa quyện, bước đi, sống và giữ bản thể mình theo linh hòa quyện—La. 8:2, 4, 10, 6, 11, 16; 1 Cô. 6:17; La. 10:12; Ga. 5:25; Êph. 6:17-18; 1 Tê. 5:16-20; 1 Ti. 4:6-7; 2 Ti. 1:6-7.

La. 8:2 Vì luật của Linh sự sống đã giải thoát tôi trong Christ Jesus khỏi luật của tội và của sự chết.

La. 8:4 hầu cho đòi hỏi công chính của kinh luật có thể được làm trọn trong chúng ta, là những người không bước theo xác thịt nhưng theo linh.

La. 8:10 Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính.

La. 8:6 Vì tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an.

La. 8:11 Và nếu Linh của Đấng đã khiến Jesus sống dậy từ kẻ chết cư ngụ trong anh em thì Đấng đã khiến Christ sống dậy từ kẻ chết cũng sẽ ban sự sống cho thân thể phải chết của anh em qua Linh Ngài là Đấng cư ngụ trong anh em.

La. 8:16 Chính Linh đồng làm chứng với linh chúng ta rằng chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời.

1 Cô. 6:17 Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì nên một linh.

La. 10:12 Vì không có sự phân biệt giữa người Do Thái và người Hi Lạp, bởi cùng một Chúa là *Chúa* của tất cả và *Ngài* phong phú đối với mọi người kêu đến Ngài.

Ga. 5:25 Nếu chúng ta sống bởi Linh thì cũng hãy bước đi bởi Linh.

Êph. 6:17-18 Cũng hãy nhận mũ trụ là sự cứu rỗi và gươm là Linh, mà *Linh* là lời Đức Chúa Trời, ¹⁸bằng mọi sự cầu nguyện và cầu xin, cầu nguyện mọi lúc trong linh, thức canh cho điều này trong mọi sự kiên trì và cầu xin về tất cả thánh đồ.

1 Tê. 5:16-20 Hãy luôn vui mừng, ¹⁷ không ngớt cầu nguyện, ¹⁸ cảm tạ trong mọi sự, vì đây là ý muốn của Đức Chúa Trời trong Christ Jesus dành cho anh em. ¹⁹Đừng dập tắt Linh; ²⁰ đừng xem thường các lời tiên tri.

1 Ti. 4:6-7 Nếu con trình bày những điều này trước mặt các anh em thì con là chấp sự tốt của Christ Jesus, được nuôi dưỡng bằng lời của đức tin và sự dạy dỗ tốt lành mà con đã theo sát. ⁷Nhưng hãy từ chối những chuyện hoang đường phạm tục của các bà già, và hãy luyện tập chính mình cho sự kính kiền.

2 Ti. 1:6-7 Vì lẽ đó, ta nhắc con hãy quạt cho bùng cháy ân tứ của Đức Chúa Trời vốn ở trong con qua sự đặt tay của ta. ⁷Vì Đức Chúa Trời không ban cho chúng ta một linh nhút nhát bèn là *linh* mạnh dạn, yêu thương và tinh táo.

- F. “Tất cả chúng ta nên tuyên bố rằng chúng ta muốn sống đời sống của một Thần–nhân. Cuối cùng, các Thần–nhân sẽ là những người chiến thắng, những người đắc thắng, Si-ôn bên trong Giê-ru-sa-lem. Điều này sẽ đem đến một cuộc phục hưng mới chưa từng thấy trong lịch sử, và kết thúc thời đại này”—*Nghiên cứu sự sống sách 1 và 2 Sứ Ki*, b. 4.

IV. Chúng ta có thể bước vào một cuộc phục hưng mới bằng cách dự phần vào chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài nhằm chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ; đây chính là sự hợp

nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ—Gi. 21:15-17; 1 Phi. 2:25; 5:1-4; Hê. 13:20-21; Khải. 1:12-13:

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.”¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.”¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

1 Phi. 2:25 Vì anh em vốn như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hồn mình.

1 Phi. 5:1-4 Vậy, tôi khuyên các trưởng lão giữa anh em, *cũng như tôi* là đồng trưởng lão và chứng nhân về các nỗi khổ của Christ, cũng là người đồng dự phần vào vinh hiển sắp hiển lộ: ²Hãy chặn bầy của Đức Chúa Trời giữa anh em, giám mục *họ* theo Đức Chúa Trời, không do ép buộc nhưng do sẵn lòng, không bởi kiếm lợi qua phương tiện dê hèn nhưng bởi nhiệt thành; ³cũng không là chủ trị phần chia cho anh em nhưng bởi trở nên gương mẫu cho bầy. ⁴Khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

Hê. 13:20-21 Nguyên Đức Chúa Trời của sự bình an, là Đấng đã đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của *bầy* chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời, ²¹hoàn hảo anh em trong mọi việc tốt để thực hiện ý muốn của Ngài, thực hiện trong chúng ta điều thỏa lòng theo cách nhìn của Ngài, qua Jesus Christ; nguyện vinh hiển quy về Ngài mãi mãi vô cùng. A-men.

Khải. 1:12-13 Tôi bèn xoay lại để xem tiếng nói với tôi; khi xoay lại, tôi thấy bảy giá đèn vàng, ¹³và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

A. Chúng ta cần chặn dắt người khác theo gương mẫu của Chúa Jesus trong chức vụ của Ngài để thực hiện gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Mat. 9:36; Gi. 10:11; Hê. 13:20; 1 Phi. 5:4:

Mat. 9:36 Thấy các đám đông, Ngài động lòng trắc ẩn đối với họ, vì họ bị ức hiếp và tan tác như chiên không người chăn.

Gi. 10:11 Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

Hê. 13:20 Nguyên Đức Chúa Trời của sự bình an, là Đấng đã đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của *bầy* chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời.

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

1. Nội dung của toàn bộ gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời trong sự cứu rỗi trọn vẹn của Ngài là Christ, tức Con Loài người, ẵm ấp chúng ta bằng cách cứu chuộc chúng ta khỏi tội, hoàn thành sự cứu chuộc pháp lí của Ngài qua sự chết của Ngài (1 Ti. 1:15; Êph. 1:7), và Christ, tức Con Đức Chúa Trời, nuôi dưỡng chúng ta để truyền sự sống thần thượng vào chúng ta cách dư dật, thực hiện sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài trong sự phục sinh của Ngài (Gi. 10:10; 1 Cô. 15:45b; Êph. 5:29).

1 Ti. 1:15 Đây là lời đáng tin, đáng nhận hoàn toàn, ấy là Christ Jesus đã vào thế giới để cứu tội nhân; trong số đó, ta là tội khôi.

Êph. 1:7 trong Đấng ấy, chúng ta được cứu chuộc qua huyết Ngài, được tha thứ các lỗi lầm, theo sự phong phú của ân điển Ngài.

Gi. 10:10 Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có sự sống dư dật.

1 Cô. 15:45 Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng *đã trở nên* Linh ban-sự-sống.

Êph. 5:29 Vì chưa từng có ai ghét thân xác mình, nhưng nuôi dưỡng và ấm áp nó, cũng như Christ đối với Hội thánh.

2. Việc chúng ta không có lòng yêu thương và tha thứ của Cha và không có linh chân đất và tìm kiếm của Đấng cứu rỗi là nguyên nhân khiến chúng ta son sẻ—Lu. 15:1-24.

Lu. 15:1-24 Bấy giờ, mọi người thu thuế và tội nhân đều đến gần Ngài để nghe Ngài. ²Cả người Pha-ri-si lẫn các kinh luật gia đều làm bầm giữa vòng họ rằng: “Người này đón tiếp tội nhân và ăn với họ.” ³Ngài nói với họ ẩn dụ này, rằng: ⁴“Người nào trong các ông có một trăm con chiên và lạc mất một con, mà không để chín mươi chín con kia trong hoang mạc rồi đi tìm con bị lạc mất cho đến khi tìm được sao? ⁵Khi đã tìm được thì người ấy vui mừng vác nó trên vai. ⁶Rồi khi vào nhà, người ấy mời bạn bè và láng giềng cùng đến mà nói với họ: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên lạc mất.’ ⁷Cũng vậy, Ta nói với các ông, trên trời sẽ có sự vui mừng về một tội nhân ăn năn hơn là về chín mươi chín người công chính không cần ăn năn. ⁸Hay người nữ nào có mười đồng bạc, bị mất một đồng, mà không thắp đèn, quét nhà, và cẩn thận tìm cho đến khi tìm được sao? ⁹Khi tìm được rồi, bà mời bạn bè và láng giềng cùng đến mà nói: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được đồng tiền bị mất.’ ¹⁰Cũng vậy, Ta nói với các ông, trước mặt các thiên sứ của Đức Chúa Trời, có sự vui mừng về một tội nhân ăn năn.” ¹¹Rồi Ngài nói: “Một người kia có hai con trai. ¹²Con trai thứ nói với cha: ‘Thưa cha, xin cho con phần gia sản thuộc về con.’ Rồi người cha phân chia sản nghiệp của ông cho họ. ¹³Không lâu sau, con trai thứ gom hết tất cả rồi lên đường đi xứ xa và ở đó tiêu phí gia sản mình bằng lối sống phóng đãng. ¹⁴Khi đã tiêu xài hết, khắp xứ ấy xảy ra nạn đói nghiêm trọng, và anh ta bắt đầu túng thiếu. ¹⁵Rồi anh đi ở bảm một công dân của xứ đó. Người ấy sai anh ra đồng chăn heo. ¹⁶Anh ao ước được lấy vỏ đậu mình quyết mà heo đang ăn để ăn cho no, song chẳng ai cho. ¹⁷Nhưng khi anh tỉnh ngộ thì nói rằng: ‘Bao nhiêu tôi tớ làm thuê cho cha ta đều được bánh dư dật, còn ta phải chết đói ở đây! ¹⁸Ta sẽ trở dậy mà đến với cha ta và thưa với ông rằng: Cha ơi, con đã phạm tội đối với trời và trước mặt cha. ¹⁹Con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa; xin làm cho con nên như một trong những tôi tớ làm thuê của cha.’ ²⁰Rồi anh trở dậy mà đến với cha mình. Nhưng khi anh còn ở đằng xa, người cha thấy anh thì động lòng trắc ẩn; ông bèn chạy ra ôm lấy cổ anh và hôn triu mến. ²¹Người con thưa cùng cha: ‘Cha ơi, con đã phạm tội đối với trời và trước mặt cha; con không còn xứng đáng được gọi là con của cha nữa.’ ²²Nhưng người cha bảo các nô lệ mình: ‘Hãy mau lấy chiếc áo tốt nhất đó ra mặc cho cậu, đeo nhẫn vào tay cậu, và mang dép vào chân cậu. ²³Rồi hãy bắt bò con mập làm thịt, và chúng ta hãy ăn mừng, ²⁴vì con trai ta đây đã chết mà nay sống lại, đã mất mà nay được tìm thấy.’ Rồi họ bắt đầu ăn mừng.

3. Chúng ta cần ấm áp người khác (làm cho họ vui và làm cho họ cảm thấy dễ chịu, thoải mái) trong nhân tính của Jesus (Mat. 9:10; Lu. 7:34); chúng ta cần nuôi dưỡng người khác (nuôi họ bằng Đấng Christ bao-hàm-tất-cả trong chức vụ của Ngài qua ba giai đoạn) trong thần tính của Christ (Mat. 24:45-47).

Mat. 9:10 Khi Jesus đang ngồi ăn trong nhà, kia, có nhiều người thu thuế và tội nhân đến ngồi cùng Ngài và các môn đồ Ngài.

Lu. 7:34 Con Loài người đến ăn và uống thì các ông nói: “Kia, một người tham ăn và say sưa, bạn của người thu thuế và tội nhân.”

Mat. 24:45-47 Vậy, ai là nô lệ trung tín và sáng suốt mà chủ đặt coi sóc người nhà mình để cho họ thức ăn đúng giờ? ⁴⁶Phước hạnh cho nô lệ ấy, khi chủ đến thấy người đang làm như vậy. ⁴⁷Thật vậy, Ta nói với các anh, chủ sẽ đặt người ấy coi sóc cả tài sản mình.

4. Christ phải trải qua Sa-ma-ri, cố ý đi vòng qua Si-kha để đạt được một người nữ vô đạo đức, ẵm áp bà bằng cách xin bà cho Ngài uống nhằm nuôi dưỡng bà bằng Đức Chúa Trời Tam Nhất tuân chảy như sông nước sự sống—Gi. 4:3-14; Khải. 22:1.

Gi. 4:3-14 thì Ngài rời Giu-đê và vào lại Ga-li-lê. ⁴Rồi Ngài phải trải qua Sa-ma-ri. ⁵Vậy, Ngài đến một thành thuộc Sa-ma-ri gọi là Si-kha, gần miếng đất mà Gia-cốp đã cho Giô-sép, con ông; ⁶và ở đó có cái giếng của Gia-cốp. Do đi đường mệt mỏi, Jesus ngồi bên giếng; lúc ấy khoảng giờ thứ sáu. ⁷Có một người nữ Sa-ma-ri đến múc nước. Jesus nói với bà: “Xin cho Ta uống.” ⁸Vì các môn đồ Ngài đã đi vào thành để mua thức ăn. ⁹Rồi người nữ Sa-ma-ri ấy nói với Ngài: “Sao ông là người Do Thái mà lại xin nước uống nơi tôi, là một người nữ Sa-ma-ri?” (Vì người Do Thái không giao thiệp với người Sa-ma-ri.) ¹⁰Jesus trả lời bà rằng: “Nếu cô biết ân tứ của Đức Chúa Trời và người đã nói với cô: ‘Xin cho Ta uống’ là ai, thì cô hẳn đã xin Người, và Người hẳn đã ban cho cô nước hằng sống.” ¹¹Người nữ ấy nói với Ngài: “Thưa ông, ông không có gàu múc và giếng thì sâu; vậy ông có được nước hằng sống ấy ở đâu? ¹²Ông lớn hơn tổ phụ chúng tôi là Gia-cốp, người đã cho chúng tôi giếng này, là giếng mà chính ông ấy cũng như con cái và súc vật của ông ấy đều đã uống sao?” ¹³Jesus trả lời bà rằng: “Hễ ai uống nước này vẫn còn khát nữa, ¹⁴song hễ ai uống nước Ta cho thì mãi mãi không còn khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.”

Khải. 22:1 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành.

5. Là Đấng không có tội, Ngài đã không định tội người nữ ngoại tình nhưng ẵm áp bà để tha thứ các tội phạm của bà về mặt pháp lí và giải thoát bà khỏi các tội phạm về mặt hữu cơ (Gi. 8:1-11, 32, 36); điều ý nghĩa nữa là người đầu tiên được Christ cứu qua sự đóng đinh của Ngài lại là một tên cướp bị kết án tử hình (Lu. 23:42-43).

Gi. 8:1-11 Nhưng Jesus đi đến núi Ô-liu. ²Sáng sớm Ngài lại vào đền thờ, và cả dân chúng đến với Ngài, rồi Ngài ngồi xuống mà dạy dỗ họ. ³Các kinh luật gia cùng người Pha-ri-si đưa đến một người nữ bị bắt vì ngoại tình; họ để bà đứng ở giữa, ⁴rồi nói với Ngài: “Thưa Thầy, bà này bị bắt quả tang phạm tội ngoại tình. ⁵Vả lại, trong kinh luật, Môi-se đã truyền cho chúng ta phải ném đá những người nữ như thế. Vậy, Thầy nói sao?” ⁶Họ nói vậy để thử Ngài, hầu có cơ tố cáo Ngài. Song Jesus cúi xuống dùng ngón tay viết trên đất. ⁷Nhưng khi họ cứ cố hỏi Ngài thì Ngài đứng dậy và nói với họ: “Ai trong các ông không có tội, hãy là người đầu tiên ném đá cô ấy.” ⁸Rồi Ngài lại cúi xuống và viết trên đất. ⁹Khi họ nghe vậy thì từng người một bỏ đi ra, bắt đầu từ những người lớn tuổi, chỉ còn một mình Jesus; và người nữ ấy vẫn đứng giữa đó. ¹⁰Jesus bèn đứng lên và nói với bà: “Này cô, họ đâu rồi? Không ai định tội cô sao?” ¹¹Bà nói: “Không ai hết, thưa Chúa.” Jesus nói: “Ta cũng không định tội cô; hãy đi, và từ nay về sau đừng phạm tội nữa.”

Gi. 8:32 các ông sẽ biết lẽ thật, và lẽ thật sẽ khiến các ông được tự do.

Gi. 8:36 Vì vậy, nếu Con khiến các ông được tự do thì các ông sẽ thực sự được tự do.

Lu. 23:42-43 Rồi ông nói: “Jesus ơi, hãy nhớ đến tôi khi Ngài vào vương quốc Ngài.” ⁴³Ngài nói với ông: “Thật vậy, Ta nói với anh, hôm nay anh sẽ ở với Ta trong Pa-ra-đi.”

6. Chúa đi đến Giê-ri-cô chỉ để thăm viếng và đạt được một người, người thu thuế trưởng, và sự rao giảng của Ngài là một sự chấn dất (19:1-10); Ngài cũng ẵm áp các phụ huynh bằng cách đặt tay Ngài trên con cái họ (Mat. 19:13-15).

Lu. 19:1-10 Rồi Ngài vào Giê-ri-cô và đi ngang qua đó. ²Kìa, có một người tên Xa-chê, là người thu thuế trưởng và giàu có. ³Ông tìm cách xem Jesus là ai nhưng vì đám đông nên không thể, bởi ông có vóc dáng nhỏ bé. ⁴Thế nên ông chạy trước và leo lên cây sung để xem Ngài, vì Ngài sắp đi ngang qua đó. ⁵Khi Jesus đến nơi ấy, Ngài nhìn lên mà nói với ông: “Hỡi Xa-chê, hãy xuống mau, vì hôm nay Ta phải ở lại nhà anh.” ⁶Ông vội vàng xuống và vui mừng tiếp đón Ngài. ⁷Mọi người thấy vậy thì lầm bầm rằng: “Ông ta vào trú ngụ với một người tội lỗi.” ⁸Xa-chê đứng nói với Chúa: “Thưa Chúa, này, tôi lấy phân

nửa tài sản của tôi mà cho người nghèo, và nếu tôi đã vu cáo để lấy gì của ai thì tôi sẽ hoàn lại gấp bốn lần.”⁹ Jesus bèn nói với ông: “Hôm nay, sự cứu rỗi đã đến nhà này, vì người này cũng là con của Áp-ra-ham.”¹⁰ Vì Con Loài người đã đến để tìm và cứu người lạc mất.”

Mat. 19:13-15 Sau đó, người ta đem các con trẻ đến với Ngài để Ngài đặt tay trên chúng và cầu nguyện, nhưng các môn đồ quở trách họ. ¹⁴Song Jesus phán: “Hãy để con trẻ đến với Ta, đừng ngăn chúng, vì vương quốc các tầng trời thuộc về những người như thế.” ¹⁵Sau khi đặt tay trên chúng, Ngài từ đó đi tiếp.

- B. Chúng ta cần chặn dắt người khác theo gương mẫu của sứ đồ Phao-lô, người đã chặn dắt thánh đồ như người mẹ nuôi dưỡng và người cha khuyên lơn để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời—1 Tê. 2:7-8, 11-12; 1 Ti. 1:16; Công. 20:28:

1 Tê. 2:7-8 Song chúng tôi ở giữa anh em cách ôn nhu như một người mẹ nuôi dưỡng, ẵm ấp chính con cái mình. ⁸Vì đã quý mến anh em như vậy nên chúng tôi thật thỏa lòng truyền đạt cho anh em không những phúc âm của Đức Chúa Trời mà còn cả chính hồn chúng tôi nữa, bởi lẽ anh em thật yêu dấu đối với chúng tôi.

1 Tê. 2:11-12 như anh em cũng biết, *chúng tôi đối đãi* với mỗi người trong anh em như cha đối với con cái mình là thể nào, khuyên lơn, an ủi và làm chứng cho anh em ¹²để anh em bước đi cách xứng đáng với Đức Chúa Trời, Đấng kêu gọi anh em vào vương quốc và vinh hiển của chính Ngài.

1 Ti. 1:16 Nhưng do vậy mà ta đã được thương xót, hầu cho Jesus Christ có thể bày tỏ mọi sự bền chịu của Ngài nơi ta là tội khôi, để làm gương cho những người sẽ tin Ngài mà được sự sống đời đời.

Công. 20:28 Hãy chú ý đến chính mình và cả bầy mà giữa vòng họ Thánh Linh đã đặt anh em làm giám mục để chặn Hội thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã đoạt được bằng chính huyết Ngài.

1. Phao-lô chặn dắt các thánh đồ tại Ê-phê-sô bằng cách dạy họ “cách công khai hoặc từ nhà này sang nhà khác” (c. 20), và bằng cách khuyên răn từng thánh đồ trong nước mắt suốt ba năm (cc. 31, 19), giải bày cho họ toàn bộ quyết nghị của Đức Chúa Trời (c. 27).

Công. 20:20 thể nào tôi không giữ lại bất cứ điều gì có ích mà không giải bày cho anh em, dạy dỗ anh em cách công khai hoặc từ nhà này sang nhà khác.

Công. 20:31 Vậy, hãy thức canh, nhớ rằng suốt ba năm, cả đêm lẫn ngày, tôi không ngớt khuyên răn từng người trong nước mắt.

Công. 20:19 phục vụ Chúa như một nô lệ bằng cả sự khiêm nhường, nước mắt và những thử thách ập đến trên tôi bởi các âm mưu của người Do Thái.

Công. 20:27 Vì tôi không né tránh giải bày cho anh em toàn bộ quyết nghị của Đức Chúa Trời.

2. Phao-lô đã có mối quan tâm thân mật đối với các tín đồ (2 Cô. 7:2-7; Plm. 7, 12), và ông đã hạ xuống đến mức của người yếu đuối để có thể đạt được họ (2 Cô. 11:28-29; 1 Cô. 9:22; đc. Mat. 12:20).

2 Cô. 7:2-7 Hãy dung nạp chúng tôi; chúng tôi không đối xử sai trái với ai, không làm bằng hoại ai, không lợi dụng ai. ³Tôi nói *điều này* không phải để định tội *anh em*, vì tôi đã nói trước đó rằng anh em ở trong lòng chúng tôi để *chúng ta* đồng chết đồng sống với nhau. ⁴Lớn lao thay là sự dạn dĩ của tôi đối với anh em; lớn lao thay là sự khoe khoang của tôi về anh em; tôi được đầy an ủi, tràn trề niềm vui trong mọi hoạn nạn của chúng tôi. ⁵Vì thậm chí khi vào Ma-xê-đô-ni-a, xác thịt chúng tôi cũng không được nghỉ ngơi, nhưng *chúng tôi bị* hoạn nạn trong mọi sự, bên ngoài thì chiến đấu, bên trong thì sợ hãi. ⁶Nhưng Đấng an ủi những người nản lòng là Đức Chúa Trời, Ngài đã an ủi chúng tôi bởi việc Tít đến, ⁷và không chỉ bởi việc anh ấy đến mà còn bởi sự an ủi anh đã nhận được vì anh em; *anh* đã giải bày cho chúng tôi sự mong mỏi của anh em, sự đau thương của anh em, và lòng sốt sắng của anh em đối với tôi, khiến tôi càng thêm vui mừng.

Plm. 7 Bởi lẽ, tôi rất vui mừng và được khích lệ về tình yêu của anh, vì lòng dạ của các thánh đồ được làm cho tươi mới qua anh, thừa anh.

Plm. 12 Tôi gửi người về cho anh, người là chính lòng tôi vậy.

2 Cô. 11:28-29 ngoài những điều chưa được đề cập, hằng ngày còn có nhiều mối quan tâm lo lắng về tất cả các Hội thánh đề cập trên tôi. ²⁹Có ai yếu đuối mà tôi không yếu đuối? Có ai vấp ngã mà chính tôi không như nung như đốt?

1 Cô. 9:22 Đối với người yếu đuối, tôi trở nên yếu đuối để có thể đạt được người yếu đuối. Đối với mọi người, tôi đã trở nên mọi sự để có thể bằng mọi cách cứu được một số người.

Mat. 12:20 Người sẽ không bẻ cây sậy bị giập, chẳng dập tắt cây lanh bốc khói, cho đến khi Người đưa công lí đến chiến thắng.

- Ông sẵn lòng hao phí những gì ông có, chỉ về tài sản của ông, và hao phí những gì ông là, chỉ về bản thể của ông, vì có thánh đồ (2 Cô. 12:15); ông là một của lễ rưới rượu, làm một với Christ là người sản xuất rượu, hi sinh chính mình để người khác được vui hưởng Christ (Phil. 2:17; Quan. 9:13; Êph. 3:2).

2 Cô. 12:15 Song tôi sẽ hết sức vui mừng mà hao phí và hoàn toàn chịu hao phí vì hồn anh em. Nếu tôi yêu anh em dư dật hơn mà lại được yêu kém hơn sao?

Phil. 2:17 Nhưng dù tôi đang bị đổ ra như của lễ rưới rượu trên sinh tế và sự phụng sự của đức tin anh em, tôi cũng vui mừng và cùng vui mừng với tất cả anh em.

Quan. 9:13 Nhưng cây nho nói với chúng: “Lẽ nào tôi từ bỏ rượu mới của mình, là điều làm phẫn chấn Đức Chúa Trời và con người, mà đi xao động trên cây cối ư?”

Êph. 3:2 Nếu thực sự anh em đã nghe về chức phận quản gia của ân điển Đức Chúa Trời đã ban cho tôi vì anh em.

- Phao-lô bước đi bởi Linh để tôn trọng Đức Chúa Trời hầu ông có thể cung ứng Linh để tôn trọng con người—2 Cô. 3:3, 6, 8; Ga. 5:16, 25; Quan. 9:9.

2 Cô. 3:3 vì anh em đang được tỏ ra là thư của Christ, do chúng tôi cung ứng mà khắc ra, không phải bằng mực mà bằng Linh của Đức Chúa Trời hằng sống, không phải trên bảng đá mà trên bảng lòng bằng thịt.

2 Cô. 3:6 Đấng cũng đã khiến chúng tôi có tư cách làm các chấp sự của giao ước mới, không phải chấp sự của văn tự nhưng của Linh, vì văn tự giết chết còn Linh ban sự sống.

2 Cô. 3:8 thì thể nào chức vụ của Linh lại chẳng ở trong vinh hiển càng hơn sao?

Ga. 5:16 Nhưng tôi nói rằng, hãy bước đi bởi Linh thì anh em chắc chắn sẽ không làm trọn dục vọng của xác thịt.

Ga. 5:25 Nếu chúng ta sống bởi Linh thì cũng hãy bước đi bởi Linh.

Quan. 9:9 Nhưng cây ô-liu nói với chúng: “Lẽ nào tôi rời bỏ dầu béo của mình, mà bởi đó tôi làm cho Đức Chúa Trời và con người được tôn trọng, mà đi xao động trên cây cối ư?”

- Trong sự dạy dỗ của mình, Phao-lô chỉ ra rằng Hội thánh là nhà để trưởng dưỡng con người, bệnh viện để chữa lành và khôi phục họ, và trường học để dạy dỗ và gây dựng họ—Êph. 2:19; 1 Tê. 5:14; 1 Cô. 14:31.

Êph. 2:19 Vậy nên, anh em không còn là khách lạ và kiều dân nữa, nhưng đồng là công dân với các thánh đồ và là thành viên thuộc gia đình Đức Chúa Trời.

1 Tê. 5:14 Anh em ơi, chúng tôi khuyên anh em hãy răn bảo kẻ vô trật tự, an ủi người bạc nhược, nâng đỡ kẻ yếu đuối và bền chịu đối với mọi người.

1 Cô. 14:31 Vì tất cả anh em từng người một đều có thể nói tiên tri, để tất cả đều được học tập, tất cả đều được khích lệ.

6. Ông cho thấy rằng tình yêu là phương cách vô cùng tuyệt diệu để chúng ta là bất cứ điều gì và làm bất cứ điều gì hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ—8:1; 12:31; 13:4-8a; Êph. 1:4; 3:17; 4:2, 15-16; 5:2; 6:24; Khải. 2:4-5; Cól. 1:18b; 1 Tê. 1:3.

1 Cô. 8:1 Về đồ cúng hình tượng, chúng ta biết rằng tất cả chúng ta đều có tri thức. Tri thức *khiến cho* lên mặt, còn tình yêu thì xây dựng.

1 Cô. 12:31 Nhưng hãy tha thiết ước ao các ân tứ lớn hơn. Và hơn nữa, tôi sẽ chỉ cho anh em phương cách vô cùng tuyệt diệu.

1 Cô. 13:4-8 Tình yêu thì bền chịu. Tình yêu thì nhân từ, không ganh tị. Tình yêu không khoa trương, không lên mặt, ⁵không hành xử phi lí, không vụ lợi. Tình yêu không nhay giận, không ghi nhớ việc ác; ⁶tình yêu không vui về sự bất chính, nhưng vui với lẽ thật; ⁷tình yêu che phủ mọi sự, tin mọi sự, hi vọng mọi sự, nhẫn chịu mọi sự. ⁸Tình yêu không bao giờ tàn phai cho dù những lời tiên tri sẽ ra vô dụng, các thứ tiếng sẽ ngưng, tri thức cũng sẽ ra vô dụng.

Êph. 1:4 cũng như Ngài đã chọn chúng ta trong Christ trước khi sáng lập thế giới để *chúng ta* thánh biệt và không bị vết trước mặt Ngài trong tình yêu.

Êph. 3:17 để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

Êph. 4:2 bằng mọi khiêm ti và nhu mì, bằng sự bền chịu, dung chịu nhau trong tình yêu.

Êph. 4:15-16 nhưng giữ vững lẽ thật trong tình yêu để trong mọi sự chúng ta có thể lớn lên vào trong Ngài là Đầu, tức Christ, ¹⁶ra từ Ngài, cả Thân thể được kết hiệp với nhau và được đan kết với nhau qua từng khớp nối của sự cung ứng phong phú và *qua* sự vận hành trong mức lượng của mỗi một phần, làm cho Thân thể lớn lên dẫn đến việc tự xây dựng trong tình yêu.

Êph. 5:2 và hãy bước đi trong tình yêu chính như Christ cũng đã yêu chúng ta và đã vì chúng ta mà phó chính Ngài *làm* một của lễ và sinh tế cho Đức Chúa Trời, để tỏa hương thơm.

Êph. 6:24 Nguyện ân điển ở với tất cả những người yêu Chúa Jesus Christ chúng ta trong sự bất hoại.

Khải. 2:4-5 Nhưng có *điều* Ta trách con, ấy là con đã lìa bỏ tình yêu ban đầu. ⁵Vậy, hãy nhớ lại con đã sa sút từ đâu, hãy ăn năn và làm những công việc ban đầu; bằng không, Ta sẽ đến và cất giá đèn của con khỏi chỗ nó, trừ phi con ăn năn.

Cól. 1:18 Ngài cũng là Đầu của Thân thể, tức Hội thánh; Ngài là khởi đầu, Con trưởng từ kẻ chết, hầu cho chính Ngài có vị trí đầu nhất trong mọi sự.

1 Tê. 1:3 không ngớt nhớ đến công việc bởi đức tin, lao tác bởi tình yêu và nhẫn nại bởi hi vọng của anh em trong Chúa Jesus Christ chúng ta, trước mặt Đức Chúa Trời và Cha chúng ta.

- C. “Tôi hi vọng sẽ có một cuộc phục hưng đích thực giữa vòng chúng ta bằng cách nhận lấy gánh nặng chần dốt này. Nếu tất cả các Hội thánh nhận lấy sự dạy dỗ này mà dự phần vào sự chần dốt tuyệt diệu của Christ thì sẽ có một cuộc phục hưng lớn trong sự khôi phục”—*Tuyển tập Witness Lee, 1994–1997*, tập 5, “Tổ sinh động”, ch. 4.

Bài Hai

Đạt đến đỉnh cao nhất của khái thị thần thượng

Đọc Kinh văn: 1 Ti. 1:4; Êph. 1:10; 3:9; La. 1:3-4

1 Ti. 1:4 Cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phá vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tế của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

Êph. 1:10 Dẫn đến gia tế vào lúc các thời kì được trọn để quy mọi sự về quyền làm đầu trong Christ, tức những sự trên các tầng trời và những sự dưới đất, trong Ngài.

Êph. 3:9 Và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tế của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

La. 1:3-4 Về Con Ngài, Đấng đến từ dòng giống Đa-vít theo xác thịt; ⁴Đấng được minh định là Con Đức Chúa Trời, tức Jesus Christ Chúa chúng ta, trong quyền năng, theo Linh thánh biệt, ra từ sự phục sinh của kẻ chết.

I. Đỉnh cao nhất của khái thị thần thượng mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta là khái thị về gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách:

A. Toàn bộ Kinh Thánh, tức sự giải thích về gia tế đời đời của Đức Chúa Trời, là tự truyện của Đức Chúa Trời Tam Nhất, như được thấy trong hai phần của cõi đời đời và trên chiếc cầu thời gian:

1. Đức Chúa Trời Tam Nhất đã đi từ cõi đời đời vào cõi thời gian cùng với thần tính của Ngài để bước vào nhân tính hầu trở thành Đức Chúa Trời nhục hóa vì chuyển động trực tiếp của Ngài trong con người, như được thấy trong bốn sách Phúc âm, hầu hoàn thành sự cứu chuộc thuộc pháp lí của Ngài—Gi. 1:4, 29.

Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

Gi. 1:29 Ngày hôm sau, ông thấy Jesus đến với mình thì nói: “Kìa, Chiên con của Đức Chúa Trời, Đấng cất bỏ tội của thế giới!”

2. Trong sự phục sinh, Ngài đã trở thành Đức Chúa Trời tổng hợp, Đức Chúa Trời “đã-trải-qua-tiến-trình”, Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả, như được thấy trong sách Công vụ các Sứ đồ và các Thư tín, để thực hiện sự cứu rỗi hữu cơ của Ngài—Gi. 1:32, 42; 1 Cô. 15:45b; Phil. 1:19.

Gi. 1:32 Giăng lại làm chứng rằng: “Tôi đã thấy Linh như bồ câu từ trời giáng xuống và ở lại trên Ngài.”

Gi. 1:42 Ông dẫn người đến với Jesus. Nhìn người, Jesus nói: “Anh là Si-môn, con của Giăng, anh sẽ được gọi là Sê-pha” (dịch là Phi-e-rơ).

1 Cô. 15:45 Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống.

Phil. 1:19 Vì tôi biết rằng điều này sẽ trở nên sự cứu rỗi cho tôi qua sự cầu xin của anh em và sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ.

3. Trong tương lai đời đời, Ngài sẽ là Đức Chúa Trời tập thể, tức Giê-ru-sa-lem Mới, như được thấy trong Khải Thị chương 21 và 22.
4. Sự hợp nhất thần thượng—phạm nhân hoàn vũ của Đức Chúa Trời Tam Nhất đã-trải-qua-tiến-trình và được-tổng-kết với các tín đồ đã được tái sinh, biến đổi và vinh hóa là mục tiêu của gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—Gi. 1:51; Khải. 21:3, 22.

Gi. 1:51 Rồi Ngài nói với ông: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, các anh sẽ thấy trời mở ra và các thiên sứ của Đức Chúa Trời lên xuống trên Con Loài người.”

Khải. 21:3 Tôi nghe một tiếng lớn ra từ ngai rằng: “Kìa, nhà trại của Đức Chúa Trời ở với con người; Ngài sẽ lập nhà trại với họ; họ sẽ là dân Ngài; chính Đức Chúa Trời sẽ ở với họ và là Đức Chúa Trời của họ.

Khải. 21:22 Tôi không thấy đền thờ nào trong thành, vì Chúa, tức Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, và Chiên con là đền thờ của thành.

5. Khải thị trung tâm của Đức Chúa Trời và sự khôi phục của Chúa là Đức Chúa Trời trở nên xác thịt, xác thịt trở nên Linh ban-sự-sống, và Linh ban-sự-sống trở nên Linh tăng cường gấp bảy để xây dựng Hội thánh trở nên Thân thể Đấng Christ và tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới.
- B. Đức Chúa Trời trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách chính là thể yếu của toàn bộ Kinh Thánh, là “viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh, tức gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26; Gi. 12:24; La. 8:29:

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”

Gi. 12:24 Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

1. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa bằng cách dụn phần vào nhân tính của con người; con người trở thành Đức Chúa Trời qua sự biến đổi bằng cách dụn phần vào thần tính của Đức Chúa Trời:
- a. Dụn phần vào sự sống của Đức Chúa Trời—Gi. 3:15; Côm. 3:4.
Gi. 3:15 Hầu cho hễ ai tin vào Ngài thì có sự sống đời đời.
Côm. 3:4 Khi Christ là sự sống của chúng ta được hiển lộ thì anh em cũng sẽ được hiển lộ với Ngài trong vinh hiển.
  - b. Dụn phần vào bản chất của Đức Chúa Trời—Êph. 1:4; 2 Phi. 1:4.
Êph. 1:4 Cũng như Ngài đã chọn chúng ta trong Christ trước khi sáng lập thế giới để chúng ta thánh biệt và không tì vết trước mặt Ngài trong tình yêu.
2 Phi. 1:4 Qua đó, Ngài đã ban cho chúng ta các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội, hầu cho qua những điều này mà anh em có thể trở nên người dụn phần bản chất thần thượng, sau khi đã thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng mà ra.
  - c. Dụn phần vào tâm trí của Đức Chúa Trời—Êph. 4:23; Phil. 2:5.
Êph. 4:23 Và phải được đổi mới trong linh của tâm trí mình.
Phil. 2:5 Hãy để tâm trí này ở trong anh em, là tâm trí cũng đã ở trong Christ Jesus.
  - d. Dụn phần vào bản thể của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18b; Êph. 3:8.
2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.
Êph. 3:8 Tôi vốn nhỏ hơn người nhỏ nhất trong tất cả thánh đồ, nhưng đã được ban cho ân điển này để rao truyền cho dân ngoại phúc âm là sự phong phú không thể dò lường của Christ.
  - e. Dụn phần vào hình ảnh của Đức Chúa Trời—2 Cô. 3:18a; La. 8:29.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

f. Dự phần vào vinh hiển của Đức Chúa Trời—c. 30; Hê. 2:10.

La. 8:30 Và những người Ngài đã tiền định thì Ngài cũng đã kêu gọi; những người Ngài đã kêu gọi thì Ngài cũng đã xưng công chính; và những người Ngài đã xưng công chính thì Ngài cũng đã vinh hóa.

Hê. 2:10 Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì muốn dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài.

g. Dự phần vào quyền làm con của Đức Chúa Trời—Êph. 1:5; La. 8:23.

Êph. 1:5 Tiền định chúng ta được quyền làm con qua Jesus Christ cho chính Ngài, theo niềm vui thích tốt lành của ý muốn Ngài.

La. 8:23 Không những vậy, mà chính chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Linh, thậm chí cũng than thở trong chính mình, háo hức trông đợi quyền làm con, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta.

h. Dự phần vào sự hiển lộ của Đức Chúa Trời—c. 19.

La. 8:19 Cõi thọ tạo nóng lòng thức canh, háo hức trông đợi sự hiển lộ của các con Đức Chúa Trời.

i. Mang hình dạng của Đức Chúa Trời—1 Gi. 3:2.

1 Gi. 3:2 Anh em yêu dấu ơi, bây giờ chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời, còn chúng ta sẽ như thế nào thì chưa được tỏ ra. Nhưng chúng ta biết rằng nếu Ngài hiển lộ thì chúng ta sẽ giống như Ngài vì chúng ta sẽ thấy Ngài chính như Ngài là vậy.

j. Trở nên Thần loại—giống loài của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12; La. 8:14, 16.

Gi. 1:12 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài.

La. 8:14 Vì hễ ai được dẫn dắt bởi Linh của Đức Chúa Trời đều là con của Đức Chúa Trời.

La. 8:16 Chính Linh đồng làm chứng với linh chúng ta rằng chúng ta là con cái của Đức Chúa Trời.

2. Chuyện tình thần thượng—phạm nhân này là chủ đề của toàn bộ Kinh Thánh, nội dung của gia tế Đức Chúa Trời và bí mật của toàn vũ trụ—Nhã. 1:1; 6:13.

Nhã. 1:1 Nhã ca trong các bài ca, mà Sa-lô-môn đã làm.

Nhã. 6:13 Hỡi Su-la-mít, hãy trở về, hãy trở về! Khá trở về, trở về, hầu cho chúng tôi xem thấy người. Vì sao các người muốn thấy người Su-la-mít, Như thấy sự nhảy múa của Ma-ha-na-im?

II. Đỉnh cao của khả thị thần thượng—“viên kim cương” trong “chiếc hộp” Kinh Thánh—là sự khả thị rằng trong Christ, Đức Chúa Trời đã trở thành người để con người có thể trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—2 Sa. 7:12-14a; La. 1:3-4; Êph. 3:17a:

2 Sa. 7:12-14 Khi các ngày của con đã trọn và con ngủ với tổ phụ mình, Ta sẽ dấy lên dòng giống con sau con, mà sẽ ra từ thân thể con, và Ta sẽ khiến vương quốc người được vững lập. ¹³Chính người sẽ xây dựng một ngôi nhà cho danh Ta, và Ta sẽ khiến ngai của vương quốc người được vững lập mãi mãi. ¹⁴Ta sẽ là Cha người, và người sẽ là con Ta. Nếu người phạm tội ác, Ta sẽ sửa trị người bằng roi của con người và bằng lần roi của các con loài người.

La. 1:3-4 Về Con Ngài, Đấng đến từ dòng giống Đa-vít theo xác thịt; ⁴Đấng được minh định là Con Đức Chúa Trời, tức Jesus Christ Chúa chúng ta, trong quyền năng, theo Linh thánh biệt, ra từ sự phục sinh của kẻ chết.

Êph. 3:17 Để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

A. “Đức Chúa Trời trở thành người và con người trở thành Đức Chúa Trời” là gia tể của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:4.

1 Ti. 1:4 Cũng đừng chú ý đến chuyện hoang đường và gia phả vô cùng, là những điều dẫn đến nghi vấn thay vì gia tể của Đức Chúa Trời, là điều ở trong đức tin.

B. Gia tể đời đời của Đức Chúa Trời là làm cho con người trở nên giống Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách, và làm cho chính Ngài nên một với con người và con người nên một với Ngài, qua đó được mở rộng và khuếch đại trong sự biểu lộ của Ngài, hầu cho mọi thuộc tính thần thượng của Ngài có thể được biểu lộ trong các mĩ đức phạm nhân—Êph. 3:9; 1:10:

Êph. 3:9 Và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tể của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

Êph. 1:10 Dẫn đến gia tể vào lúc các thời kì được trọn để quy mọi sự về quyền làm đầu trong Christ, tức những sự trên các tầng trời và những sự dưới đất, trong Ngài.

1. Niềm vui thích tốt lành của Đức Chúa Trời là trở nên một với con người và làm cho con người trở nên giống Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—cc. 5, 9.

Êph. 1:5 Tiền định chúng ta được quyền làm con qua Jesus Christ cho chính Ngài, theo niềm vui thích tốt lành của ý muốn Ngài.

Êph. 1:9 Tỏ cho chúng ta biết huyền nhiệm về ý muốn Ngài theo niềm vui thích tốt lành của Ngài mà Ngài đã dự định trong chính Ngài.

2. Đức Chúa Trời đã trở thành người để có sự tái sản sinh hàng loạt chính Ngài và bởi đó sản sinh một loài mới—loài Thần–nhân—Gi. 1:1, 14; 12:24.

Gi. 1:1 Ban đầu có Lời, Lời ở với Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

Gi. 12:24 Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái.

C. Để làm trọn gia tể của Đức Chúa Trời, chúng ta cần Đức Chúa Trời xây dựng chính Ngài trong Christ vào chúng ta làm sự sống, bản chất và cấu tạo của chúng ta để làm cho chúng ta trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách—Êph. 3:17a; Côm. 3:4, 10-11.

Êph. 3:17 Để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

Côm. 3:4 Khi Christ là sự sống của chúng ta được hiển lộ thì anh em cũng sẽ được hiển lộ với Ngài trong vinh hiển.

Côm. 3:10-11 Và đã mặc lấy người mới, là người đang được đổi mới dẫn đến sự thông biết theo hình ảnh của Đấng tạo nên người ấy, ¹¹nơi không thể có người Hi Lạp và người Do Thái, người cắt bì và người không cắt bì, người man rợ, người Sy-the, nô lệ, người tự do, nhưng Christ là tất cả và trong tất cả.

D. Đức Chúa Trời đã trở thành người qua sự nhục hóa; con người trở thành Đức Chúa Trời qua sự tái sinh, thánh hóa, đổi mới, biến đổi, đồng hóa và vinh hóa—Gi. 3:5-6; 1:12-13; La. 6:19, 22; 12:2; 8:29-30.

Gi. 3:5-6 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.”

Gi. 1:12-13 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

La. 6:19 Vì xác thịt anh em yếu đuối nên tôi nói theo *cách* loài người. Như anh em đã dâng các chi thể của mình làm nô lệ cho sự ô uế và bất pháp dẫn đến sự bất pháp thể nào, thì bây giờ anh em cũng hãy dâng các chi thể của mình làm nô lệ cho sự công chính dẫn đến sự thánh hóa thể ấy.

La. 6:22 Nhưng bây giờ, sau khi đã được giải thoát khỏi tội và làm nô lệ cho Đức Chúa Trời thì anh em có bông trái là sự thánh hóa, và kết cục là sự sống đời đời.

La. 12:2 Và đừng bị rập khuôn theo thời đại này, nhưng hãy được biến đổi bởi sự đổi mới tâm trí để anh em có thể chứng minh ý muốn tốt lành, thỏa lòng và hoàn hảo của Đức Chúa Trời là thể nào.

La. 8:29-30 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em. ³⁰Và những người Ngài đã tiền định thì Ngài cũng đã kêu gọi; những người Ngài đã kêu gọi thì Ngài cũng đã xưng công chính; và những người Ngài đã xưng công chính thì Ngài cũng đã vinh hóa.

III. Chỉ bởi Đức Chúa Trời trở thành người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời mà Thân thể Đấng Christ mới có thể được sản sinh; điểm này chính là đỉnh cao của khái tượng mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta—c. 3; 1:3-4; 8:14; 12:4-5:

La. 8:3 Về điều kinh luật không thể thực hiện, do xác thịt mà nó yếu, thì Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt bằng cách sai chính Con Ngài đến trong hình dạng thuộc xác thịt của tội và liên quan đến tội.

La. 1:3-4 Về Con Ngài, Đấng đến từ dòng giống Đa-vít theo xác thịt; ⁴Đấng được minh định là Con Đức Chúa Trời, tức Jesus Christ Chúa chúng ta, trong quyền năng, theo Linh thánh biệt, ra từ sự phục sinh của kẻ chết.

La. 8:14 Vì hễ ai được dẫn dắt bởi Linh của Đức Chúa Trời đều là con của Đức Chúa Trời.

La. 12:4-5 Vì như trong một thân thể, chúng ta có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể không có cùng chức năng, ⁵cũng vậy, chúng ta dù nhiều nhưng vẫn là một Thân thể trong Christ, và mỗi người là chi thể của nhau.

A. Đức Chúa Trời đã trở thành người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời hầu Ngài có thể sản sinh Thân thể Đấng Christ—cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời Tam Nhất, mà sự hiển lộ chung cuộc của điều này là Giê-ru-sa-lem Mới—Êph. 1:22-23; 4:4-6; Khải. 21:2, 9-10.

Êph. 1:22-23 Ngài cũng đã khiến mọi sự quy phục dưới chân Đấng ấy và ban Đấng ấy làm Đầu trên mọi sự cho Hội thánh ²³là Thân thể Ngài, sự đầy đủ của Đấng đổ đầy tất cả trong tất cả.

Êph. 4:4-6 Một Thân thể và một Linh, cũng như trong sự kêu gọi của mình, anh em đã được kêu gọi trong một hi vọng; ⁵một Chúa, một đức tin, một báp-têm; ⁶một Đức Chúa Trời và Cha của tất cả, là Đấng vượt trên tất cả, xuyên suốt tất cả và ở trong tất cả.

Khải. 21:2 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

Khải. 21:9-10 Một trong bảy thiên sứ mà có bảy bát đầy bảy tai họa sau cùng, đến nói với tôi rằng: “Hãy đến đây; tôi sẽ chỉ cho anh cô dâu, vợ của Chiên con.” ¹⁰Vì ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống,

B. Kinh Thánh cho chúng ta thấy làm thế nào con người có thể trở thành Đức Chúa Trời để có nếp sống Thân-nhân, nhờ đó trở thành cơ cấu hữu cơ của Đức Chúa Trời—La. 1:3-4; 12:4-5:

La. 1:3-4 về Con Ngài, Đấng đến từ dòng giống Đa-vít theo xác thịt; ⁴Đấng được minh định là Con Đức Chúa Trời, tức Jesus Christ Chúa chúng ta, trong quyền năng, theo Linh thánh biệt, ra từ sự phục sinh của kẻ chết.

La. 12:4-5 Vì như trong một thân thể, chúng ta có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể không có cùng chức năng, ⁵cũng vậy, chúng ta *dù* nhiều nhưng *vẫn* là một Thân thể trong Christ, và mỗi người là chi thể của nhau.

1. Cơ cấu hữu cơ này là Đức Chúa Trời kết hiệp và hòa quyện chính Ngài với con người để làm cho con người trở thành Đức Chúa Trời.
2. Kết quả của việc Đức Chúa Trời trở thành người và con người trở thành Đức Chúa Trời là một cơ cấu hữu cơ; cơ cấu hữu cơ này là Thân thể Đấng Christ—sự liên hiệp và hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người—Êph. 4:4-6, 12.

Êph. 4:4-6 Một Thân thể và một Linh, cũng như trong sự kêu gọi của mình, anh em đã được kêu gọi trong một hi vọng; ⁵một Chúa, một đức tin, một báp-têm; ⁶một Đức Chúa Trời và Cha của tất cả, là Đấng vượt trên tất cả, xuyên suốt tất cả và ở trong tất cả.

Êph. 4:12 Để hoàn hảo các thánh đồ dẫn đến công tác của chức vụ, dẫn đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ.

- C. Đức Chúa Trời đã sai Con Ngài đến để trở thành người và sống một đời sống Thần–nhân bởi sự sống thần thượng; một nếp sống như vậy đưa đến kết quả là một người hoàn vũ hoàn toàn giống như Ngài—một người tập thể sống đời sống Thần–nhân bởi sự sống thần thượng—La. 8:3; 12:4-5.

La. 8:3 Về điều kinh luật không thể thực hiện, do xác thịt mà nó yếu, thì Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt bằng cách sai chính Con Ngài đến trong hình dạng thuộc xác thịt của tội và liên quan đến tội.

La. 12:4-5 Vì như trong một thân thể, chúng ta có nhiều chi thể, và tất cả các chi thể không có cùng chức năng, ⁵cũng vậy, chúng ta *dù* nhiều nhưng *vẫn* là một Thân thể trong Christ, và mỗi người là chi thể của nhau.

- D. Thực tại của Thân thể Đấng Christ là sự liên hiệp và hòa quyện của Đức Chúa Trời với con người để sống ra một Thần–nhân tập thể—Êph. 4:4-6, 24.

Êph. 4:4-6 Một Thân thể và một Linh, cũng như trong sự kêu gọi của mình, anh em đã được kêu gọi trong một hi vọng; ⁵một Chúa, một đức tin, một báp-têm; ⁶một Đức Chúa Trời và Cha của tất cả, là Đấng vượt trên tất cả, xuyên suốt tất cả và ở trong tất cả.

Êph. 4:24 Và mặc lấy người mới, là người được tạo nên theo Đức Chúa Trời trong sự công chính và thánh biệt của thực tại ấy.

Bài Ba

Nếp sống Thần-nhân vì một cuộc phục hưng mới

Đọc Kinh văn: Lê. 1:3, 9; 6:8-13; Gi. 21:15-17;
1 Gi. 3:14; 5:1; 2:6; 4:17; Ga. 6:2-3; La. 8:2

Lê. 1:3 Nếu của lễ của người ấy là một của lễ thiêu từ đàn bò thì người phải trình dâng một con đực không tì vết; người phải trình dâng nó tại lối vào Lều Nhóm họp, để người ấy có thể được chấp nhận trước mặt Đức Giê-hô-va.

Lê. 1:9 Nhưng bộ lông và chân thì người phải rửa bằng nước. Rồi thầy tế lễ phải thiêu toàn bộ trên bàn thờ như một của lễ thiêu, một của lễ dùng lửa, một hương thơm thỏa nguyện cho Đức Giê-hô-va.

Lê. 6:8-13 Rồi Đức Giê-hô-va phát ngôn với Môi-se rằng: ⁹“Hãy truyền cho A-rôn và các con trai người rằng: Đây là luật về của lễ thiêu: Của lễ thiêu phải ở ngay lòng lò trên bàn thờ suốt đêm cho đến sáng, và lửa của bàn thờ phải được giữ cho luôn cháy trên đó. ¹⁰Thầy tế lễ phải mặc áo vải lanh, và người phải mặc quần vải lanh che xác thịt mình; người phải hốt tro từ của lễ thiêu mà lửa đã thiêu hủy trên bàn thờ, rồi đặt bên cạnh bàn thờ. ¹¹Sau đó, người phải cởi bộ áo của mình ra, mặc bộ áo khác vào, rồi đem tro ra bên ngoài trại quân, đến một chỗ tinh sạch. ¹²Và lửa trên bàn thờ phải được giữ cho luôn cháy trên đó, không được tắt. Mỗi sáng, thầy tế lễ phải đốt củi trên đó, sắp xếp của lễ thiêu trên đó và thiêu mỡ của các của lễ hòa bình trên đó. ¹³Lửa phải được giữ cho cháy liên tục trên bàn thờ, không được tắt.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” ¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

1 Gi. 3:14 Chúng ta biết rằng mình đã vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống là vì chúng ta yêu thương anh em. Ai không yêu thương thì luôn ở trong sự chết.

1 Gi. 5:1 Hễ ai tin Jesus là Đấng Christ thì được sinh bởi Đức Chúa Trời; hễ ai yêu Đấng sinh thành thì cũng yêu người được sinh bởi Ngài.

1 Gi. 2:6 Ai nói mình luôn ở trong Ngài thì chính người ấy cũng phải bước đi như Ngài đã bước đi.

1 Gi. 4:17 Do điều này mà tình yêu được hoàn hảo đối với chúng ta hầu cho chúng ta có sự dạn dĩ trong ngày phán xét, vì như Ngài thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế giới này.

Ga. 6:2-3 Hãy mang lấy gánh nặng của nhau, như thế anh em sẽ hoàn toàn làm trọn luật của Christ. ³Vì nếu người nào nghĩ mình là gì, mà thật ra không là gì, thì người ấy tự lừa dối mình.

La. 8:2 Vì luật của Linh sự sống đã giải thoát tôi trong Christ Jesus khỏi luật của tội và của sự chết.

I. Khát vọng của lòng Đức Chúa Trời là “thực tại...trong Jesus” (Êph. 4:21), tình trạng thật sự của nếp sống Thần-nhân của Jesus như được ghi lại trong bốn sách Phúc âm, sẽ được sao chép trong nhiều chi thể của Thân thể Đấng Christ bởi Linh thực tại để trở nên thực tại của Thân thể Đấng Christ, đỉnh cao nhất trong gia tế của Đức Chúa Trời, vì một cuộc phục hưng mới (cc. 20-24):

Êph. 4:20-24 Nhưng anh em đã không học Christ như thế, ²¹nếu thực sự anh em đã nghe Ngài và được dạy dỗ trong Ngài như thực tại ở trong Jesus, ²²ấy là anh em phải lột bỏ người cũ về cách sống trước đây, là người đang bị hư hoại theo dục vọng của sự lừa dối, ²³và phải được đổi mới trong linh của tâm trí mình ²⁴và mặc lấy người mới, là người được tạo nên theo Đức Chúa Trời trong sự công chính và thánh biệt của thực tại ấy.

A. Bốn sách Phúc âm cho thấy gương mẫu của đời sống mà Đức Chúa Trời khao khát, là khuôn mẫu của đời sống có thể làm thỏa lòng Đức Chúa Trời và làm trọn mục đích của Ngài; Jesus đã sống một đời sống mà trong đó Ngài đã làm mọi điều trong Đức Chúa Trời, với Đức Chúa Trời và cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã ở trong nếp sống của Ngài, và Ngài là một với Đức Chúa Trời;

đây là những gì có nghĩa là *thực tại ở trong Jesus*; học Christ là thực tại ở trong Jesus là được đúc theo gương mẫu của Christ, được đồng hóa theo hình ảnh của Christ—La. 8:28-29; Êph. 4:20-21. **La. 8:28-29** Chúng ta biết rằng mọi sự cùng tương tác để tốt cho những người yêu mến Đức Chúa Trời, tức là những người được kêu gọi theo mục đích của Ngài. ²⁹Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiên định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

Êph. 4:20-21 Nhưng anh em đã không học Christ như thế, ²¹nếu thực sự anh em đã nghe Ngài và được dạy dỗ trong Ngài như thực tại ở trong Jesus.

- B. Chúng ta đang được Chúa hoàn hảo để trở thành các Thần–nhân, sống sự sống thần thượng bằng cách từ chối sự sống thiên nhiên của mình theo kiểu mẫu của Christ là Thần–nhân đầu tiên—Mat. 11:29a; 17:5b; 1 Phi. 2:21:

Mat. 11:29 Hãy mang lấy ách của Ta và học nơi Ta, vì Ta nhu mì và khiêm ti trong lòng; các con sẽ tìm được sự nghỉ ngơi cho hồn mình.

Mat. 17:5 Trong khi ông còn đang nói, kia, một đám mây sáng rực che phủ họ, và kia, từ trong mây có tiếng phán rằng: “Đây là Con Ta, Con yêu dấu, mà Ta hài lòng. Hãy nghe Người!”

1 Phi. 2:21 Anh em vốn được kêu gọi đến điều đó, bởi Christ cũng đã chịu khổ vì anh em, để lại cho anh em một kiểu mẫu, hầu cho anh em noi các bước Ngài.

1. Trong đời sống của Ngài trên đất, Ngài đã nêu một gương, như đã được khải thị trong bốn sách Phúc âm; sau đó, Ngài chịu đóng đinh và phục sinh để trở nên Linh ban-sự-sống hầu có thể vào trong chúng ta để làm sự sống của chúng ta; chúng ta học nơi Ngài theo gương của Ngài, không bởi sự sống thiên nhiên nhưng bởi Ngài là sự sống của chúng ta trong sự phục sinh—1 Cô. 15:45b; Cól. 3:4.

1 Cô. 15:45 Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng đã trở nên Linh ban-sự-sống.

Cól. 3:4 Khi Christ là sự sống của chúng ta được hiển lộ thì anh em cũng sẽ được hiển lộ với Ngài trong vinh hiển.

2. Đời sống Cơ Đốc của chúng ta là đời sống trong Christ và cũng là đời sống của Christ trong chúng ta; chúng ta ở trong Christ là khuôn mẫu, và Ngài ở trong chúng ta làm sự sống của chúng ta; bằng cách này, chúng ta học Christ là thực tại ở trong Jesus; thực tại này là thực tại của Thân thể Đấng Christ—1 Cô. 1:30; 2 Cô. 5:17; 12:2a; Cól. 1:27; Ga. 2:20; La. 8:10.

1 Cô. 1:30 Nhưng bởi Ngài mà anh em được ở trong Christ Jesus, Đấng đã trở nên sự khôn ngoan từ Đức Chúa Trời cho chúng ta: cả sự công chính, thánh hóa và cứu chuộc.

2 Cô. 5:17 Vậy nên, nếu ai ở trong Christ thì *người ấy* là thọ tạo mới. Những điều cũ đã qua; kia, chúng trở nên mới.

2 Cô. 12:2 Tôi biết một người trong Christ, mười bốn năm trước (hoặc trong thân thể, tôi không biết, hoặc ngoài thân thể, tôi cũng không biết; Đức Chúa Trời biết), người ấy đã được đem đến tầng trời thứ ba.

Cól. 1:27 Là những người mà Đức Chúa Trời đã muốn tỏ cho biết sự phong phú của vinh hiển về huyền nhiệm này là gì giữa dân ngoại, ấy là Christ trong anh em, là hi vọng về vinh hiển.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

La. 8:10 Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính.

- C. Khi yêu Chúa, tiếp xúc Ngài và cầu nguyện với Ngài, chúng ta tự động sống Ngài theo khuôn mẫu, hình trạng, gương mẫu được mô tả trong các sách Phúc âm; bằng cách này, chúng ta được định hình, được đồng hóa theo hình ảnh của khuôn mẫu này—đây chính là ý nghĩa của việc học Christ—Mat. 11:29; La. 8:29.

Mat. 11:29 Hãy mang lấy ách của Ta và học nơi Ta, vì Ta nhu mì và khiêm ti trong lòng; các con sẽ tìm được sự nghỉ ngơi cho hồn mình.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

- D. Khi sống trong linh hòa quyện, chúng ta đang học Christ theo thực tại trong Jesus bởi Linh thực tại; chúng ta học nơi Ngài là kiểu mẫu của mình hầu cho tiểu sử của Ngài trở thành lịch sử của chúng ta; nếp sống của Thân thể Đấng Christ là người mới nên hoàn toàn giống nếp sống của Jesus được khai thị trong các sách Phúc âm—Ga. 6:17-18; La. 1:1, 9; Êph. 4:20-24; Phil. 2:5; Mat. 11:29; 1 Phi. 2:21.

Ga. 6:17-18 Từ nay trở đi, đừng ai quấy rối tôi nữa, vì tôi mang các vết nung của Jesus trong thân thể tôi.
¹⁸Nguyện ân điển của Chúa Jesus Christ chúng ta ở với linh anh em, anh em ơi. A-men.

La. 1:1 Phao-lô, nô lệ của Christ Jesus, một sứ đồ được kêu gọi, được biệt riêng cho phúc âm của Đức Chúa Trời.

La. 1:9 Vì Đức Chúa Trời, Đấng mà tôi phụng sự trong linh tôi trong phúc âm của Con Ngài, làm chứng cho tôi thể nào tôi không ngớt nhắc đến anh em trong sự cầu nguyện.

Êph. 4:20-24 Nhưng anh em đã không học Christ như thế, ²¹nếu thực sự anh em đã nghe Ngài và được dạy dỗ trong Ngài như thực tại ở trong Jesus, ²²ấy là anh em phải lột bỏ người cũ về cách sống trước đây, là người đang bị hư hoại theo dục vọng của sự lừa dối, ²³và phải được đổi mới trong linh của tâm trí mình ²⁴và mặc lấy người mới, là người được tạo nên theo Đức Chúa Trời trong sự công chính và thánh biệt của thực tại ấy.

Phil. 2:5 Hãy để tâm trí này ở trong anh em, là tâm trí cũng đã ở trong Christ Jesus.

Mat. 11:29 Hãy mang lấy ách của Ta và học nơi Ta, vì Ta nhu mì và khiêm ti trong lòng; các con sẽ tìm được sự nghỉ ngơi cho hồn mình.

1 Phi. 2:21 Anh em vốn được kêu gọi đến điều đó, bởi Christ cũng đã chịu khổ vì anh em, để lại cho anh em một kiểu mẫu, hầu cho anh em noi các bước Ngài.

- E. Mục đích của Đức Chúa Trời trong việc sai phái Chúa Jesus trở thành người là để Chúa Jesus sống một đời sống Thần–nhân bởi sự sống thần thượng; khi ăn Ngài, chúng ta sống bởi Ngài để trở thành một người vĩ đại hoàn vũ hoàn toàn giống như Ngài—một người sống đời sống Thần–nhân bởi sự sống thần thượng—Ca. 3:22-24, 55-56; Khải. 2:4, 7; Gi. 6:57, 63; Giê. 15:16; Êph. 6:17-18; Thi. 119:15.

Ca. 3:22-24 Ấy là nhờ sự nhân từ Đức Giê-hô-va mà chúng ta chưa tuyệt. Vì sự thương xót của Ngài chẳng dứt; ²³Mỗi buổi sáng thì lại mới luôn, sự thành tín Ngài là lớn lắm. ²⁴Hồn ta nói: Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp ta, nên ta để lòng trông cậy nơi Ngài.

Ca. 3:55-56 Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi từ nơi ngục tối rất sâu kêu cầu danh Ngài. ⁵⁶Ngài chắc đã nghe tiếng tôi, xin đừng bịt tai khỏi hơi thở và lời kêu van tôi.

Khải. 2:4 Nhưng có điều Ta trách con, ấy là con đã lia bỏ tình yêu ban đầu.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

Gi. 6:57 Như Cha hằng sống đã sai phái Ta và Ta sống bởi Cha thì cũng thế, người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy.

Gi. 6:63 Ấy là Linh ban sự sống; xác thịt chẳng ích gì; những lời Ta đã nói với các anh là linh và là sự sống.

Giê. 15:16 Tôi vừa nghe những lời Ngài, thì đã ăn lấy rồi; lời Ngài là sự vui mừng hớn hở của lòng tôi vậy. Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời vạn quân, vì tôi được xưng bằng danh Ngài!

Êph. 6:17-18 Cũng hãy nhận mũ trụ là sự cứu rỗi và gươm là Linh, mà *Linh* là lời Đức Chúa Trời, ¹⁸bằng mọi sự cầu nguyện và cầu xin, cầu nguyện mọi lúc trong linh, thức canh cho điều này trong mọi sự kiên trì và cầu xin về tất cả thánh đồ.

Thi. 119:15 Tôi sẽ suy gẫm về giềng mối Chúa, Chăm-xem đường lối của Chúa.

II. **Đời sống duy nhất làm vui lòng Đức Chúa Trời là đời sống lập lại đời sống mà Christ đã sống trên đất; đây là đời sống kinh nghiệm Christ trong những kinh nghiệm của Ngài như là của lễ thiêu—Lê. 1:9; Gi. 8:29; 2 Cô. 5:9:**

Lê. 1:9 Nhưng bộ lông và chân thì người phải rửa bằng nước. Rồi thầy tế lễ phải thiêu toàn bộ trên bàn thờ như một của lễ thiêu, một của lễ dùng lửa, một hương thơm thỏa nguyện cho Đức Giê-hô-va.

Gi. 8:29 Và Đấng đã sai phái Ta ở với Ta; Ngài không để Ta một mình, vì Ta luôn làm điều vui lòng Ngài.

2 Cô. 5:9 Vì thế, chúng tôi cũng đã quyết rằng hoặc ở trong nhà hoặc phân cách, thì phải đạt được điều cao trọng ấy là làm thỏa lòng Ngài.

- A. Của lễ thiêu hình bóng cho Christ trong việc Ngài sống một đời sống tuyệt đối cho Đức Chúa Trời và cho sự thỏa mãn của Đức Chúa Trời; của lễ thiêu cũng hình bóng cho Christ trong việc Ngài là sự sống khiến dân Đức Chúa Trời có thể có một nếp sống như vậy—Lê. 1:3; Dân. 28:2-3; Gi. 5:30; 6:38; 8:29; Hê. 10:5-10.

Lê. 1:3 Nếu của lễ của người ấy là một của lễ thiêu từ đàn bò thì người phải trình dâng một con đực không tì vết; người phải trình dâng nó tại lối vào Lều Nhóm họp, để người ấy có thể được chấp nhận trước mặt Đức Giê-hô-va.

Dân. 28:2-3 Hãy truyền cho con cái Israel và nói với họ: Của lễ của Ta, tức thức ăn của Ta để làm các của lễ dùng lửa của Ta là một hương thơm thỏa nguyện cho Ta, thì các con phải cẩn thận trình dâng cho Ta vào thời điểm đã định của nó. ³Và con phải bảo họ: Đây là của lễ dùng lửa mà các con phải trình dâng cho Đức Giê-hô-va: mỗi ngày hai chiên con đực một năm tuổi, không tì vết, như một của lễ thiêu thường thiết.

Gi. 5:30 Ta không thể làm điều gì từ chính mình; Ta nghe thể nào thì phán xét thể ấy, và sự phán xét của Ta là công bằng vì Ta không tìm ý muốn của riêng Ta nhưng *tìm* ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

Gi. 6:38 Vì Ta từ trời xuống không phải để thực hiện ý muốn của riêng Ta, nhưng *thực hiện* ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

Gi. 8:29 Và Đấng đã sai phái Ta ở với Ta; Ngài không để Ta một mình, vì Ta luôn làm điều vui lòng Ngài.

Hê. 10:5-10 Do đó, khi Christ vào thế giới thì nói: “Sinh tế và của lễ, Ngài không muốn, nhưng Ngài đã chuẩn bị cho Tôi một thân thể. ⁶Các của lễ thiêu và *sinh tế* chuộc tội, Ngài không hài lòng. ⁷Rồi Tôi nói: Hỡi Đức Chúa Trời, kia Tôi đã đến (trong cuộn sách có viết về Tôi) để thực hiện ý muốn của Ngài.” ⁸Như đã nói ở trên: “Các sinh tế, của lễ, của lễ thiêu và *sinh tế* chuộc tội, Ngài không muốn cũng không hài lòng” (ấy là những điều được dâng theo kinh luật); ⁹rồi Ngài nói: “Kia, Tôi đã đến để thực hiện ý muốn của Ngài.” Vậy, Ngài đã cất bỏ điều thứ nhất để lập điều thứ nhì, ¹⁰bởi ý muốn đó mà chúng ta đã được thánh hóa qua việc dâng thân thể của Jesus Christ một lần đủ cả.

- B. Từ được dịch là “của lễ thiêu” chỉ về điều gì đó bay lên; điều bay lên này chỉ về Christ (Lê. 1:3, 10, 14); điều duy nhất có thể từ đất bay lên đến Đức Chúa Trời là đời sống mà Christ đã sống, vì Ngài là người duy nhất sống một đời sống tuyệt đối cho Đức Chúa Trời (Gi. 6:38).

Lê. 1:3 Nếu của lễ của người ấy là một của lễ thiêu từ đàn bò thì người phải trình dâng một con đực không tì vết; người phải trình dâng nó tại lối vào Lều Nhóm họp, để người ấy có thể được chấp nhận trước mặt Đức Giê-hô-va.

Lê. 1:10 Và nếu của lễ của người là từ bầy chiên hay dê để làm của lễ thiêu thì người phải trình dâng một con đực không tì vết.

Lê. 1:14 Và nếu của lễ người dâng cho Đức Giê-hô-va là một của lễ thiêu từ loài chim thì người phải trình dâng của lễ ấy từ chim gáy hoặc từ bồ câu tơ.

Gi. 6:38 Vì Ta từ trời xuống không phải để thực hiện ý muốn của riêng Ta, nhưng *thực hiện* ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

- C. Của lễ thiêu là “một hương thơm thỏa nguyện cho Đức Giê-hô-va” (Lê. 1:9); các từ Hê-bo-ơ-ơ được dịch là “hương thơm thỏa nguyện” nguyên văn là “mùi hương của sự nghỉ ngơi hoặc thỏa nguyện”; hương thơm thỏa nguyện là một mùi hương đem lại sự thỏa nguyện, bình an và nghỉ ngơi; một hương thơm thỏa nguyện như vậy là sự vui hưởng cho Đức Chúa Trời.

Lê. 1:9 Nhưng bộ lông và chân thì người phải rửa bằng nước. Rồi thầy tế lễ phải thiêu toàn bộ trên bàn thờ như một của lễ thiêu, một của lễ dùng lửa, một hương thơm thỏa nguyện cho Đức Giê-hô-va.

- D. Sự sống của Christ bên trong chúng ta là thực tại của của lễ thiêu—đây là sự sống vâng phục, sự sống thuận phục, và sự sống hoàn toàn lệ thuộc Đức Chúa Trời theo nguyên tắc cây sự sống—Phil. 2:8; Gi. 5:19, 30; Hê. 5:8; 10:7:

Phil. 2:8 Và khi đã được thấy trong hình dáng như một người, Ngài tự hạ mình xuống, vâng phục thậm chí cho đến chết, cái chết trên thập tự giá.

Gi. 5:19 Jesus đáp lời họ rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các ông, Con không thể làm gì từ chính mình, ngoài những điều Người thấy Cha làm, vì hễ điều gì Đấng ấy làm, Con cũng làm giống như vậy.”

Gi. 5:30 Ta không thể làm điều gì từ chính mình; Ta nghe thể nào thì phán xét thể ấy, và sự phán xét của Ta là công bằng vì Ta không tìm ý muốn của riêng Ta nhưng *tìm* ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

Hê. 5:8 Dù Ngài là Con, song đã học tập vâng phục qua những điều mà Ngài đã chịu.

Hê. 10:7 Rồi Tôi nói: Hỡi Đức Chúa Trời, kìa Tôi đã đến (trong cuộn sách có viết về Tôi) để thực hiện ý muốn của Ngài.

1. Việc con người hành động một mình, độc lập, tách rời và ở ngoài Đức Chúa Trời chính là tội; Đức Chúa Trời muốn chúng ta hành động theo chỉ dẫn của Ngài trong mọi sự—Thi. 40:7-8; 1 Gi. 3:4.

Thi. 40:7-8 Bấy giờ tôi nói: Này tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi: ^aHỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

1 Gi. 3:4 Hễ ai thực hành tội thì cũng thực hành sự bất pháp, và tội là sự bất pháp.

2. “Hễ ai không nhận vương quốc Đức Chúa Trời như con trẻ thì chắc chắn sẽ không vào đó được” (Lu. 18:17); Đức Chúa Trời muốn chúng ta giống như con trẻ trong mọi lúc, vì Ngài muốn chúng ta luôn lệ thuộc Ngài; sự tự tin là kẻ thù của sự lệ thuộc Đức Chúa Trời.

- E. Bằng cách đặt tay trên Christ là của lễ thiêu của chúng ta qua sự cầu nguyện đúng đắn, chúng ta được kết hiệp với Ngài, và Ngài với chúng ta trở nên một; khi Christ sống trong chúng ta, Ngài lập lại trong chúng ta đời sống mà Ngài đã sống trên đất, đời sống của lễ thiêu—Lê. 1:4; 1 Cô. 6:17; Ga. 2:20.

Lê. 1:4 Người phải đặt tay lên đầu con sinh của lễ thiêu, và nó sẽ được chấp nhận thay cho người, để chuộc tội cho người.

1 Cô. 6:17 Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì *nên* một linh.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

F. Trong mối liên hiệp như vậy, sự đồng nhất hóa như vậy, thì mọi yếu đuối, khiếm khuyết và lỗi lầm của chúng ta đều được Ngài mang lấy—2 Cô. 5:21; Ga. 2:20a.

2 Cô. 5:21 Đáng vốn không biết tội *nhưng* Đức Chúa Trời đã làm cho trở nên tội vì chúng ta để chúng ta có thể trở nên sự công chính của Đức Chúa Trời trong Ngài.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

G. Chúng ta phải để Chúa thiêu đốt mình hầu chúng ta có thể là một của lễ thiêu liên tục để thiêu đốt người khác và bị giảm hạ thành tro để trở nên Giê-ru-sa-lem Mới vì sự biểu lộ của Đức Chúa Trời—Thi. 20:3; Lê. 1:16; 6:8-13; 1 Cô. 3:12a; Khải. 3:12; 21:2, 10-11, 18-21:

Thi. 20:3 Nguyện Ngài nhớ đến các lễ vật người, Và nhậm những của lễ thiêu người! (Sê-la)

Lê. 1:16 Lấy cái điều của nó ra rồi vật lông và ném bên cạnh bàn thờ về hướng Đông, vào chỗ đổ tro.

Lê. 6:8-13 Rồi Đức Giê-hô-va phát ngôn với Môi-se rằng: ⁹“Hãy truyền cho A-rôn và các con trai người rằng: Đây là luật về của lễ thiêu: Của lễ thiêu phải ở ngay lòng lò trên bàn thờ suốt đêm cho đến sáng, và lửa của bàn thờ phải được giữ cho luôn cháy trên đó. ¹⁰Thầy tế lễ phải mặc áo vải lanh, và người phải mặc quần vải lanh che xác thịt mình; người phải hốt tro từ của lễ thiêu mà lửa đã thiêu hủy trên bàn thờ, rồi đặt bên cạnh bàn thờ. ¹¹Sau đó, người phải cởi bộ áo của mình ra, mặc bộ áo khác vào, rồi đem tro ra bên ngoài trại quân, đến một chỗ tinh sạch. ¹²Và lửa trên bàn thờ phải được giữ cho luôn cháy trên đó, không được tắt. Mỗi sáng, thầy tế lễ phải đốt củi trên đó, sắp xếp của lễ thiêu trên đó và thiêu mỡ của các của lễ hòa bình trên đó. ¹³Lửa phải được giữ cho cháy liên tục trên bàn thờ, không được tắt.

1 Cô. 3:12 Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó.

Khải. 3:12 Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta.

Khải. 21:2 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

Khải. 21:10-11 Vị ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, ¹¹có vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ánh sáng của thành giống như đá quý nhất, như bích ngọc, trong như pha lê.

Khải. 21:18-21 Tường thành được xây bằng bích ngọc; thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong vắt. ¹⁹Các nền của tường thành được trang điểm bằng mọi *loại* đá quý: nền thứ nhất bằng bích ngọc, nền thứ nhì bằng lam bửu thạch, nền thứ ba bằng lục mã não, nền thứ tư bằng lục bửu thạch, ²⁰nền thứ năm bằng hồng mã não, nền thứ sáu bằng hồng bửu thạch, nền thứ bảy bằng hoàng bích tít, nền thứ tám bằng thủy thương ngọc, nền thứ chín bằng hoàng ngọc, nền thứ mười bằng phi thúy ngọc, nền thứ mười một bằng tử mã não, nền thứ mười hai bằng tử bửu thạch. ²¹Mười hai cổng bằng mười hai viên ngọc trai; mỗi cổng tương ứng với một viên ngọc trai. Đường của thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong suốt.

1. Tro tượng trưng cho Christ bị giảm hạ đến chỗ không là gì; vì chúng ta là một với Christ, Đấng đã bị giảm hạ thành tro, nên chúng ta cũng bị giảm hạ thành tro, tức là bị giảm hạ đến chỗ không là gì, đến số không—Mác 9:12; Ês. 53:3; 1 Cô. 1:28; 2 Cô. 12:11.

Mác 9:12 Ngài bèn nói với họ: “Thật ra Ê-li phải đến trước và phục hồi mọi sự. Và sao *cũng* có chép về Con Loài người rằng Ngài phải chịu nhiều điều và bị kể là không ra gì?”

Ês. 53:5 Nhưng người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt người chịu chúng ta được bình an, bởi lần roi người chúng ta được lành bệnh.

1 Cô. 1:28 Đức Chúa Trời đã chọn những gì xuất thân thấp hèn của thế giới và những gì bị xem thường, những gì không hiện hữu, để phế bỏ những gì hiện hữu.

2 Cô. 12:11 Tôi đã trở nên ngu dại do chính anh em ép tôi. Tôi là *người* lẽ ra phải được anh em tiến dẫn vì tôi không kém hơn các siêu sứ đồ đó trong bất cứ điều nào, dù tôi không là gì.

2. Càng được đồng nhất với Christ trong sự chết của Ngài, chúng ta càng nhận thức rằng mình đã trở thành đồng tro; khi trở thành tro, chúng ta không còn là người thiên nhiên nữa; thay vào đó, chúng ta là người đã bị đóng đinh, bị kết liễu, bị thiêu đốt—Ga. 2:20a.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

- H. Việc đổ tro ở phía Đông bàn thờ, phía mặt trời mọc, ám chỉ sự phục sinh—Lê. 1:16; Gi. 11:25; Phil. 3:10-11; 2 Cô. 1:9:

Lê. 1:16 Lấy cái điều của nó ra rồi vạt lông và ném bên cạnh bàn thờ về hướng Đông, vào chỗ đổ tro.

Gi. 11:25 Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dẫu đã chết cũng sẽ sống”

Phil. 3:10-11 Để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài, ¹biết đâu tôi có thể đạt đến sự phục sinh vượt trội từ kẻ chết.

2 Cô. 1:9 Thật sự chính chúng tôi đã tự đáp ứng là phải chết, hầu cho chúng tôi không tin cậy chính mình nhưng *tin cậy* Đức Chúa Trời, Đấng khiến kẻ chết sống dậy.

1. Với Christ là của lễ thiêu thì tro không phải là sự kết thúc mà là khởi đầu; tro có nghĩa là Christ đã bị đặt vào sự chết, nhưng phía Đông tượng trưng cho sự phục sinh—Mác 9:31.

Mác 9:31 Vì Ngài đang dạy dỗ các môn đồ. Ngài nói với họ: “Con Loài người sắp bị nộp vào tay người ta, họ sẽ giết Người; và sau khi đã bị giết ba ngày, Người sẽ sống dậy.”

2. Càng bị giảm hạ thành tro trong Christ, chúng ta càng được đặt ở phía Đông; và ở phía Đông thì chúng ta sẽ có sự tin chắc rằng mặt trời sẽ mọc và chúng ta sẽ kinh nghiệm mặt trời mọc là sự phục sinh—Phil. 3:10-11.

Phil. 3:10-11 Để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài, ¹biết đâu tôi có thể đạt đến sự phục sinh vượt trội từ kẻ chết.

- I. Cuối cùng, tro sẽ trở nên Giê-ru-sa-lem Mới—Khải. 3:12; 21:2, 10-11:

Khải. 3:12 Người nào đắc thắng, Ta sẽ làm cho trở nên cột trụ trong đền thờ của Đức Chúa Trời Ta, và chắc chắn người ấy sẽ không còn ra khỏi đó nữa; Ta cũng sẽ viết trên người danh của Đức Chúa Trời Ta và danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem Mới từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, cùng danh mới của Ta.

Khải. 21:2 Tôi cũng thấy thành thánh, Giê-ru-sa-lem Mới, từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn như một cô dâu trang sức vì chồng mình.

Khải. 21:10-11 Vị ấy đưa tôi đi trong linh lên một núi lớn và cao rồi chỉ cho tôi thấy thành thánh Giê-ru-sa-lem từ trời ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, ¹có vinh hiển của Đức Chúa Trời. Ánh sáng của thành giống như đá quý nhất, như bích ngọc, trong như pha lê.

1. Sự chết của Christ đem chúng ta đến chỗ kết thúc, giảm hạ chúng ta thành tro, và trong sự phục sinh, tro trở nên những vật liệu quý cho sự xây dựng của Đức Chúa Trời—1 Cô. 3:9b, 12a.

1 Cô. 3:9 Vì chúng tôi là các đồng công của Đức Chúa Trời; anh em là đất trồng của Đức Chúa Trời, công trình xây dựng của Đức Chúa Trời.

1 Cô. 3:12 Nhưng nếu ai dùng vàng, bạc, đá quý, gỗ, cỏ, rơm mà xây trên nền đó.

2. Khi bị giảm hạ thành tro, chúng ta được đem vào sự biến đổi của Đức Chúa Trời Tam Nhất để trở nên những vật liệu quý cho sự xây dựng Giê-ru-sa-lem Mới—La. 12:1-2; 2 Cô. 3:18; Khải. 21:18-21.

La. 12:1-2 Vậy, anh em ơi, bởi những niềm trắc ẩn của Đức Chúa Trời mà tôi khuyến khích anh em dâng thân thể mình làm một sinh tế sống, thánh, thỏa lòng Đức Chúa Trời, *ấy là sự phụng sự phải lẽ của anh em.* ²Và đừng bị rập khuôn theo thời đại này, nhưng hãy được biến đổi bởi sự đổi mới tâm trí để anh em có thể chứng minh ý muốn tốt lành, thỏa lòng và hoàn hảo của Đức Chúa Trời là thể nào.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

Khải. 21:18-21 Tường thành được xây bằng bích ngọc; thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong vắt. ¹⁹Các nền của tường thành được trang điểm bằng mọi *loại* đá quý: nền thứ nhất bằng bích ngọc, nền thứ nhì bằng lam bửu thạch, nền thứ ba bằng lục mã não, nền thứ tư bằng lục bửu thạch, ²⁰nền thứ năm bằng hồng mã não, nền thứ sáu bằng hồng bửu thạch, nền thứ bảy bằng hoàng bích tì, nền thứ tám bằng thủy thương ngọc, nền thứ chín bằng hoàng ngọc, nền thứ mười bằng phi thúy ngọc, nền thứ mười một bằng tử mã não, nền thứ mười hai bằng tử bửu thạch. ²¹Mười hai cổng bằng mười hai viên ngọc trai; mỗi cổng tương ứng với một viên ngọc trai. Đường của thành bằng vàng ròng, như thủy tinh trong suốt.

III. Khi thực hiện chức vụ Tân Ước của Đức Chúa Trời, Chúa Jesus, là thực tại của của lễ thiêu, đã không làm bất cứ điều gì ra từ chính Ngài (Gi. 5:19), không làm công việc của riêng Ngài (4:34; 17:4), không nói lời riêng của Ngài (14:10, 24), làm mọi sự không bởi ý muốn riêng của Ngài (5:30), và không tìm vinh hiển riêng của Ngài (7:18); Ngài không bao giờ thất vọng vì Ngài chỉ thỏa mãn với Đức Chúa Trời (Ês. 42:4; 50:4-5; 53:2a; đc. Gi. 4:13-14; 6:15; Mác 9:7-8):

Gi. 5:19 Jesus đáp lời họ rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các ông, Con không thể làm gì từ chính mình, ngoài những điều Người thấy Cha làm, vì hễ điều gì Đấng ấy làm, Con cũng làm giống như vậy.

Gi. 4:34 Jesus nói với họ: “Thức ăn của Ta là thực hiện ý muốn của Đấng đã sai phái Ta và hoàn tất công việc của Ngài.”

Gi. 17:4 Con đã tôn vinh Cha trên đất, hoàn tất công việc Cha đã giao cho Con làm.

Gi. 14:10 Anh không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta sao? Những lời Ta nói với các anh thì không phải Ta nói từ chính mình, nhưng Cha là Đấng luôn ở trong Ta làm các công việc của Ngài.

Gi. 14:24 Người nào không yêu Ta thì không giữ lời Ta; và lời các anh nghe đó không phải của Ta mà của Cha, là Đấng đã sai phái Ta.

Gi. 5:30 Ta không thể làm điều gì từ chính mình; Ta nghe thể nào thì phán xét thể ấy, và sự phán xét của Ta là công bằng vì Ta không tìm ý muốn của riêng Ta nhưng *tìm* ý muốn của Đấng đã sai phái Ta.

Gi. 7:18 Ai từ chính mình mà nói thì tìm vinh hiển riêng; nhưng Người tìm vinh hiển của Đấng đã sai phái mình thì Người ấy chân thật, và trong Người không có sự bất chính.

Ês. 42:4 Người chẳng mòn mỏi, chẳng ngã lòng, cho đến chừng nào lập xong sự công bình trên đất; các cù lao sẽ trông đợi luật pháp người.

Ês. 50:4-5 Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy, như học trò vậy. ⁵Thật, Chúa Giê-hô-va đã mở tai ta, ta không trái nghịch, cũng không giựt lùi.

Ês. 53:2 Người đã lớn lên trước mặt Ngài như một cái chồi, như cái rễ ra từ đất khô. Người chẳng có hình dung, chẳng có sự đẹp đẽ; khi chúng ta thấy người, không có sự tốt đẹp cho chúng ta ưa thích được.

Gi. 4:13-14 Jesus trả lời bà rằng: “Hễ ai uống nước này vẫn còn khát nữa, ¹⁴song hễ ai uống nước Ta cho thì mãi mãi không còn khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.”

Gi. 6:15 Bấy giờ, Jesus biết họ sắp đến và ép Ngài làm Vua nên Ngài lại lánh riêng lên núi một mình.

Mác 9:7-8 Và một đám mây hiện ra, che phủ họ, rồi có tiếng ra từ đám mây ấy: “Đây là Con Ta, Con yêu dấu. Hãy nghe Người!” ⁸Bỗng họ nhìn quanh, chẳng thấy ai nữa mà chỉ có Jesus với họ.

A. Đời sống của Chúa là công tác của Ngài, chuyển động của Ngài và chức vụ của Ngài; công tác của Ngài là nếp sống của Ngài, và chuyển động của Ngài là bản thể của Ngài; với Ngài, không có sự khác biệt giữa đời sống, công tác, chuyển động và chức vụ của Ngài; Chúa Jesus đã sống chức vụ của Ngài—đc. Lu. 22:26-27; Gi. 10:10b; 1 Cô. 15:45b; 1 Gi. 5:16a; 2 Cô. 3:6; Phil. 1:25.

Lu. 22:26-27 Nhưng các anh không nên như thế; trái lại, người lớn nhất giữa vòng các anh phải trở nên như kẻ nhỏ nhất, còn người dẫn dắt thì như kẻ phục vụ. ²⁷Vì ai lớn hơn, người ngồi *ăn* hay người phục vụ? Chẳng phải người ngồi *ăn* sao? Nhưng Ta ở giữa các anh như người phục vụ.

Gi. 10:10 Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có *sự sống* dư dật.

1 Cô. 15:45 Vậy, cũng có chép: “Người đầu tiên, A-đam, đã trở nên hồn sống”; A-đam cuối cùng *đã trở nên* Linh ban-sự-sống.

1 Gi. 5:16 Nếu ai thấy anh em mình phạm một tội không đến nỗi chết thì hãy cầu xin và ban sự sống cho người ấy, cho những người phạm tội không đến nỗi chết. Có tội đến nỗi chết, nhưng tôi không nói nên thỉnh cầu về tội đó.

2 Cô. 3:6 Đấng cũng đã khiến chúng tôi có tư cách làm các chấp sự của giao ước mới, không phải *chấp sự* của văn tự nhưng của Linh, vì văn tự giết chết còn Linh ban sự sống.

Phil. 1:25 Bởi tin chắc điều này nên tôi biết rằng tôi sẽ ở lại và tiếp tục ở với tất cả anh em vì sự tiến bộ và niềm vui của đức tin anh em.

B. Chúa Jesus là một người cầu nguyện; Ngài thường lên núi hoặc lui vào nơi riêng tư để cầu nguyện—Mat. 14:23; Mác 1:35; Lu. 5:16; 6:12; 9:28.

Mat. 14:23 Sau khi cho các đám đông về, Ngài đi riêng lên núi để cầu nguyện. Tối đến, Ngài vẫn ở đó một mình.

Mác 1:35 Vào buổi sáng, Ngài trỗi dậy rất sớm *khi trời còn tối*, rồi bước ra, đi vào nơi vắng vẻ và cầu nguyện ở đó.

Lu. 5:16 Còn chính Ngài thì *thường* lui vào hoang mạc và cầu nguyện.

Lu. 6:12 Và trong những ngày ấy, Ngài đi ra, lên núi để cầu nguyện. Ngài dành trọn đêm cầu nguyện với Đức Chúa Trời.

Lu. 9:28 Khoảng tám ngày sau khi *nói* những lời này, Ngài đem theo Phi-e-rơ, Giăng và Gia-cơ lên núi để cầu nguyện.

C. Sau phép lạ cho năm nghìn người ăn, Ngài giục các môn đồ rời khỏi Ngài để Ngài có thêm thời gian cầu nguyện riêng với Cha—Mat. 14:22-23:

Mat. 14:22-23 Và lập tức, Ngài giục các môn đồ bước vào thuyền, qua bờ bên kia trước, trong khi Ngài cho các đám đông về. ²³Sau khi cho các đám đông về, Ngài đi riêng lên núi để cầu nguyện. Tối đến, Ngài vẫn ở đó một mình.

1. Đứng ở vị trí là người (4:4), Vua thuộc trời, là Con yêu dấu của Cha (3:17), cần cầu nguyện riêng với Cha Ngài là Đấng ở trên các tầng trời, để Ngài có thể làm một với Cha và có Cha ở với Ngài trong mọi điều Ngài làm trên đất hầu thiết lập vương quốc các tầng trời.

Mat. 4:4 Nhưng Ngài đáp rằng: “Có chép: ‘Con người sống không chỉ nhờ bánh mà thôi, song cũng nhờ mọi lời ra từ miệng Đức Chúa Trời nữa.’”

Mat. 3:17 Và kia, có tiếng từ các tầng trời phán: “Đây là Con Ta, Con yêu dấu, mà Ta hài lòng.”

2. Ngài làm điều này không phải ở nơi vắng vẻ nhưng ở trên núi, rời khỏi mọi người, thậm chí khỏi các môn đồ, để Ngài có thể ở một mình tiếp xúc Cha.
- D. Vì là một người cầu nguyện làm một với Đức Chúa Trời nên Ngài không bao giờ đơn độc, vì Cha ở với Ngài; từng giây phút Ngài đều thấy mặt Cha Ngài—Gi. 5:19; 16:32; Thi. 16:7-8; đc. 27:8.

Gi. 5:19 Jesus đáp lời họ rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các ông, Con không thể làm gì từ chính mình, ngoài những điều Người thấy Cha làm, vì hễ điều gì Đấng ấy làm, Con cũng làm giống như vậy.”

Gi. 16:32 Nay, giờ sắp đến, và đã đến rồi, các anh sẽ bị tan tác, ai về chỗ nấy và bỏ Ta một mình; nhưng Ta không ở một mình, vì Cha ở với Ta.

Thi. 16:7-8 Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va, là Đấng khuyên bảo tôi; Ban đêm lòng tôi cũng dạy dỗ tôi. ⁸Tôi hằng để Đức Giê-hô-va đứng ở trước mặt tôi; Tôi chẳng hề bị rúng động, vì Ngài ở bên hữu tôi.

Thi. 27:8 Khi Chúa phán rằng: Các ngươi hãy tìm mặt ta; Thì lòng tôi thưa cùng Chúa rằng: Đức Giê-hô-va ôi! tôi sẽ tìm mặt Ngài.

IV. Khi chúng ta luôn ở trong tình yêu là chính Đức Chúa Trời thì tình yêu ấy đã được “hoàn hảo đối với chúng ta hầu cho chúng ta có sự dạn dĩ trong ngày phán xét, vì như Ngài thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế giới này” (1 Gi. 4:17); Christ là thực tại của của lễ thiêu đã sống trong thế giới này đời sống của Đức Chúa Trời là tình yêu, và hiện nay Ngài là sự sống của chúng ta để chúng ta có thể sống cùng đời sống yêu thương ấy trong thế giới này và trở nên giống như Ngài (3:14; 5:1; 2:6):

1 Gi. 4:17 Do điều này mà tình yêu được hoàn hảo đối với chúng ta hầu cho chúng ta có sự dạn dĩ trong ngày phán xét, vì như Ngài thể nào thì chúng ta cũng thể ấy trong thế giới này.

1 Gi. 3:14 Chúng ta biết rằng mình đã vượt ra khỏi sự chết mà vào sự sống là vì chúng ta yêu thương anh em. Ai không yêu thương thì luôn ở trong sự chết.

1 Gi. 5:1 Hễ ai tin Jesus là Đấng Christ thì được sinh bởi Đức Chúa Trời; hễ ai yêu Đấng sinh thành thì cũng yêu người được sinh bởi Ngài.

1 Gi. 2:6 Ai nói mình luôn ở trong Ngài thì chính người ấy cũng phải bước đi như Ngài đã bước đi.

- A. Luật của Linh sự sống trong linh chúng ta là luật của Christ như là luật tình yêu (La. 8:2; Ga. 6:2); luật tình yêu phải được luật của Linh sự sống thực thể hóa để chúng ta có thể mang gánh nặng của nhau; nhưng nếu đầy kiêu ngạo, chúng ta sẽ không thể mang gánh nặng của người khác vì chúng ta tự lừa dối mình bởi nghĩ rằng mình là gì đó trong khi không là gì cả (c. 3).

La. 8:2 Vì luật của Linh sự sống đã giải thoát tôi trong Christ Jesus khỏi luật của tội và của sự chết.

Ga. 6:2 Hãy mang lấy gánh nặng của nhau, như thế anh em sẽ hoàn toàn làm trọn luật của Christ.

Ga. 6:3 Vì nếu người nào nghĩ mình là gì, mà thật ra không là gì, thì người ấy tự lừa dối mình.

- B. Khi luật tình yêu được kích hoạt bên trong chúng ta, chúng sẽ tự động và tự phát trở thành những người chăn có lòng yêu thương và tha thứ của Đức Chúa Trời Cha cùng linh chăn dắt và tìm kiếm của Christ là Đấng cứu rỗi của chúng ta—Gi. 21:15-17; Lu. 15:3-7.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” ¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, con của Giăng ơ, anh có yêu Ta

không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

Lu. 15:3-7 Ngài nói với họ ẩn dụ này, rằng: ⁴“Người nào trong các ông có một trăm con chiên và lạc mất một con, mà không để chín mươi chín con kia trong hoang mạc rồi đi tìm con bị lạc mất cho đến khi tìm được sao? ⁵Khi đã tìm được thì người ấy vui mừng vác nó trên vai. ⁶ Rồi khi vào nhà, người ấy mời bạn bè và láng giềng cùng đến mà nói với họ: ‘Hãy chung vui với tôi, vì tôi đã tìm được con chiên lạc mất.’ ⁷ Cũng vậy, Ta nói với các ông, trên trời sẽ có sự vui mừng về một tội nhân ăn năn hơn là về chín mươi chín người công chính không cần ăn năn.

- C. Khi luật tình yêu được kích hoạt bên trong chúng ta thì sự lao tác của chúng ta trong Chúa là sự lao tác của tình yêu (1 Cô. 15:58; 1 Tê. 1:3), trong sự lao tác ấy, chúng ta “trợ giúp người yếu đuối” (Công. 20:35) và “nâng đỡ kẻ yếu đuối” (1 Tê. 5:14); *kẻ yếu đuối* chỉ về những người yếu đuối trong linh, hồn hoặc thân thể, hoặc yếu đuối trong đức tin (La. 14:1; 15:1).

1 Cô. 15:58 Vậy, anh em yêu dấu của tôi ơi, hãy kiên định, không rung động, luôn dưng dặt trong công tác của Chúa, vì biết rằng sự lao tác của anh em trong Chúa không vô ích.

1 Tê. 1:3 Không ngớt nhớ đến công việc bởi đức tin, lao tác bởi tình yêu và nhẫn nại bởi hi vọng của anh em trong Chúa Jesus Christ chúng ta, trước mặt Đức Chúa Trời và Cha chúng ta.

Công. 20:35 Trong mọi sự, tôi đã làm gương cho anh em rằng chúng ta phải lao nhọc theo cách ấy để trợ giúp người yếu đuối và để nhớ lại lời của chính Chúa Jesus đã nói rằng: “Ban cho có phước hơn nhận lãnh.”

1 Tê. 5:14 Anh em ơi, chúng tôi khuyên anh em hãy răn bảo kẻ vô trật tự, an ủi người bạc nhược, nâng đỡ kẻ yếu đuối và bền chịu đối với mọi người.

La. 14:1 Hãy tiếp nhận người yếu đức tin, *nhưng* không vì mục đích đưa ra phán xét về cách nghĩ của họ.

La. 15:1 Song chúng ta là người mạnh mẽ cần phải mang những sự yếu đuối của kẻ yếu đuối và đừng làm vui lòng mình.

- D. Sau khi phục sinh, Chúa đã chôn dất Phi-e-rơ và giao cho ông sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài; đây là sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời, tức Hội thánh, là điều dẫn đến sự xây dựng Thân thể Đấng Christ để tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới hầu hoàn thành gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—Gi. 21:15-17.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” ¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

Bài Bốn

Sống đời sống của một Thần-nhân bằng cách sống trong vương quốc Đức Chúa Trời là linh vực của giống loài thần thượng

Đọc Kinh văn: Mác 1:15; Gi. 3:3, 5-6; 1:12-13; 2 Phi. 1:4; 1 Gi. 3:1; 2:6

Mác 1:15 Rằng: “Thời kì đã được trọn, vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần. Hãy ăn năn và tin phúc âm.”

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5-6 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.

Gi. 1:12-13 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

2 Phi. 1:4 Qua đó, Ngài đã ban cho chúng ta các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trời, hầu cho qua những điều này mà anh em có thể trở nên người dự phần bản chất thần thượng, sau khi đã thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng mà ra.

1 Gi. 3:1 Hãy xem, tình yêu mà Cha đã ban cho chúng ta là thể nào để chúng ta được gọi là con cái của Đức Chúa Trời; và chúng ta *thật* là vậy. Vì điều này mà thế giới không biết chúng ta, bởi thế giới không biết Ngài.

1 Gi. 2:6 Ai nói mình luôn ở trong Ngài thì chính người ấy cũng phải bước đi như Ngài đã bước đi.

I. Vì đã được sinh bởi Đức Chúa Trời nên chúng ta là giống loài của Đức Chúa Trời, tức là chúng ta là Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách—Gi. 3:3, 5-8.

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5-8 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh. ⁷Đừng lấy làm lạ vì Ta nói với ông: ‘Các ông phải được sinh lại.’ ⁸Gió muốn thổi đâu thì thổi, ông nghe tiếng nhưng không biết gió từ đâu đến và đi đâu; người nào được sinh bởi Linh thì cũng vậy.”

II. Các Thần-nhân có quyền thần thượng để dự phần vào giống loài của Đức Chúa Trời—cc. 3, 5-6; 18:36.

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5-6 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.

Gi. 18:36 Jesus đáp: “Vương quốc của Ta không thuộc về thế giới này. Nếu vương quốc của Ta thuộc về thế giới này thì các tôi tớ Ta hẳn đã chiến đấu để Ta không bị nộp cho người Do Thái; nhưng vương quốc của Ta không phải từ nơi này.”

III. Là tin đồ trong Christ, chúng ta đang sống đời sống của một Thần-nhân—Mác 1:15; Gi. 14:17b, 20; La. 8:9a, 10; Ga. 5:25:

Mác 1:15 Rằng: “Thời kì đã được trọn, vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần. Hãy ăn năn và tin phúc âm.”

Gi. 14:17b nhưng các anh biết Ngài, vì Ngài luôn ở với các anh và sẽ ở trong các anh.

Gi. 14:20 Trong ngày đó, các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các anh ở trong Ta, và Ta ở trong các anh.

La. 8:9a Nhưng anh em không ở trong xác thịt mà ở trong linh nếu thật sự Linh của Đức Chúa Trời cư ngụ trong anh em.

La. 8:10 Nhưng nếu Christ ở trong anh em thì dù thân thể chết do tội, song linh là sự sống do sự công chính.

Ga. 5:25 Nếu chúng ta sống bởi Linh thì cũng hãy bước đi bởi Linh.

A. Trong Christ, Đức Chúa Trời đã được cấu tạo vào trong con người, con người đã được cấu tạo vào trong Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời và con người đã được hòa quyện với nhau để trở nên một thực thể gọi là Thần–nhân—Mat. 1:21, 23; Lu. 1:35; Tít 2:13; 1 Ti. 2:5.

Mat. 1:21 Chị ấy sẽ sinh một con trai, anh hãy gọi danh Ngài là Jesus, vì chính Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi các tội phạm của họ.

Mat. 1:23 “Kìa, trinh nữ kia sẽ có thai và sinh ra một con trai; người ta sẽ gọi danh Ngài là Em-ma-nu-ên” (dịch là Đức Chúa Trời ở với chúng ta).

Lu. 1:35 Thiên sứ trả lời cô rằng: “Thánh Linh sẽ đến trên cô, quyền năng của Đấng Chí cao sẽ phủ bóng trên cô; cho nên, điều thánh được sinh ra sẽ gọi là Con Đức Chúa Trời.”

Tít 2:13 Trông đợi hi vọng phước hạnh, tức là sự hiện ra của vinh hiển Đức Chúa Trời vĩ đại và Đấng cứu rỗi của chúng ta, là Jesus Christ.

1 Ti. 2:5 Vì chỉ có một Đức Chúa Trời và một Đấng trung bảo giữa Đức Chúa Trời và con người, ấy là con người Christ Jesus.

B. Các Thần–nhân, các con của Đức Chúa Trời, là sự sao chép và tiếp nối của Christ, Thần–nhân đầu tiên—Gi. 12:24; Hê. 2:10; La. 8:29.

Gi. 12:24 Thật vậy, thật vậy, Ta nói với các anh, nếu hạt lúa mì không rơi vào trong đất và chết thì cứ chỉ một mình, nhưng nếu chết đi thì kết nhiều trái.

Hê. 2:10 Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì *muốn* dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.

C. Thần–nhân là người đã được sinh bởi Đức Chúa Trời và dự phần vào sự sống cùng bản chất của Đức Chúa Trời, trở nên một với Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất của Ngài, bởi đó biểu lộ Ngài—Gi. 1:12-13; 3:15; 2 Phi. 1:4; 1 Cô. 6:17.

Gi. 1:12-13 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

Gi. 3:15 Hầu cho hễ ai tin vào Ngài thì có sự sống đời đời.

2 Phi. 1:4 Qua đó, Ngài đã ban cho chúng ta các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội, hầu cho qua những điều này mà anh em có thể trở nên người dự phần bản chất thần thượng, sau khi đã thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng mà ra.

1 Cô. 6:17 Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì nên một linh.

D. Thần–nhân được cấu tạo Đức Chúa Trời, có Đức Chúa Trời là sự sống, bản chất và mọi sự của mình; Thần–nhân là người nhưng cũng là Đức Chúa Trời và là Đức Chúa Trời nhưng cũng là người—Êph. 3:16-17a.

Êph. 3:16-17 Để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, ¹⁷để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu

- E. Nếp sống làm người của Christ là con người sống Đức Chúa Trời để biểu lộ những thuộc tính của Đức Chúa Trời trong các mĩ đức phạm nhân, là các mĩ đức được đổ đầy, hòa quyện và đắm thắm những thuộc tính thần thượng—Lu. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.

Lu. 1:26-35 Đến tháng thứ sáu, thiên sứ Gáp-ri-ên được Đức Chúa Trời sai đến một thành thuộc Ga-li-lê tên là Na-xa-rét, ²⁷đến cùng một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giô-sép, thuộc nhà Đa-vít; và tên của trinh nữ ấy là Ma-ri. ²⁸Thiên sứ đến cùng cô và nói: “Chào mừng cô, người được ân điển! Chúa ở với cô.” ²⁹Ma-ri rất bối rối về lời này và bắt đầu suy luận xem lời chào đó là gì. ³⁰Thiên sứ bèn nói: “Ma-ri ơi, đừng sợ, vì cô đã tìm được ân điển nơi Đức Chúa Trời. ³¹Này, cô sẽ hoài thai và sinh ra một con trai, rồi cô hãy gọi danh Ngài là Jesus. ³²Ngài sẽ là lớn và sẽ được gọi là Con của Đấng Chí cao; và Chúa là Đức Chúa Trời sẽ ban cho Ngài ngai của Đa-vít tổ phụ Ngài. ³³Ngài sẽ trị vì trên nhà Gia-cốp mãi mãi; vương quốc Ngài sẽ không kết thúc.” ³⁴Nhưng Ma-ri nói với thiên sứ: “Tôi chưa biết đến đàn ông thì làm sao có chuyện này được?” ³⁵Thiên sứ trả lời cô rằng: “Thánh Linh sẽ đến trên cô, quyền năng của Đấng Chí cao sẽ phủ bóng trên cô; cho nên, điều thánh được sinh ra sẽ gọi là Con Đức Chúa Trời.

Lu. 7:11-17 Sau đó ít lâu, Ngài đi vào thành kia gọi là Na-in; các môn đồ cùng đám đông lớn đều đi với Ngài. ¹²Khi Ngài đến gần cổng thành, kia, có một người chết đang được khiêng ra, là con trai duy nhất của mẹ mình, và bà là một góa phụ. Có khá đông người từ thành ấy cùng đi với bà. ¹³Khi Chúa thấy bà thì động lòng trắc ẩn và nói với bà: “Đừng khóc.” ¹⁴Rồi Ngài đến gần, chạm vào kiệu khiêng người chết, và những người khiêng dừng lại. Ngài nói: “Hỡi người trai trẻ, Ta bảo anh, hãy dậy.” ¹⁵Người chết ngồi dậy và bắt đầu nói. Rồi Ngài giao anh ấy cho người mẹ. ¹⁶Mọi người đều sợ hãi và tôn vinh Đức Chúa Trời rằng: “Một tiên tri lớn đã được dấy lên giữa chúng ta” và rằng: “Đức Chúa Trời đã đoái thăm dân Ngài!” ¹⁷Danh tiếng Ngài truyền ra khắp Giu-đê và cả vùng phụ cận.

Lu. 10:25-37 Và kia, có một luật sư kia đứng lên thử Ngài, rằng: “Thưa Thầy, tôi nên làm gì để thừa hưởng sự sống đời đời?” ²⁶Ngài nói với ông: “Điều gì đã chép trong kinh luật? Anh đọc thế nào?” ²⁷Ông ấy thưa: “Con hãy yêu Chúa là Đức Chúa Trời con trọn cả tấm lòng, bằng cả hồn, bằng cả sức mạnh, bằng cả tâm trí, và yêu người lân cận như chính mình.” ²⁸Ngài nói với ông: “Anh đã trả lời đúng; hãy làm điều ấy, rồi anh sẽ có sự sống.” ²⁹Nhưng ông ấy muốn tự xưng công chính, nên nói với Jesus: “Ai là người lân cận của tôi?” ³⁰Bắt từ câu hỏi ấy, Jesus nói: “Một người kia đang đi từ Giê-ru-sa-lem xuống Giê-ri-cô, bị rơi vào tay bọn cướp; chúng vừa tước đoạt vừa đánh người ấy, rồi bỏ đi, để mặc người dờ sống dờ chết. ³¹Tình cờ, một thầy tế lễ nọ đi xuống đường đó; khi thấy người ấy thì ông ta tránh sang bên kia mà đi qua. ³²Rồi một người Lê-vi cũng thế, khi đến chỗ ấy và nhìn thấy thì ông ta tránh sang bên kia mà đi qua. ³³Nhưng có một người Sa-ma-ri kia, đang đi đường, đến gần người ấy; khi thấy người thì ông động lòng trắc ẩn; ³⁴ông đến băng bó những vết thương của người, đổ dầu và rượu lên. Rồi ông đặt người trên con vật của mình, đưa đến quán trọ và chăm sóc cho. ³⁵Hôm sau, ông lấy hai đi-na đưa cho chủ quán trọ và nói: ‘Hãy chăm sóc người này; nếu tốn thêm gì thì khi trở về, tôi sẽ trả cho ông.’” ³⁶Trong ba người đó, anh cho rằng ai trở nên người lân cận với người bị rơi vào tay bọn cướp?” ³⁷Ông ta thưa: “Người đã tỏ lòng thương xót người ấy.” Rồi Jesus nói với ông: “Hãy đi và làm như vậy.”

Lu. 19:1-10 Rồi Ngài vào Giê-ri-cô và đi ngang qua đó. ²Kia, có một người tên Xa-chê, là người thu thuế trưởng và giàu có. ³Ông tìm cách xem Jesus là ai nhưng vì đám đông nên không thể, bởi ông có vóc dáng nhỏ bé. ⁴Thế nên ông chạy trước và leo lên cây sung để xem Ngài, vì Ngài sắp đi ngang qua đó. ⁵Khi Jesus đến nơi ấy, Ngài nhìn lên mà nói với ông: “Hỡi Xa-chê, hãy xuống mau, vì hôm nay Ta phải ở lại nhà anh.” ⁶Ông vội vàng xuống và vui mừng tiếp đón Ngài. ⁷Mọi người thấy vậy thì lầm bầm rằng: “Ông ta vào trú ngụ với một người tội lỗi.” ⁸Xa-chê đứng nói với Chúa: “Thưa Chúa, này, tôi lấy phân nửa tài sản của tôi mà cho người nghèo, và nếu tôi đã vu cáo để lấy gì của ai thì tôi sẽ hoàn lại gấp bốn lần.” ⁹Jesus bèn nói với ông: “Hôm nay, sự cứu rỗi đã đến nhà này, vì người này cũng là con của Áp-ra-ham. ¹⁰Vì Con Loài người đã đến để tìm và cứu người lạc mất.”

- F. Là sự tái sản sinh và sao chép của Thần–nhân đầu tiên, chúng ta nên sống cùng loại đời sống mà Ngài đã sống:

1. Nếp sống Thần–nhân của Chúa đã thiết lập kiểu mẫu cho nếp sống Thần–nhân của chúng ta—chịu đóng đinh để sống Đức Chúa Trời hầu Đức Chúa Trời có thể được biểu lộ trong nhân tính—Ga. 2:20.

Ga. 2:20 Tôi đã bị đóng đinh trên thập tự giá với Christ; và không còn là tôi sống nữa nhưng Christ sống trong tôi; còn *sự sống* mà tôi hiện sống trong xác thịt, *ấy là* tôi sống trong đức tin, tức *đức tin* của Con Đức Chúa Trời, là Đấng đã yêu tôi và phó chính Ngài vì tôi.

2. Chúa Jesus không sống một đời sống cố gắng để trở nên thuộc linh, thánh biệt và chiến thắng; Ngài sống một đời sống hoàn toàn theo và vì gia tể Tân Ước của Đức Chúa Trời.
3. Trong bốn sách Phúc âm, chúng ta thấy Jesus sống đời sống của một Thần–nhân, và trong sách Công vụ các Sứ đồ, chúng ta thấy các môn đồ cũng sống một đời sống như vậy.
4. Christ đã sống một đời sống chịu khổ, một đời sống đau khổ; bây giờ, chúng ta là những người chung phần với Ngài cũng sống cùng loại đời sống đó; khi chúng ta chịu khổ vì Christ, các nỗi khổ của chúng ta được Đức Chúa Trời kể là các nỗi khổ của Christ—Hê. 3:14.

Hê. 3:14 Vì chúng ta đã trở nên những người chung phần với Christ nếu chúng ta thật sự giữ lòng tin chắc ban đầu cho vững chắc đến cuối cùng.

5. Chúng ta phải từ chối bản ngã, được đồng hóa theo sự chết của Christ và tôn đại Ngài bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Ngài—Mat. 16:24; Phil. 3:10; 1:10-21a.

Mat. 16:24 Rồi Jesus nói với các môn đồ Ngài: “Nếu ai muốn theo Ta thì hãy từ chối bản ngã, vác thập tự giá mình và theo Ta.

Phil. 3:10 Để biết Ngài và quyền năng phục sinh của Ngài cùng sự tương giao trong các nỗi khổ của Ngài, được đồng hóa theo sự chết của Ngài.

Phil. 1:10-21a Để anh em có thể chuẩn thuận bằng cách thử nghiệm những điều ưu việt, hầu cho anh em thuần khiết và không lỗi lầm cho đến ngày của Christ, ¹¹được đầy tràn của sự công chính, là điều qua Jesus Christ, để quy vinh hiển và ngợi khen cho Đức Chúa Trời. ¹²Bây giờ, anh em ơi, tôi muốn anh em biết rằng những điều liên quan đến tôi hóa ra lại *giúp* cho sự tấn tới của phúc âm ¹³đến nỗi xiềng xích tôi đã được tỏ rõ *là* trong Christ giữa toàn bộ vệ binh của ngục dinh và mọi người còn lại. ¹⁴Và hầu hết các anh em đều vì xiềng xích tôi mà tin chắc trong Chúa, càng dạn dĩ quá đỗi mà nói lời Đức Chúa Trời không sợ hãi gì. ¹⁵Một số người thậm chí rao giảng Christ vì đố kỵ và tranh cạnh; và cũng có một số vì ý tốt, ¹⁶những người này ra từ tình yêu *mà rao giảng*, biết rằng tôi được lập để biện hộ cho phúc âm. ¹⁷Còn những người kia ra từ tham vọng ích kỷ, không thuần khiết mà rao truyền Christ, nghĩ rằng sẽ tăng thêm hoạn nạn trong xiềng xích tôi. ¹⁸Vậy thì sao? Dù thế nào đi nữa, dù giả vờ hay thành thật, Christ cũng được rao truyền; và tôi vui mừng về việc này; vâng, tôi sẽ vui mừng, ¹⁹vì tôi biết rằng điều này sẽ trở nên sự cứu rỗi cho tôi qua sự cầu xin của anh em và sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ, ²⁰theo sự thiết tha trông đợi và hi vọng của tôi, *ấy là* tôi sẽ không bị hổ thẹn trong bất cứ điều gì, nhưng với cả sự dạn dĩ, thường thường thế nào thì nay vẫn thế ấy, Christ sẽ được tôn đại trong thân thể tôi, dù qua sự sống hay qua sự chết. ²¹Vì đối với tôi, sống là Christ.

6. Đấng đã sống đời sống của một Thần–nhân hiện giờ là Linh đang sống trong chúng ta và qua chúng ta; chúng ta phải khước từ việc trau dồi bản ngã và xây dựng con người thiên nhiên của mình, đồng thời không để điều gì khác ngoài Đấng này đổ đầy và chiếm hữu chúng ta hầu chúng ta có thể sống Ngài và biểu lộ Ngài cách cá nhân và cách tập thể trong Hội thánh là Thân thể Ngài—Êph. 3:16-19; 1:22-23.

Êph. 3:16-19 Để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, ¹⁷để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu ¹⁸thì có thể đầy sức mạnh mà cùng với tất cả thánh đồ linh hội chiều rộng, chiều dài, chiều cao, chiều sâu *ấy là* ¹⁹và biết được tình

yêu của Christ, vốn vượt tầm tri thức, để anh em có thể được đổ đầy dẫn đến mọi sự đầy đủ của Đức Chúa Trời.

Êph. 1:22-23 Ngài cũng đã khiến mọi sự quy phục dưới chân Đấng ấy và ban Đấng ấy làm Đầu trên mọi sự cho Hội thánh ²³là Thân thể Ngài, sự đầy đủ của Đấng đổ đầy tất cả trong tất cả.

IV. Là tín đồ trong Christ, chúng ta đang sống trong vương quốc Đức Chúa Trời—La. 14:17:

La. 14:17 Vì vương quốc Đức Chúa Trời không phải là vấn đề ăn, uống nhưng là sự công chính, bình an và niềm vui trong Thánh Linh.

A. Vương quốc Đức Chúa Trời là chính Đức Chúa Trời—Mác 1:15; Mat. 6:33.

Mác 1:15 Rằng: “Thời kì đã được trọn, vương quốc Đức Chúa Trời đã đến gần. Hãy ăn năn và tin phúc âm.”

Mat. 6:33 Nhưng trước hết hãy tìm kiếm vương quốc và sự công chính của Ngài, rồi mọi điều này sẽ thêm cho các anh.

B. Vương quốc Đức Chúa Trời là: Đức Chúa Trời trong Christ là toàn bộ sự sống thần thượng với mọi hoạt động của sự sống ấy—Gi. 11:25; 10:10b; 14:6.

Gi. 11:25 Jesus nói với bà: “Ta là sự phục sinh và sự sống; người nào tin vào Ta, dẫu đã chết cũng sẽ sống”

Gi. 10:10 Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có sự sống dư dật.

Gi. 14:6 Jesus nói với ông: “Ta là đường đi, thực tại và sự sống; không ai có thể đến với Cha mà không qua Ta.

C. Vương quốc Đức Chúa Trời là lĩnh vực sự sống thần thượng để sự sống này chuyển động, hành động, cai trị và quản trị hầu cho sự sống có thể hoàn thành mục đích của nó.

D. Vương quốc Đức Chúa Trời là một cơ cấu hữu cơ được cấu tạo bằng sự sống của Đức Chúa Trời như là lĩnh vực của sự sống để Ngài cai trị, trong đó Ngài trị vì bằng sự sống của Ngài và biểu lộ chính Ngài là Đấng Tam Nhất Thân thượng trong sự sống thần thượng—15:1-8, 16, 26.

Gi. 15:1-8 Ta là cây nho thật, Cha Ta là người vun trồng. ²Nhánh nào trong Ta không kết trái thì Ngài cắt bỏ; còn *nhánh* nào kết trái thì Ngài tỉa sửa để kết trái nhiều hơn. ³Các anh hiện đã được sạch bởi lời mà Ta đã nói với các anh. ⁴Hãy luôn ở trong Ta và Ta trong các anh. Như nhánh, nếu không luôn ở trong cây nho, thì không thể kết trái bởi chính nó được; nếu các anh không luôn ở trong Ta thì cũng vậy. ⁵Ta là cây nho; các anh là nhánh. Ai luôn ở trong Ta và Ta trong người ấy thì kết nhiều trái, vì ngoài Ta, các anh không thể làm gì được. ⁶Nếu ai không luôn ở trong Ta thì như nhánh bị ném ra và khô héo; người ta gom chúng lại, ném vào lửa và đốt đi. ⁷Nếu các anh luôn ở trong Ta và lời Ta luôn ở trong các anh, hãy xin bất cứ điều gì các anh muốn thì điều ấy sẽ được thực hiện cho các anh. ⁸Cha Ta được tôn vinh trong điều này, ấy là các anh kết nhiều trái; và *như vậy*, các anh sẽ trở nên môn đồ của Ta.

Gi. 15:16 Không phải các anh đã chọn Ta nhưng Ta đã chọn và đặt các anh để các anh đi ra và kết trái, và để trái của các anh còn lại, hầu cho điều gì các anh xin Cha trong danh Ta thì Ngài ban cho các anh.

Gi. 15:26 Song khi Đấng an ủi đến, là Đấng mà Ta sẽ sai đến với các anh từ Cha, tức là Linh thực tại từ Cha mà ra; Đấng ấy sẽ làm chứng về Ta.

E. Vương quốc Đức Chúa Trời là một lĩnh vực, không chỉ của sự thống trị thần thượng mà còn của giống loài thần thượng, trong đó có mọi điều thần thượng—3:3, 5-6; 18:36:

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5-6 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.”

Gi. 18:36 Jesus đáp: “Vương quốc của Ta không thuộc về thế giới này. Nếu vương quốc của Ta thuộc về thế giới này thì các tôi tớ Ta hẳn đã chiến đấu để Ta không bị nộp cho người Do Thái; nhưng vương quốc của Ta không phải từ nơi này.”

1. Trong Giảng chương 3, vương quốc Đức Chúa Trời chỉ về giống loài của Đức Chúa Trời hơn là sự trị vì của Đức Chúa Trời.
2. Đức Chúa Trời đã trở thành người để bước vào loài người, và con người trở thành Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách để bước vào lĩnh vực của giống loài thần thượng—1:1, 12-14; La. 8:3; 1:3-4.

Gi. 1:1 Ban đầu có Lời, Lời ở với Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời.

Gi. 1:12-14 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời. ¹⁴Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

La. 8:3 Về điều kinh luật không thể thực hiện, do xác thịt mà nó yếu, thì Đức Chúa Trời đã định tội cho tội trong xác thịt bằng cách sai chính Con Ngài đến trong hình dạng thuộc xác thịt của tội và liên quan đến tội.

La. 1:3-4 Về Con Ngài, Đấng đến từ dòng giống Đa-vít theo xác thịt; ⁴Đấng được minh định là Con Đức Chúa Trời, tức Jesus Christ Chúa chúng ta, trong quyền năng, theo Linh thánh biệt, ra từ sự phục sinh của kẻ chết.

3. Để bước vào lĩnh vực của giống loài thần thượng, chúng ta cần được sinh bởi Đức Chúa Trời để có sự sống thần thượng và bản chất thần thượng—Gi. 1:12-13; 3:3, 5-6, 15; 2 Phi. 1:4:

Gi. 1:12-13 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5-6 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.

Gi. 3:15 Hầu cho hễ ai tin vào Ngài thì có sự sống đời đời.

2 Phi. 1:4 Qua đó, Ngài đã ban cho chúng ta các lời hứa quý báu, vĩ đại vượt trội, hầu cho qua những điều này mà anh em có thể trở nên người dự phần bản chất thần thượng, sau khi đã thoát khỏi sự hư hoại trong thế giới do dục vọng *mà ra*.

- a. Đức Chúa Trời đã tạo nên con người, không phải theo loài của con người mà trong hình ảnh Ngài và theo hình dạng Ngài để làm loài của Đức Chúa Trời, giống loài của Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”

- b. Tín đồ, là những người được sinh bởi Đức Chúa Trời qua sự tái sinh để trở thành con cái Ngài trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách của Ngài, thì thuộc về loài của Đức Chúa Trời nhiều hơn là A-đam thuộc về loài của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12-13:
- Gi. 1:12-13** Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.
- (1) A-đam chỉ có dáng vẻ bề ngoài mà không có thực tại bề trong của sự sống thần thượng.
  - (2) Chúng ta, tín đồ trong Christ và con cái Đức Chúa Trời, có thực tại của sự sống thần thượng, và chúng ta đang được biến đổi và đồng hóa theo hình ảnh của Chúa trong toàn bản thể mình—2 Cô. 3:18; La. 12:2; 8:29.

2 Cô. 3:18 Nhưng tất cả chúng tôi đều để mặt không mạng che mà ngắm xem và phản chiếu vinh hiển của Chúa như cái gương, đều đang được biến đổi nên cùng một hình ảnh từ vinh hiển đến vinh hiển, chính như từ Chúa Linh.

La. 12:2 Và đừng bị rập khuôn theo thời đại này, nhưng hãy được biến đổi bởi sự đổi mới tâm trí để anh em có thể chứng minh ý muốn tốt lành, thỏa lòng và hoàn hảo của Đức Chúa Trời là thể nào.

La. 8:29 Vì những người Ngài đã biết trước thì Ngài cũng đã tiền định để được đồng hóa theo hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con Ngài là Con trưởng giữa nhiều anh em.
  - (3) Sự sinh ra lần thứ nhì của chúng ta, tức sự tái sinh, đã khiến chúng ta bước vào vương quốc Đức Chúa Trời để trở nên giống loài của Đức Chúa Trời—Gi. 3:3, 5-6.

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5-6 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời. ⁶Điều được sinh bởi xác thịt là xác thịt, điều được sinh bởi Linh là linh.”
  - (4) Chúng ta đã được tái sinh để trở nên Thần loại; là các con của Đức Chúa Trời, chúng ta là loài của Đức Chúa Trời, giống loài của Đức Chúa Trời—La. 8:19; Hê. 2:10.

La. 8:19 Cõi thọ tạo nóng lòng thức canh, háo hức trông đợi sự hiển lộ của các con Đức Chúa Trời.

Hê. 2:10 Đức Chúa Trời, Đấng mà mọi sự đều vì Ngài và mọi sự đều qua Ngài, vì muốn dẫn nhiều con vào vinh hiển nên đã làm cho Tác giả của sự cứu rỗi họ được hoàn hảo qua các nỗi khổ; điều ấy là thích hợp với Ngài.
  - (5) Tất cả con cái của Đức Chúa Trời đều ở trong lĩnh vực thần thượng của giống loài thần thượng—Gi. 1:12-13; 3:3, 5.

Gi. 1:12-13 Nhưng hễ ai tiếp nhận Ngài thì Ngài ban cho uy quyền để trở nên con cái Đức Chúa Trời, tức là cho những người tin vào danh Ngài; ¹³những người ấy được sinh không bởi huyết, cũng không bởi ý muốn của xác thịt, cũng không bởi ý muốn của con người, nhưng bởi Đức Chúa Trời.

Gi. 3:3 Jesus trả lời ông rằng: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh lại thì không thể thấy vương quốc Đức Chúa Trời.”

Gi. 3:5 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời.”
  - (6) Tín đồ là những Thần–nhân trong giống loài thần thượng, tức là trong vương quốc Đức Chúa Trời—1 Gi. 3:1a; Gi. 3:5.

1 Gi. 3:1 Hãy xem, tình yêu mà Cha đã ban cho chúng ta là thể nào để chúng ta được gọi là con cái của Đức Chúa Trời; và chúng ta *thật là vậy*. Vì điều này mà thế giới không biết chúng ta, bởi thế giới không biết Ngài.

Gi. 3:5 Jesus đáp: “Thật vậy, thật vậy, Ta nói với ông, nếu người nào không được sinh bởi nước và Linh thì không thể vào vương quốc Đức Chúa Trời.”

F. Chúng ta sống trong vương quốc Đức Chúa Trời là lĩnh vực của sự sống thần thượng bởi cảm nhận sự sống—La. 8:6.

La. 8:6 Vì tâm trí đặt vào xác thịt là sự chết, nhưng tâm trí đặt vào linh là sự sống và bình an.

G. Trong Hội thánh, chúng ta đang sống trong vương quốc Đức Chúa Trời ngày nay; La Mã 14:17 làm chứng mạnh mẽ rằng nếp sống Hội thánh ngày nay chính là vương quốc.

La. 14:17 Vì vương quốc Đức Chúa Trời không phải là *vấn đề ăn, uống* nhưng là sự công chính, bình an và niềm vui trong Thánh Linh.

H. Khi chúng ta vận dụng phần thọ tạo mới đó trong mình—tức chính Christ là yếu tố của vương quốc Đức Chúa Trời—thì chúng ta đang sống trong vương quốc Đức Chúa Trời.

I. Những người đắc thắng sẽ thừa hưởng vương quốc của Christ và của Đức Chúa Trời để họ có thể bước vào sự hiển lộ của vương quốc các tầng trời—2 Ti. 4:18.

2 Ti. 4:18 Chúa sẽ giải cứu ta khỏi mọi việc ác và sẽ cứu ta vào vương quốc thuộc trời của Ngài; nguyện vinh hiển quy về Ngài mãi mãi vô cùng. A-men.

V. Trong Phúc âm Giảng, chúng ta thấy nhiều phương diện của việc tín đồ sống trong lĩnh vực của giống loài thần thượng—1:16; 15:4a, 9, 11; 4:23-24; 14:2, 20, 23; 17:22-24:

Gi. 1:16 Bởi từ sự đầy đủ của Ngài mà tất cả chúng ta đều đã nhận lãnh, và ân điển gia trên ân điển.

Gi. 15:4 Hãy luôn ở trong Ta và Ta trong các anh. Như nhánh, nếu không luôn ở trong cây nho, thì không thể kết trái bởi chính nó được; nếu các anh không luôn ở trong Ta thì cũng vậy.

Gi. 15:9 Như Cha đã yêu Ta thế nào thì Ta cũng đã yêu các anh thế ấy; hãy luôn ở trong tình yêu của Ta.

Gi. 15:11 Ta đã nói với các anh những điều này để niềm vui của Ta ở trong các anh và để niềm vui của các anh được trọn.

Gi. 4:23-24 Nhưng giờ sắp đến, và chính là bây giờ, khi những người thờ phượng thật sẽ thờ phượng Cha trong linh và sự chân thật, vì Cha cũng đang tìm kiếm những người như thế để thờ phượng Ngài. ²⁴Đức Chúa Trời là Linh; ai thờ phượng Ngài phải thờ phượng trong linh và sự chân thật.

Gi. 14:2 Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; nếu không, Ta đã nói cho các anh rồi, vì Ta đi để chuẩn bị cho các anh một chỗ.

Gi. 14:20 Trong ngày đó, các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các anh ở trong Ta, và Ta ở trong các anh.

Gi. 14:23 Jesus trả lời ông rằng: “Nếu người nào yêu Ta thì sẽ giữ lời Ta, và Cha Ta sẽ yêu người ấy, rồi Chúng tôi sẽ đến với người và lập chỗ ở với người.”

Gi. 17:22-24 Và vinh hiển mà Cha đã ban cho Con thì Con ban cho họ, để họ là một, cũng như Chúng ta là một; ²³Con trong họ và Cha trong Con, để họ được hoàn hảo thành một, hầu cho thế giới biết rằng Cha đã sai phái Con và đã yêu họ cũng như Cha đã yêu Con. ²⁴Cha ơi, về những người mà Cha đã ban cho Con, Con ao ước rằng Con ở đâu thì họ cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem vinh hiển của Con, là *vinh hiển* mà Cha đã ban cho Con, vì Cha đã yêu Con trước khi sáng lập thế giới.

A. “Từ sự đầy đủ của Ngài mà tất cả chúng ta đều đã nhận lãnh, và ân điển gia trên ân điển”—1:16.

B. “Nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời”—4:14b.

C. “Người nào ăn Ta sẽ sống bởi Ta vậy”—6:57b.

- D. “Nếu ai phục vụ Ta, hãy theo Ta; và Ta ở đâu, tôi tớ Ta cũng sẽ ở đó. Nếu ai phục vụ Ta, Cha sẽ tôn trọng người ấy”—12:26.
- E. “Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở...Ta đi để chuẩn bị cho các anh một chỗ”—14:2.
- F. “Trong ngày đó, các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các anh ở trong Ta, và Ta ở trong các anh”—c. 20.
- G. “Nếu người nào yêu Ta thì sẽ giữ lời Ta, và Cha Ta sẽ yêu người ấy, rồi Chúng tôi sẽ đến với người và lập chỗ ở với người”—c. 23.
- H. “Hãy luôn ở trong Ta và Ta trong các anh”—15:4a.
- I. “Nếu các anh luôn ở trong Ta và lời Ta luôn ở trong các anh, hãy xin bất cứ điều gì các anh muốn thì điều ấy sẽ được thực hiện cho các anh”—c. 7.
- J. “Như Cha đã yêu Ta thể nào thì Ta cũng đã yêu các anh thể ấy; hãy luôn ở trong tình yêu của Ta”—c. 9.
- K. “Ta đã nói với các anh những điều này để niềm vui của Ta ở trong các anh và để niềm vui của các anh được trọn”—c. :11.
- L. “Ta đã nói những điều này với các anh để các anh có sự bình an trong Ta”; “Ta ban sự bình an của Ta cho các anh”—16:33a; 14:27b.
- M. “Cha thánh ơi, xin giữ họ trong danh Cha, là danh Cha đã ban cho Con, để họ là một cũng như Chúng ta”—17:11b.
- N. “Vinh hiển mà Cha đã ban cho Con thì Con ban cho họ, để họ là một, cũng như Chúng ta là một”—c. 22.
- O. “Con trong họ và Cha trong Con, để họ được hoàn hảo thành một”—c. 23a.
- P. “Cha ơi, về những người mà Cha đã ban cho Con, Con ao ước rằng Con ở đâu thì họ cũng ở đó với Con, để họ ngắm xem vinh hiển của Con”—c. 24a.

Chức vụ sứ đồ trong sự hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để chặn dất Hội thánh của Đức Chúa Trời là bầy của Ngài hầu xây dựng Thân thể Đấng Christ và đem đến một cuộc phục hưng mới

Đọc Kinh văn: Gi. 10:11, 16; 21:15-17; 1 Phi. 2:25; 5:4; Hê. 13:20; Khải. 1:13; 2:1, 7

Gi. 10:11 Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

Gi. 10:16 Ta còn có chiên khác không thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn chúng đến, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ có một bầy, một Người chăn mà thôi.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con của Giăng ơi, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.”¹⁶ Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, con của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.”¹⁷ Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, con của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.

1 Phi. 2:25 Vì anh em vốn như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hèn mình.

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

Hê. 13:20 Nguyện Đức Chúa Trời của sự bình an, là Đấng đã đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của bầy chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời.

Khải. 1:13 Và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

I. Thi Thiên 22–24 là một nhóm các thi thiên khái thị về Đấng Christ từ sự đóng đinh của Ngài, qua sự chặn dất của Ngài, đến vương quyền của Ngài trong thời đại sắp đến:

- A. Thi Thiên 23, nói về Christ là Người chăn trong sự phục sinh và thắng thiên của Ngài, là cầu nối giữa sự chết cứu chuộc của Christ và sự phục sinh sản sinh Hội thánh trong Thi Thiên 22 với sự trở lại của Christ như là Vua, Đấng sẽ giành lại cả trái đất qua Hội thánh là Thân thể Ngài trong Thi Thiên 24.
- B. Trong chức vụ thuộc trời của Ngài, Christ đang chặn dất con người, và chúng ta cần hợp tác với Ngài bằng cách chặn dất con người; nếu chúng ta tiếp nhận sự tương giao này thì sẽ có một cuộc phục hưng lớn trên đất để đem Chúa trở lại.

II. Giăng chương 21 khái thị chức vụ sứ đồ trong sự hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ; đó là sự hoàn tất và tổng kết Phúc âm Giăng:

- A. Phúc âm Giăng có 21 chương, nhưng thực ra sách này kết thúc ở chương 20.
- B. Toàn bộ sách nói đến chức vụ thuộc đất của Đấng Christ, bắt đầu với sự nhục hóa của Ngài là Lời Đức Chúa Trời để trở nên một người trong xác thịt (1:14) và kết thúc với sự phục sinh của Ngài là A-đam cuối cùng để trở nên Linh ban-sự-sống (20:22); do đó, chương 21 nên là một phần phụ lục.

Gi. 1:14 Và Lời đã trở nên xác thịt, lập nhà trại giữa chúng ta (và chúng tôi đã ngắm xem vinh hiển của Ngài, như vinh hiển của Con độc sinh từ Cha), đầy ân điển và thực tại.

Gi. 20:22 Sau khi nói điều này, Ngài thổi vào trong họ và nói với họ: “Hãy nhận lãnh Thánh Linh.”

- C. Mặc dù nói như vậy là đúng, nhưng nói cách nội tại hơn thì Giăng chương 21 là sự hoàn tất và tổng kết Phúc âm Giăng; chương này tổng kết toàn bộ Phúc âm Giăng bằng cách cho thấy rằng

chức vụ thuộc trời của Đấng Christ và chức vụ của các sứ đồ trên đất cùng hợp tác với nhau để thực hiện gia tể của Đức Chúa Trời.

III. Trong Giăng 10:10-11 và 16, Chúa mặc khải cho các môn đồ rằng Ngài là Người chăn tốt đến để chiên có sự sống dư dật và Ngài còn có những chiên khác (dân ngoại) mà Ngài phải dẫn đến để kết hiệp với họ (các tín đồ Do Thái) thành một bầy (một Hội thánh) dưới một Người chăn:

Gi. 10:10-11 Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có sự sống dư dật. ¹¹Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

Gi. 10:16 Ta còn có chiên khác không thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn chúng đến, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ có một bầy, một Người chăn mà thôi.

A. Sự chăn dắt của Chúa trước hết là trong chức vụ thuộc đất của Ngài—Mat. 9:36; đc. 10:1-6.

Mat. 9:36 Thấy các đám đông, Ngài động lòng trắc ẩn đối với họ, vì họ bị ức hiếp và tan tác như chiên không người chăn.

Mat. 10:1-6 Rồi Ngài gọi mười hai môn đồ đến, ban cho họ quyền trên các uế linh để đuổi chúng ra và chữa lành mọi bệnh tật, đau yếu. ²Đây là tên của mười hai sứ đồ: Trước hết là Si-môn gọi là Phi-e-rơ, và anh em của ông là Anh-rê; Gia-cơ con Xê-bê-đê, và anh em của ông là Giăng; ³Phi-líp và Ba-thê-lê-mi; Tô-ma và Ma-thi-ơ là người thu thuế; Gia-cơ con Anh-phê, và Tha-đê; ⁴Si-môn người Ca-na-nê, và Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, cũng là kẻ phản Ngài. ⁵Jesus sai mười hai người này đi ra và truyền dặn họ rằng: “Đừng đi vào đường của dân ngoại, cũng đừng vào thành nào của dân Sa-ma-ri. ⁶Nhưng thà đi đến cùng chiên lạc mất của nhà Israel.

B. Sự chăn dắt của Chúa kế đến là trong chức vụ thuộc trời của Ngài (1 Phi. 5:4) để chăm sóc Hội thánh của Đức Chúa Trời, dẫn đến Thân thể Ngài.

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

IV. Chúa đã giao cho Phi-e-rơ sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài:

A. Khi Chúa ở với các môn đồ sau khi Ngài phục sinh và trước khi Ngài thăng thiên, trong một lần hiện ra, Ngài đã giao cho Phi-e-rơ sứ mệnh nuôi chiên con của Ngài và chăn chiên của Ngài trong lúc Ngài vắng mặt, khi Ngài đang ở trên các tầng trời—Gi. 21:15-17.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, con của Giăng ơi, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” ¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, con của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, con của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

B. Điều này là để hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ nhằm chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời, tức là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ.

C. Về sau, trong sách Công vụ các Sứ đồ, Phi-e-rơ nói: “Chúng tôi sẽ cứ tiếp tục cách kiên định trong sự cầu nguyện và trong chức vụ cung ứng lời” (6:4); điều này là để hợp tác với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ trong sự cầu thay (Hê. 7:25) và trong việc cung ứng Đức Chúa Trời vào trong dân Ngài (8:2).

Công. 6:4 Còn chúng tôi sẽ cứ tiếp tục cách kiên định trong sự cầu nguyện và trong chức vụ cung ứng lời.

Hê. 7:25 Vì thế, Ngài có thể cứu đến cực điểm những người đến với Đức Chúa Trời qua Ngài, vì Ngài luôn sống để cầu thay cho họ.

Hê. 8:2 Là Chấp sự của các nơi thánh, tức là của nhà trại thật mà Chúa đã dựng lên, không phải con người.

- D. Phi-e-ơ ấn tượng với sứ mệnh này của Chúa đến nỗi trong sách đầu tiên của mình, ông nói với các tín đồ rằng họ giống như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hồn mình—1 Phi. 2:25:

1 Phi. 2:25 Vì anh em vốn như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hồn mình.

1. Christ cư ngụ trong chúng ta để làm sự sống và mọi sự của chúng ta, nhưng Ngài cũng đang giám mục, quan sát tình trạng và tình hình của bản thể bề trong chúng ta.
2. Ngài chăn dắt chúng ta bằng cách chăm sóc thực trạng của bản thể bề trong chúng ta và bằng cách thực hiện việc coi sóc tình trạng của hồn chúng ta, con người thật của chúng ta—đc. Hê. 13:17.

Hê. 13:17 Hãy vâng phục những người dẫn dắt anh em và thuận phục họ, vì họ thức canh về hồn anh em như người sẽ phải giải trình, hầu cho họ làm điều này cách vui mừng mà không than thở, bởi như vậy sẽ không ích lợi cho anh em.

- E. Phi-e-ơ khuyên các trưởng lão chăn bầy của Đức Chúa Trời ở giữa họ để khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì họ, những trưởng lão trung tín, sẽ nhận được mũ miện vinh hiển không suy tàn—1 Phi. 5:1-4.

1 Phi. 5:1-4 Vậy, tôi khuyên các trưởng lão giữa anh em, *cũng như tôi* là đồng trưởng lão và chứng nhân về các nỗi khổ của Christ, cũng là người đồng dự phần vào vinh hiển sắp hiển lộ: ²Hãy chăn bầy của Đức Chúa Trời giữa anh em, giám mục họ theo Đức Chúa Trời, không do ép buộc nhưng do sẵn lòng, không bởi kiếm lợi qua phương tiện đê hèn nhưng bởi nhiệt thành; ³cũng không là chủ trị phần chia cho anh em nhưng bởi trở nên gương mẫu cho bầy. ⁴Khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

- F. Lời của Phi-e-ơ hàm ý rằng chức vụ thuộc trời của Đấng Christ chủ yếu là để chăn dắt Hội thánh của Đức Chúa Trời, tức bầy của Ngài, là điều dẫn đến Thân thể Ngài.

V. Những lời sau của sứ đồ Phao-lô cũng cho thấy sự hợp nhất chức vụ sứ đồ với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để chăm sóc bầy của Đức Chúa Trời:

- A. Trong Công vụ các Sứ đồ 20:28, Phao-lô bảo các trưởng lão tại Ê-phê-sô: “Hãy chú ý đến chính mình và cả bầy mà giữa vòng họ Thánh Linh đã đặt anh em làm giám mục để chăn Hội thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã đoạt được [hoặc: mua] bằng chính huyết Ngài.”
- B. Phao-lô nói: “Tôi biết rằng sau khi tôi đi thì muông sói hung dữ sẽ xông vào giữa anh em, chẳng tiếc bầy đâu” (c. 29); vị sứ đồ không màng đến mạng sống mình (c. 24), nhưng ông rất quan tâm đến tương lai của Hội thánh, điều là báu vật đối với ông và đối với Đức Chúa Trời.

Công. 20:24 Nhưng tôi không kể mạng sống mình là quý giá, hầu cho tôi có thể hoàn tất cuộc đua của mình và chức vụ mà tôi đã nhận từ Chúa Jesus để mạnh mẽ làm chứng về phúc âm ân điển của Đức Chúa Trời.

- C. Phao-lô nói trong Hê-bơ-rơ 13:20: “Nguyện Đức Chúa Trời...đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của bầy chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời”:

1. Giao ước đời đời là giao ước của chức vụ mới để đạt được một bầy, tức là Hội thánh dẫn đến Thân thể và tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới; giao ước đời đời của Đức Chúa Trời là để tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới bằng sự chăn dắt.
2. Đức Chúa Trời đã khiến Chúa chúng ta sống dậy từ kẻ chết để làm Người chăn lớn hầu tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới theo giao ước đời đời của Đức Chúa Trời.

VI. Mục đích và mục tiêu chính của chức vụ sứ đồ hợp nhất với chức vụ thuộc trời của Đấng Christ là xây dựng Thân thể Đấng Christ, là điều sẽ tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới hầu hoàn thành gia tế đời đời của Đức Chúa Trời—đc. Êph. 3:2, 8-9; 1 Phi. 5:10.

Êph. 3:2 Nếu thực sự anh em đã nghe về chức phận quản gia của ân điển Đức Chúa Trời đã ban cho tôi vì anh em.

Êph. 3:8-9 Tôi vốn nhỏ hơn người nhỏ nhất trong tất cả thánh đồ, nhưng đã được ban cho ân điển này để rao truyền cho dân ngoại phúc âm là sự phong phú không thể dò lường của Christ⁹ và để soi sáng mọi người *hầu họ có thể thấy* gia tế của huyền nhiệm này là gì, điều mà trải qua các thời đại đã giấu kín trong Đức Chúa Trời, Đấng tạo nên mọi sự.

1 Phi. 5:10 Nhưng Đức Chúa Trời của mọi ân điển, Đấng kêu gọi anh em vào vinh hiển đời đời của Ngài trong Christ Jesus, sau khi anh em đã chịu khổ ít lâu thì chính Ngài sẽ hoàn hảo, làm vững vàng, làm mạnh mẽ và lập nền *anh em*.

VII. Vấn đề chăn bầy của Đức Chúa Trời vì mục đích chính và vì sự tổng kết chung cuộc của gia tế đời đời của Đức Chúa Trời cũng được nói đến trong sách Nhã Ca:

- A. “Hỡi người mà lòng tôi yêu mến, hãy cho tôi biết: Người chăn bầy ở đâu [để được thỏa mãn]? / Ban trưa cho nó nằm tại nơi nào [để được nghỉ ngơi]?”—1:7a.
- B. “Hãy ra theo dấu của bầy, / Và chăn các dê con mình gần bên trại kẻ chăn chiên”—c. 8b.
- C. “Người yêu dấu tôi thuộc về tôi, và tôi thuộc về người; / Người chăn bầy mình giữa đám hoa huệ [những người tìm kiếm Christ sống đời sống tin cậy Đức Chúa Trời với một lòng đơn thuần]”—2:16.
- D. “Tôi thuộc về người yêu dấu của tôi, và người yêu dấu của tôi thuộc về tôi; / Người chăn bầy mình giữa đám hoa huệ”—6:3.

VIII. Chăn dắt tín đồ là điều rất quan trọng để họ lớn lên trong sự sống; chúng ta phải thực hiện phương cách chăn dắt để rao giảng phúc âm và phục hưng Hội thánh:

- A. Chúng ta nên cầu nguyện: “Chúa ơi, con muốn được phục hưng; từ nay con muốn trở thành một người chăn; con muốn đi nuôi dưỡng người khác, chăn dắt người khác và hợp người khác lại thành bầy.”
- B. Trong Giảng chương 10 và 21, Chúa đã dùng ba từ liên quan đến sự chăn dắt: *nuôi, chăn* và *bầy* (10:16; 21:15-16); chúng ta cũng có thể dùng từ *bầy* làm động từ.
Gi. 10:16 Ta còn có chiên khác không thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn chúng đến, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ có một bầy, một Người chăn mà thôi.
Gi. 21:15-16 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.”¹⁶ Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơi, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.”
- C. Tất cả các Hội thánh phải học cách hợp bầy để có thể được hòa lẫn với nhau; các trưởng lão và đồng công nên dẫn đầu để thực hành điều này.

IX. Sự duy trì giá đèn vàng cách hữu cơ là chức vụ thuộc trời của Đấng Christ để ảm áp các Hội thánh trong nhân tính Ngài và nuôi dưỡng các Hội thánh trong thần tính Ngài hầu sản sinh những người đắc thắng qua sự chăn dắt hữu cơ của Ngài—Khải. 1:13; 2:7; Gi. 10:11, 14; 1 Phi. 2:25; 5:4; Hê. 13:20:

Khải. 1:13 Và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

Khái. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-đi của Đức Chúa Trời.

Gi. 10:11 Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

Gi. 10:14 Ta là Người chăn tốt; Ta biết *chiên* của Ta và *chiên* của Ta biết Ta.

1 Phi. 2:25 Vì anh em vốn như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hồn mình.

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trưởng được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

Hê. 13:20 Nguyên Đức Chúa Trời của sự bình an, là Đấng đã đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của *bầy* chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời.

A. Con Loài người là trong nhân tính Ngài, đai vàng tượng trưng cho thần tính Ngài, còn ngực là dấu hiệu của tình yêu:

1. Christ đã thắt đai ngang lưng, được làm mạnh mẽ cho công tác thần thượng (Xuất. 28:4; Đa. 10:5) để sản sinh các Hội thánh, nhưng bây giờ Ngài thắt đai ngang ngực, đang chăm sóc các Hội thánh mà Ngài đã sản sinh bởi tình yêu của Ngài (Khái. 1:13).

Xuất 28:4 Và đây là bộ áo mà họ phải làm: bảng đeo ngực, ê-phốt, áo dài và áo trong kẻ ô vuông, mũ tế và đai thắt. Vậy, họ phải làm các bộ áo thánh cho A-rôn anh con và cho các con trai người để người làm thầy tế lễ phụng sự Ta.

Đa. 10:5 Ta nướng mắt nhìn xem, này, một người mặc vải gai, chung quanh lưng thắt đai bằng vàng ròng U-pha.

Khái. 1:13 Và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

2. Đai vàng tượng trưng cho thần tính của Christ là năng lực thần thượng của Ngài, còn ngực biểu thị rằng năng lực bằng vàng này được vận dụng và thúc đẩy bởi và bằng tình yêu của Ngài để nuôi dưỡng các Hội thánh.

B. Là Con Loài người, Christ chăm sóc các Hội thánh trong nhân tính Ngài để ảm áp họ—c. 13a:

Khái. 1:13 Và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

1. Ngài sửa soạn các ngọn đèn của giá đèn để làm cho chúng trở nên đúng đắn, ảm áp chúng ta để chúng ta vui vẻ, dễ chịu và thoải mái—Xuất. 30:7; đc. Thi. 42:5, 11:

Xuất. 30:7 A-rôn phải xông trên đó hương có mùi thơm; mỗi buổi sáng, khi sửa soạn các ngọn đèn thì người phải xông hương.

Thi. 42:5 Hỡi linh hồn ta, vì sao người sờn ngã và bồn chồn trong mình ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa Trời; ta sẽ còn ngợi khen Ngài nữa; Vì nhờ mặt Ngài, bèn được cứu rỗi.

Thi. 42:11 Hỡi linh hồn ta, cố sao người sờn ngã và bồn chồn trong mình ta? Hãy trông cậy nơi Đức Chúa Trời; ta sẽ còn khen ngợi Ngài nữa: Ngài là sự cứu rỗi của mặt ta, và là Đức Chúa Trời ta.

- a. Hiện diện của Chúa mang đến một bầu không khí trù mền và ảm áp để ảm áp bản thể chúng ta, ban cho chúng ta sự nghỉ ngơi, an ủi, chữa lành, tẩy sạch và khích lệ.
- b. Chúng ta có thể vui hưởng bầu không khí ảm áp từ hiện diện của Chúa trong Hội thánh để nhận lãnh sự cung ứng nuôi dưỡng của sự sống—Êph. 5:29; đc. 1 Ti. 4:6; Êph. 4:11.

Êph. 5:29 Vì chưa từng có ai ghét thân xác mình, nhưng nuôi dưỡng và ảm áp nó, cũng như Christ đối với Hội thánh.

1 Ti. 4:6 Nếu con trình bày những điều này trước mặt các anh em thì con là chấp sự tốt của Christ Jesus, được nuôi dưỡng bằng lời của đức tin và sự dạy dỗ tốt lành mà con đã theo sát.

Êph. 4:11 Và chính Ngài đã ban một số là sứ đồ, một số là tiên tri, một số là người giảng phúc âm, một số là người chăn và người dạy.

2. Ngài cắt tĩa bắc các ngọn đèn của giá đèn, tức cắt bỏ mọi điều tiêu cực mà đã cản trở chúng ta chiếu sáng—**Xuất. 25:38**:

Xuất. 25:38 Kéo và khay của nó phải bằng vàng ròng.

- a. Phần bắc cháy đen, tức tàn bắc, tượng trưng cho những điều không phù hợp với mục đích của Đức Chúa Trời và cần bị cắt bỏ, chẳng hạn như xác thịt của chúng ta, con người thiên nhiên của chúng ta, bản ngã của chúng ta, và thọ tạo cũ của chúng ta.
- b. Ngài cắt tĩa mọi khác biệt giữa các Hội thánh (những việc làm sai trái, thiếu hụt, thất bại và khiếm khuyết) để họ có thể trở nên giống nhau trong thể yếu, dáng vẻ và sự biểu lộ—**đc. 1 Cô. 1:10; 2 Cô. 12:18; Phil. 2:2**.

1 Cô. 1:10 Bây giờ, anh em ơi, qua danh Chúa Jesus Christ chúng ta, tôi nài xin tất cả anh em hãy nói cùng một điều và giữa anh em không nên có sự chia rẽ, nhưng hãy hòa hợp trong cùng tâm trí, cùng ý kiến.

2 Cô. 12:18 Tôi đã nài xin và sai Tít đi cùng với anh em này. Tít không lợi dụng anh em, đúng không? Chẳng phải chúng tôi bước đi trong cùng một linh và cùng các bước sao?

Phil. 2:2 Thì hãy làm cho niềm vui của tôi được trọn, ấy là anh em nghĩ cùng một điều, có cùng tình yêu, kết hiệp trong hồn, nghĩ về một điều duy nhất.

- C. Christ chăm sóc các Hội thánh trong thần tính Ngài bằng tình yêu thần thượng của Ngài, được tượng trưng bởi đai vàng ngang ngực Ngài, để nuôi dưỡng các Hội thánh—**Khải. 1:13b**:

Khải. 1:13 Và ở giữa những giá đèn ấy có một Đấng giống như Con Loài người, mặc áo dài đến chân, thắt đai vàng ngang ngực.

1. Là Đấng Christ bao-hàm-tất-cả, Ngài nuôi dưỡng chúng ta bằng chính Ngài trong chức vụ đầy trọn của Ngài gồm ba giai đoạn để chúng ta có thể lớn lên và trưởng thành trong sự sống thần thượng hầu trở nên những người đắc thắng của Ngài nhằm hoàn thành gia tể đời đời của Ngài.
2. Là Đấng Christ đang bước đi, Ngài biết rõ tình trạng của từng Hội thánh; và là Linh đang phát ngôn, Ngài cắt tĩa và đổ đầy các giá đèn bằng dầu mới, tức là sự cung ứng của Linh—**2:1, 7; đc. Xuất. 27:20-21; Xa. 4:6, 11-14**.

Khải. 2:1 Hãy viết cho sứ giả của Hội thánh tại Ê-phê-sô: Đấng cầm bảy ngôi sao trong tay phải, Đấng bước đi giữa bảy giá đèn vàng, phán những điều này.

Khải. 2:7 Ai có tai, hãy nghe điều Linh phán với các Hội thánh. Người nào đắc thắng, Ta sẽ cho ăn cây sự sống trong Pa-ra-di của Đức Chúa Trời.

Xuất. 27:20-21 Và con phải truyền lệnh cho con cái Israel đem đến cho con dầu nguyên chất từ trái ô-liu già để thắp sáng, để làm cho đèn cháy liên tục. ²¹Trong Lều Nhóm họp, bên ngoài bức màn trước Chứng cứ, A-rôn và các con trai người phải trông nom đèn từ chiều tối đến sáng trước mặt Đức Giê-hô-va; đây sẽ là một luật lệ vĩnh viễn mà con cái Israel phải giữ suốt mọi thế hệ của họ.

Xa. 4:6 Người đáp lại rằng: Đây là lời của Đức Giê-hô-va phán cho Xô-rô-ba-bên, rằng: Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần ta, Đức Giê-hô-va vạn quân phán vậy.

Xa. 4:11-14 Ta bèn đáp lại cùng người rằng: Hai nhánh ô-li-ve ở bên hữu và bên tả chân đèn là gì? ¹²Ta lại cất tiếng nói cùng người lần thứ hai mà rằng: Hai nhánh ô-li-ve ở kề bên hai ống vòi vàng, có dầu vàng chảy ra, là gì? ¹³Người đáp rằng: Người không biết những điều đó là gì sao? Ta nói: Thừa chúa, tôi không biết. ¹⁴Người bèn nói rằng: Ấy là hai người chịu xúc dầu, đứng bên Chúa của cả đất.

3. Để dự phần vào chuyển động của Ngài và vui hưởng sự chăm sóc của Ngài, chúng ta phải ở trong các Hội thánh.

X. Qua sự chần dốt tuyệt diệu của Christ, chúng ta sẽ vui hưởng Ngài là các phúc hạnh của mình, cả ngày nay lẫn cho đến đời đời—Ês. 49:10; Khải. 7:9-17; Gi. 6:35; 4:13-14; Thi. 36:7-9; 91:1; Ês. 12:1-6; Khải. 22:1

Ês. 49:10 Họ sẽ không đói không khát, hơi nắng chẳng đốt đến, khí nóng mặt trời chẳng phạm đến nữa; vì Đấng thương xót họ sẽ dắt dẫn, đem họ đến gần suối nước.

Khải. 7:9-17 Sau những điều này, kìa, tôi thấy một đoàn người đông đảo, không ai có thể đếm được, từ mọi nước, mọi chi phái, mọi dân, mọi tiếng, đang đứng trước ngai và trước Chiên con, mặc áo dài trắng, cầm nhánh chà là trong tay. ¹⁰Họ kêu lớn tiếng rằng: “Sự cứu rỗi quy về Đức Chúa Trời chúng ta là Đấng ngồi trên ngai, và quy về Chiên con.” ¹¹Tất cả thiên sứ đều đứng quanh ngai, các trưởng lão và bốn sinh vật; họ đều sấp mặt xuống trước ngai và thờ phượng Đức Chúa Trời, ¹²nói rằng: “A-men. Nguyện sự chúc tụng, vinh hiển, khôn ngoan, cảm tạ, tôn trọng, quyền năng và sức mạnh quy về Đức Chúa Trời chúng ta mãi mãi vô cùng. A-men.” ¹³Một trong các trưởng lão hỏi tôi rằng: “Những người mặc áo dài trắng này là ai, và họ từ đâu đến?” ¹⁴Tôi bèn nói với vị ấy: “Thưa chúa tôi, chúa biết.” Vị ấy nói với tôi: “Đây là những người ra khỏi đại nạn, đã giặt và phiếu trắng áo mình trong huyết Chiên con. ¹⁵Vì vậy, họ đang ở trước ngai Đức Chúa Trời, ngày đêm phụng sự Ngài trong đền thờ Ngài; và Đấng ngồi trên ngai sẽ lập nhà trại trên họ. ¹⁶Họ sẽ không còn đói nữa, không còn khát nữa, cũng không có mặt trời hoặc sức nóng nào phương hại đến họ, ¹⁷vì Chiên con là Đấng ở giữa ngai sẽ chần dốt và dẫn đưa họ đến các suối nước sự sống; Đức Chúa Trời sẽ lau khô mọi giọt lệ nơi mắt họ.”

Gi. 6:35 Jesus nói với họ: “Ta là bánh sự sống; ai đến với Ta, chắc chắn không còn đói, ai tin vào Ta, chắc chắn không còn khát.”

Gi. 4:13-14 Jesus trả lời bà rằng: “Hễ ai uống nước này vẫn còn khát nữa, ¹⁴song hễ ai uống nước Ta cho thì mãi mãi không còn khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.”

Thi. 36:7-9 Hỡi Đức Chúa Trời sự nhân từ Chúa quý biết bao! Con cái loài người nương náu mình dưới bóng cánh của Chúa. ⁸Họ nhờ sự dư dật của nhà Chúa mà được thỏa nguyện; Chúa sẽ cho họ uống nước sông phúc lạc của Chúa. ⁹Vì nguồn sự sống ở nơi Chúa; Trong ánh sáng Chúa chúng tôi thấy sự sáng.

Thi. 91:1 Người nào ở nơi kín đáo của Đấng Chí Cao, Sẽ được hằng ở dưới bóng của Đấng Toàn năng.

Ês. 12:1-6 Trong ngày đó, người sẽ nói rằng: Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi cảm tạ Chúa vì Chúa vốn giận tôi, nhưng cơn giận Chúa đã lánh khỏi, và Chúa yên ủi tôi. ²Này, Đức Chúa Trời là sự cứu rỗi tôi; tôi sẽ tin cậy và không sợ hãi. Vì Đức Giê-hô-va, chính Đức Giê-hô-va, là sức mạnh của tôi, lời ca tụng của tôi; Ngài đã nên sự cứu rỗi tôi. ³Vậy nên các người sẽ vui vẻ mà mức nước nơi các nguồn sự cứu; ⁴và trong ngày đó các người sẽ nói rằng: Hãy cảm tạ Đức Giê-hô-va; hãy kêu cầu danh Ngài; hãy rao mọi việc của Ngài ra trong các dân tộc! Hãy xưng danh Ngài là tôn trọng! ⁵Hãy ca tụng Đức Giê-hô-va, vì Ngài đã làm những công việc rục rờ: nên phô cho thế gian đều biết! ⁶Hỡi dân cư Si-ôn, hãy kêu lên to tiếng! Vì Đấng Thánh của Israel là tôn trọng giữa người.

Khải. 22:1 Rồi thiên sứ cho tôi xem sông nước sự sống, sáng ngời như pha lê, tuôn ra từ ngai Đức Chúa Trời và Chiên con, ở giữa đường của thành.

Chăn dắt theo Đức Chúa Trời

Đọc Kinh văn: Gi. 21:15-17; Công. 20:28; 1 Phi. 5:2, 4; Êph. 4:16

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.”¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.”¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

Công. 20:28 Hãy chú ý đến chính mình và cả bầy mà giữa vòng họ Thánh Linh đã đặt anh em làm giám mục để chăn Hội thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã đoạt được bằng chính huyết Ngài.

1 Phi. 5:2 Hãy chăn bầy của Đức Chúa Trời giữa anh em, giám mục *họ* theo Đức Chúa Trời, không do ép buộc nhưng do sẵn lòng, không bởi kiếm lợi qua phương tiện đê hèn nhưng bởi nhiệt thành.

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trường được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

Êph. 4:16 Ra từ Ngài, cả Thân thể được kết hiệp với nhau và được đan kết với nhau qua từng khớp nối của sự cung ứng phong phú và *qua* sự vận hành trong mức lượng của mỗi một phần, làm cho Thân thể lớn lên dẫn đến việc tự xây dựng trong tình yêu.

I. Trong sự khôi phục của Chúa ngày nay, có nhu cầu cấp thiết về sự chăn dắt.

II. Chăn dắt là chăm sóc bầy cách triu mến, bao hàm tất cả—Gi. 21:15-17; Công. 20:28:

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.”¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chăn chiên của Ta.”¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

Công. 20:28 Hãy chú ý đến chính mình và cả bầy mà giữa vòng họ Thánh Linh đã đặt anh em làm giám mục để chăn Hội thánh của Đức Chúa Trời mà Ngài đã đoạt được bằng chính huyết Ngài.

A. Chăn dắt chỉ về việc chăm sóc mọi nhu cầu của chiên.

B. Tất cả chiên đều cần được ban cấp đầy đủ và chăm sóc chu đáo.

III. Christ là Người chăn tốt, Người chăn lớn, Người chăn trường, và Người chăn hồn chúng ta—Gi. 10:9-17; Hê. 13:20-21; 1 Phi. 5:4; 2:25:

Gi. 10:9-17 Ta là cửa; nếu ai bước vào qua Ta thì được cứu; người ấy đi vào và đi ra, tìm thấy đồng cỏ. ¹⁰Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có *sự sống* dư dật. ¹¹Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình. ¹²Kẻ làm thuê, không phải người chăn, mà chiên không thuộc về kẻ ấy, thấy sói đến thì bỏ chiên mà chạy trốn; rồi sói vồ lấy chiên và làm cho tan tác. ¹³Kẻ ấy *chạy trốn* vì là kẻ làm thuê và chẳng quan tâm gì đến chiên. ¹⁴Ta là Người chăn tốt; Ta biết *chiên* của Ta và *chiên* của Ta biết Ta, ¹⁵như Cha biết Ta và Ta biết Cha; và Ta vì chiên mà bỏ mạng sống mình. ¹⁶Ta còn có chiên khác không thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn chúng đến, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ có một bầy, một Người chăn mà thôi. ¹⁷Vì vậy, Cha yêu Ta, bởi Ta bỏ mạng sống mình để lấy lại.

Hê. 13:20-21 Nguyên Đức Chúa Trời của sự bình an, là Đấng đã đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của *bầy* chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời, ²¹hoàn hảo anh em trong mọi việc tốt để thực hiện ý muốn của Ngài, thực hiện trong chúng ta điều thỏa lòng theo cách nhìn của Ngài, qua Jesus Christ; nguyện vinh hiển quy về Ngài mãi mãi vô cùng. A-men.

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trường được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

1 Phi. 2:25 Vì anh em vốn như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hồn mình.

A. Là Người chăn tốt, Chúa Jesus đã đến để chúng ta có sự sống và có sự sống dư dật—Gi. 10:10-11:

Gi. 10:10-11 Kẻ trộm đến chỉ để ăn trộm, giết hại và hủy diệt; Ta đã đến để chiên có sự sống và có sự sống dư dật. ¹¹ Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

1. Ngài đã bỏ sự sống hồn, tức sự sống con người của Ngài, để hoàn tất sự cứu chuộc cho chiên của Ngài hầu họ có thể dự phần sự sống zoe, sự sống thần thượng của Ngài—cc. 11, 15, 17.

Gi. 10:11 Ta là Người chăn tốt. Người chăn tốt vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

Gi. 10:15 Như Cha biết Ta và Ta biết Cha; và Ta vì chiên mà bỏ mạng sống mình.

Gi. 10:17 Vì vậy, Cha yêu Ta, bởi Ta bỏ mạng sống mình để lấy lại.

2. Ngài dẫn chiên của Ngài ra khỏi chuồng mà vào trong chính Ngài là đồng cỏ, nơi nuôi dưỡng, nơi họ có thể ăn Ngài cách tự do và được nuôi dưỡng bởi Ngài—c. 9.

Gi. 10:9 Ta là cửa; nếu ai bước vào qua Ta thì được cứu; người ấy đi vào và đi ra, tìm thấy đồng cỏ.

3. Chúa đã tạo tín đồ Do Thái và dân ngoại thành một bầy (Hội thánh, Thân thể Đấng Christ) dưới sự chăn dắt của Ngài—c. 16.

Gi. 10:16 Ta còn có chiên khác không thuộc về chuồng này; Ta cũng phải dẫn chúng đến, và chúng sẽ nghe tiếng Ta, rồi sẽ có một bầy, một Người chăn mà thôi.

B. Đức Chúa Trời đã đem “Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của bầy chiên, ... trong huyết của giao ước đời đời” ra khỏi kẻ chết—Hê. 13:20:

Hê. 13:20 Nguyện Đức Chúa Trời của sự bình an, là Đấng đã đem Chúa Jesus chúng ta, tức Người chăn lớn của bầy chiên, ra khỏi kẻ chết, trong huyết của giao ước đời đời.

1. Giao ước đời đời là để tổng kết Giê-ru-sa-lem Mới bởi sự chăn dắt.

2. Giao ước đời đời là giao ước của chúc thư mới để đạt được một bầy, tức là Hội thánh, dẫn đến Thân thể Đấng Christ và tổng kết nên Giê-ru-sa-lem Mới.

C. Là Người chăn trường, Christ chăn bầy của Ngài qua các trưởng lão trong các Hội thánh—1 Phi. 5:4:

1 Phi. 5:4 Khi Người chăn trường được tỏ ra thì anh em sẽ nhận mũ miện vinh hiển không suy tàn.

1. Không có sự chăn dắt của các trưởng lão thì Hội thánh không thể được xây dựng.

2. Sự chăn dắt của các trưởng lão phải là Christ chăn dắt qua họ.

D. Là Người chăn hồn chúng ta, Đấng Christ thể linh coi sóc tình trạng bề trong của chúng ta, chăm sóc tình trạng bản thể bề trong của chúng ta—2:25:

Phi. 2:25 Vì anh em vốn như chiên bị dẫn dụ mà bây giờ đã trở về với Người chăn và Giám mục của hồn mình.

1. Ngài chăn dắt chúng ta bằng cách chăm sóc thực trạng của hồn chúng ta và bằng cách thực hiện việc coi sóc tình trạng bản thể bề trong của chúng ta.

2. Vì hồn chúng ta rất phức tạp nên chúng ta cần Christ, Đấng là Linh ban-sự-sống trong linh chúng ta, chăn dắt hồn chúng ta, chăm sóc tâm trí, tình cảm, ý chí cùng các nan đề, nhu cầu và vết thương của chúng ta.

IV. Để chặn dất theo Đức Chúa Trời, chúng ta cần làm một với Đức Chúa Trời, được cấu tạo Đức Chúa Trời, sống Đức Chúa Trời, biểu lộ Đức Chúa Trời, đại diện Đức Chúa Trời, và cung ứng Đức Chúa Trời:

- A. Chặn dất theo Đức Chúa Trời đòi hỏi chúng ta phải làm một với Đức Chúa Trời và được cấu tạo Ngài—Gi. 14:20; 1 Cô. 6:17; Êph. 3:17a; Cól. 3:10-11.

Gi. 14:20 Trong ngày đó, các anh sẽ biết rằng Ta ở trong Cha Ta, các anh ở trong Ta, và Ta ở trong các anh.

1 Cô. 6:17 Nhưng ai kết hiệp với Chúa thì nên một linh.

Êph. 3:17 Để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chiêm rỗi và lập nền trong tình yêu.

Cól. 3:10-11 Và đã mặc lấy người mới, là người đang được đổi mới dẫn đến sự thông biết theo hình ảnh của Đấng tạo nên người ấy, ¹¹nơi không thể có người Hi Lạp và người Do Thái, người cắt bì và người không cắt bì, người man rợ, người Sy-the, nô lệ, người tự do, nhưng Christ là tất cả và trong tất cả.

- B. Chỉ những người sống Đức Chúa Trời mới có thể chặn dất theo Đức Chúa Trời—Phil. 1:21a.

Phil. 1:21 Vì đối với tôi, sống là Christ, chết là lợi.

- C. Mục đích đời đời của Đức Chúa Trời là tác thành chính Ngài là sự sống vào chúng ta để chúng ta có thể biểu lộ Ngài—Sáng. 1:26; Êph. 1:11; 3:11; 2 Ti. 1:9.

Sáng. 1:26 Và Đức Chúa Trời phán: “Chúng ta hãy làm nên con người trong hình ảnh của Chúng ta, theo hình dạng của Chúng ta; và hãy để họ thống trị trên cá biển, trên chim trời, trên gia súc, trên cả đất và trên mọi loài bò trườn bò trườn trên đất.”

Êph. 1:11 Cũng trong Ngài, chúng ta đã được lập làm cơ nghiệp, sau khi được tiền định theo mục đích của Đấng thực thi mọi sự theo quyết nghị của ý muốn Ngài.

Êph. 3:11 Rêo mục đích đời đời mà Ngài đã lập trong Christ Jesus Chúa chúng ta.

2 Ti. 1:9 Đấng đã cứu chúng ta và kêu gọi chúng ta bằng sự kêu gọi thánh, không theo công việc của chúng ta nhưng theo mục đích và ân điển của chính Ngài, là ân điển đã ban cho chúng ta trong Christ Jesus trước các thế đại.

- D. Là những người chặn dất theo Đức Chúa Trời, chúng ta cần đại diện Đức Chúa Trời và thi hành chức năng như là người thay quyền Đức Chúa Trời—2 Cô. 1:3-4, 12, 15-16; 2:10; 10:11; 11:2.

2 Cô. 1:3-4 Chúc tụng Đức Chúa Trời và Cha của Chúa Jesus Christ chúng ta, Cha của những niềm trắc ẩn và Đức Chúa Trời của mọi sự an ủi, ⁴là Đấng an ủi chúng tôi trong mọi hoạn nạn để chúng tôi có thể an ủi những người đang ở trong mọi hoạn nạn bằng sự an ủi mà chính chúng tôi đã được Đức Chúa Trời an ủi.

2 Cô. 1:12 Bởi lẽ, sự khoe khoang của chúng tôi, tức lời chứng của lương tâm chúng tôi là như thế này: Chúng tôi đã cư xử trong thế giới bằng sự đơn thuần và chân thành của Đức Chúa Trời, không phải bằng sự khôn ngoan thuộc xác thịt nhưng bằng ân điển của Đức Chúa Trời, và đối với anh em lại càng hơn thế.

2 Cô. 1:15-16 Trong sự tin tưởng này mà trước đây tôi đã định đến với anh em để anh em có thể được ân điển gấp đôi, ¹⁶và từ anh em mà vào Ma-xê-đô-ni-a, lại từ Ma-xê-đô-ni-a mà đến với anh em, rồi được anh em tiễn vào Giu-đê.

2 Cô. 2:10 Nhưng anh em tha thứ gì cho ai thì tôi cũng tha thứ, vì nếu tôi đã tha thứ gì, ấy là vì anh em mà tha thứ trong thân vị của Christ.

2 Cô. 10:11 Người nói như thế hãy xem xét điều này, ấy là khi chúng tôi vắng mặt, lời trong thư thế nào, thì khi có mặt, việc làm của chúng tôi cũng thế ấy.

2 Cô. 11:2 Tôi lấy lòng ghen tuông của Đức Chúa Trời mà ghen tuông anh em, bởi tôi đã gả anh em cho một chồng để trình diện anh em như một trinh nữ thuần khiết cho Christ.

- E. Chặn dất theo Đức Chúa Trời là cung ứng Đức Chúa Trời cho người khác:

1. Việc chúng ta có thể cung ứng Đức Chúa Trời cho người khác bao nhiêu tùy thuộc vào việc chúng ta được Đức Chúa Trời phá vỡ để sự sống được tuôn tràn—4:10-12, 16; Hê. 4:12.

2 Cô. 4:10-12 Chúng tôi luôn mang lấy trong thân thể việc Jesus bị đặt vào sự chết để sự sống của Jesus cũng được tỏ ra trong thân thể chúng tôi. ¹¹Bởi lẽ, chúng tôi là kẻ sống luôn bị nộp cho sự chết vì cơ Jesus để sự sống của Jesus cũng được tỏ ra trong xác thịt phải chết của chúng tôi. ¹²Vậy nên, sự chết vận hành trong chúng tôi, còn sự sống trong anh em.

2 Cô. 4:16 Vậy, chúng ta không nản lòng; dù người bề ngoài của chúng ta đang mục nát nhưng *người* bề trong đang được đổi mới mỗi ngày.

Hê. 4:12 Vì lời Đức Chúa Trời thật sống động, công hiệu, sắc hơn mọi gươm hai lưỡi, đâm thấu đến nỗi phân chia hồn với linh, khớp với tủy, có thể biện biệt các tư tưởng và ý định của lòng.

2. Nếu muốn cung ứng Đức Chúa Trời cho nhau, chúng ta cần nói lời ân điển, lẽ thật, linh và sự sống, cung ứng Đức Chúa Trời đã-trái-qua-tiến-trình mà đã được tác thành vào bản thể chúng ta—Êph. 3:16-17a; 4:25, 29; Gi. 6:63.

Êph. 3:16-17 Để Ngài, theo sự phong phú của vinh hiển Ngài, ban cho anh em được mạnh mẽ vào trong người bề trong bằng quyền năng qua Linh Ngài, ¹⁷để Christ có thể lập nhà Ngài trong lòng anh em qua đức tin, để anh em, khi được chăm rỗi và lập nền trong tình yêu.

Êph. 4:25 Vậy, khi đã lột bỏ sự dối trá thì mỗi người hãy nói sự thật với người lân cận mình, vì chúng ta là chi thể của nhau.

Êph. 4:29 Đừng để lời hư hoại nào ra từ miệng anh em mà chỉ *nói* lời tốt cho sự xây dựng khi cần, hầu lời ấy có thể ban ân điển cho người nghe.

Gi. 6:63 Ấy là Linh ban sự sống; xác thịt chẳng ích gì; những lời Ta đã nói với các anh là linh và là sự sống.

V. Phi-e-rơ truyền bảo các trưởng lão chặn bầy của Đức Chúa Trời theo Đức Chúa Trời—1 Phi. 5:2:

1 Phi. 5:2 Hãy chặn bầy của Đức Chúa Trời giữa anh em, giám mục *họ* theo Đức Chúa Trời, không do ép buộc nhưng do sẵn lòng, không bởi kiếm lợi qua phương tiện đê hèn nhưng bởi nhiệt thành.

- A. Theo Đức Chúa Trời có nghĩa là chúng ta phải sống Đức Chúa Trời.
- B. Khi là một với Đức Chúa Trời, chúng ta trở nên Đức Chúa Trời và chúng ta là Đức Chúa Trời trong việc chặn dất người khác.
- C. Chặn dất theo Đức Chúa Trời là chặn dất theo bản chất, khát vọng, phương cách và vinh hiển của Đức Chúa Trời, không theo sở thích, lợi ích, mục đích và tính khí của chúng ta.
- D. Chặn dất theo Đức Chúa Trời là chặn dất theo những gì Đức Chúa Trời là trong các thuộc tính của Ngài.
- E. Để chặn dất theo Đức Chúa Trời, chúng ta cần trở nên Đức Chúa Trời trong sự sống, bản chất, sự biểu lộ và chức năng:

1. Chúng ta cần được đầy tràn sự sống thần thượng, vui hưởng Đức Chúa Trời Tam Nhất là nguồn mạch, con suối, và dòng sông để trở nên toàn bộ sự sống thần thượng, thậm chí trở nên chính sự sống thần thượng—Gi. 4:14; Côl. 3:4.

Gi. 4:14 Song hễ ai uống nước Ta cho thì mãi mãi không còn khát nữa; nhưng nước Ta cho sẽ thành một mạch nước trong người đó, phun lên vào trong sự sống đời đời.

Côl. 3:4 Khi Christ là sự sống của chúng ta được hiển lộ thì anh em cũng sẽ được hiển lộ với Ngài trong vinh hiển.

2. Chúng ta cần trở nên Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài là tình yêu, ánh sáng, sự công chính, và sự thánh biệt.

3. Chúng ta cần trở nên sự tái sản sinh của Christ, sự biểu lộ của Đức Chúa Trời, để khi chẵn dất, chúng ta biểu lộ Đức Chúa Trời chứ không biểu lộ bản ngã với tính khí và sự lập dị của nó.
4. Chúng ta cần trở nên Đức Chúa Trời trong chức năng của Ngài là chẵn bày của Đức Chúa Trời theo những gì Ngài là và theo mục tiêu trong gia tể Ngài.

VI. Sự chẵn dất để xây dựng Thân thể Đấng Christ là sự chẵn dất hỗ tương—1 Cô. 12:23-26:

1 Cô. 12:23-26 Và *chi thể* nào của thân mà chúng ta nghĩ là kém tôn trọng thì chúng ta mặc sự tôn trọng dư dật hơn cho nó; chi thể nào của chúng ta không đẹp thì chúng ta càng *trau dồi* cho đẹp hơn; ²⁴còn *chi thể* nào của chúng ta đã đẹp rồi thì không cần *trau dồi*. Nhưng Đức Chúa Trời đã hòa lẫn thân thể lại, ban sự tôn trọng dư dật hơn cho *chi thể* nào thiếu kém ²⁵để trong thân thể không có sự chia rẽ, song các chi thể cùng quan tâm đến nhau. ²⁶Nếu một chi thể chịu khổ thì tất cả chi thể cùng chịu khổ với nó, hoặc nếu một chi thể được tôn vinh thì tất cả chi thể cùng vui mừng với nó.

- A. Tất cả chúng ta cần ở dưới sự chẵn dất hữu cơ của Christ và làm một với Ngài để chẵn dất người khác—Gi. 21:15-17.

Gi. 21:15-17 Sau khi họ đã ăn sáng xong, Jesus nói với Si-môn Phi-e-rơ: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta hơn những điều này không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy nuôi chiên con của Ta.” ¹⁶Ngài lại nói với ông lần thứ nhì rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Ông thưa với Ngài: “Vâng, thưa Chúa, Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Ngài bảo ông: “Hãy chẵn chiên của Ta.” ¹⁷Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Si-môn, *con* của Giăng ơ, anh có yêu Ta không?” Phi-e-rơ buồn lòng vì Ngài nói với ông lần thứ ba rằng: “Anh có yêu Ta không?” Rồi ông thưa với Ngài: “Thưa Chúa, Ngài biết mọi sự; Ngài biết rằng tôi yêu Ngài.” Jesus bảo ông: “Hãy nuôi chiên của Ta.”

- B. Tất cả tín đồ, bất luận họ đang lớn lên trong sự sống đến mức nào, đều cần được chẵn dất.
- C. Tất cả chúng ta đều có những khiếm khuyết, thiếu sót, và cần được người khác chẵn dất.
- D. Chúng ta vừa là chiên vừa là người chẵn, vừa chẵn dất vừa được chẵn dất trong sự hỗ tương.
- E. Qua sự chẵn dất hỗ tương này, Thân thể tự xây dựng trong tình yêu—Êph. 4:16.

Êph. 4:16 Ra từ Ngài, cả Thân thể được kết hiệp với nhau và được đan kết với nhau qua từng khớp nối của sự cung ứng phong phú và *qua* sự vận hành trong mức lượng của mỗi một phần, làm cho Thân thể lớn lên dẫn đến việc tự xây dựng trong tình yêu.